ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Φοιτητικό κίνημα
Μέρες του '73
ΣΕΛΙΔΑ 10

Επίσκεψη Σι Τζινπίνγκ
Πολύ λάδι στο τηγάνι κι από τηγανίτα τίποτα
ΣΕΛΙΔΑ 3

Σκάνδαλο Novartis
Σε τροχιά κουκουλώματος
ΣΕΛΙΔΑ 7

«Μίλησαν» ξανά οι ρουκέτες της Παλαιστινιακής Αντίστασης
ΣΕΛΙΔΑ 5

Η Φέτα ΠΟΠ και η συμφωνία ΕΕ-Κίνας
Προκαλούν με τα ψεύδη τους Βορίδης και Αποστόλου
ΣΕΛΙΔΑ 12

Ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός με το... Θείο Χάρισμα
Αυτός έδινε τις εντολές για τη δολοφονική δράση των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής
ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1028 - 16 Νοέμβρη 2019 | www.eksegersi.gr

46 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Πάντα αδικαίωτα τα αιτήματα

Scripta...Verba...

Οσο γραφικό και χυδαίο θεωρώ αυτόν που ψήνει μπριζόλες τη Μεγάλη Παρασκευή έξω από εκκλησία τόσο γραφικό και χυδαίο θεωρώ και εκείνον που το κάνει έξω από προσφυγικό καταυλισμό. Ωστόσο δεν πιστεύω ότι πρέπει να διώκεται ποινικά ούτε ο ένας ούτε ο άλλος.

Αδωνις Γεωργιάδης

«Γραφικός και χυδαίος» ο ρατσισμός. Τι άλλο θα μπορούσε να περιμένει κανείς από έναν ακροδεξιό που παριστάνει τον δημοκράτη;

Ελευθερία και δημοκρατία έχουμε. Ο καθένας μπορεί να τρώει, όπου θέλει, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Από εκεί και πέρα καλό θα είναι να αποφεύγονται εντάσεις γιατί και οι άνθρωποι αυτοί είναι δυστυχισμένοι άνθρωποι οι οποίοι ψάχνουν για ένα καλύτερο μέλλον, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι αυτοί θα μας επιβάλουν τον τρόπο ζωής τους, τον πολιτισμό τους, την παράδοσή τους ή οτιδήποτε άλλο.

Θόδωρος Καράογλου

1. Συνηθίζουμε οι Ελληνες να στήνουμε ψησταριές έξω από δημόσια κτίρια; 2. Προσπάθησε κάποιος πρόσφυγας να μας επιβάλει τον τρόπο ζωής του; Ο υφυπουργός Μακεδονίας-Θράκης σε ρόλο υποστηρικτή των φασιστοειδών.

Νομίζω είναι ξεκάθαρο, ότι η κυβέρνηση του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη έχει ξεπεράσει τις προσδοκίες τις 120 μέρες της διακυβέρνησής της και έχει κάνει πάρα πολλή δουλειά προκειμένου να προωθήσει την ατζέντα των μεταρρυθμίσεων.

Τζέφρι Πάιατ

Τα ίδια έλεγε και για την κυβέρνηση Τσίπρα. Κοινώς ρίχνει δούλεμα στους αφελείς.

Μερικοί θέλουν την Εκκλησία να περιορίζεται μόνο στο Κύριε Ελέησον στις Θείες Λειτουργίες... Η Εκκλησία της Κύπρου θα είναι και θρησκευτικός οργανισμός και φιλανθρωπικός οργανισμός και πολιτιστικός και εθνικός και θα δουλεύει σε όλους τους τομείς και σε όλα τα επίπεδα, όπως είπα. Κι όποιου δεν αρέσει μπορεί να πέσει χώρκα του.

Κύπρου Χρυσόστομος

Ο λόγος για τις παρεμβάσεις υπέρ μεγαλοαπατεώνων και γενικά για τις ιερές μπίζνες. Αυτός είναι ο εθνικός ρόλος της Εκκλησίας. Κι οποιανού δεν του αρέσει να πάει να ζήσει αλλού.

Θα αλλάξουμε -όπως ακριβώς δεσμευτήκαμε- τον εκλογικό νόμο. Εάν δεν συγκεντρώσει την απαιτούμενη πλειοψηφία για να ισχύσει από τις επόμενες εθνικές εκλογές, τότε, στο τέλος της τετραετίας, θα πάμε σε διπλή εκλογική αναμέτρηση.

Στέλιος Πέτσας

Για το τέλος της τετραετίας δεν παίρνουμε και όρκο...

ΡΙΠΕΣ

◆ Οι μαθητές των Γιαννιτσών που τραγουδούσαν «Μακεδονία ξακουστή» και φώναζαν «Εξω από τα σχολεία οι λαθρομετανάστες», δε σχολιάστηκαν και πολύ ◆ Σε σύγκριση με τις κοπέλες που έκαναν την παρέλαση με το silly walk, ας πούμε ◆ «Ελευθερία και δημοκρατία έχουμε, ο καθένας μπορεί να τρώει όπου θέλει, ό,τι θέλει» ◆ Καράογλου στα τουρκικά σημαίνει ο γιος του μαύρου ◆ Προφανώς άλλο μαύρο είχαν κατά νου εκείνοι που έδωσαν το επώνυμο στους προγόνους του δεξιού βουλευτή ◆ Λοιπόν, πάμε για rebranding το 2021 ◆ Τι δεν καταλαβαίνετε; ◆ Αφήστε τις μακακίες για Κολοκοτρώνηδες, Καραϊσκάκηδες και Μπουμπουλίνες ◆ Αυτά είναι αντιεμπορικά ◆ Το θέμα είναι να φτιάξουμε το προϊόν «Ελλάς» και να το πουλήσουμε διεθνώς ◆ Γκαρσόνια, μάγειροι, μπάρμαν και καμαριέρες και πολύ μας πάει ◆ Θα μας ρεμπραντέψει η κυρα-Γιάννα η Αγγελοπουλίνα ◆ Υπό τις ευλογίες σύμπαντος του αστικού κόσμου ◆ Του πολιτικού, γιατί στον επιχειρηματικό έχει κάτι αντιπάθειες άλλο πράγμα ◆ Αλλά δε γίνεται να το 'χει μονοπώλιο η Βαρδινογιάνναινα ◆ Το παιχνίδι πρέπει να μοιράζεται ◆ Εκείνο το 2004 θα μάθουμε ποτέ πόσο ακριβώς μας κόστισε; ◆ Τι καθόμαστε και θυμόμαστε κι εμείς τώρα ◆ Ο Κόρμπιν και οι Εργατικοί «στοχοποιούν ανθρώπους με μια ευχαρίστηση και μια εκδικητικότητα που είχαμε να δούμε από τότε που ο Στάλιν εκτελούσε τους κουλάκους» ◆ Το έγραψε ο «κλόουν» Μπόρις στην «Daily Telegraph» ◆ Δε θ' ασχοληθούμε με την αυταπόδεικτη γελοιότητα ◆ Ο Κόρμπιν παρομοιάζεται με τον Στάλιν! ◆ Θα σημειώσουμε μόνο πως όσα χρόνια κι αν περάσουν, ο Στάλιν θα στοιχειώνει τον ύπνο και τον ξύπνιο τους ◆ Παιδιά, προσοχή να μη ρεζιλευτούμε ως κράτος και ως έθνος ◆ Διότι ήταν μεν εντυπωσιακό το σμαραγδί φόρεμα by Vassilis Zoulias, που φόρεσε η Μαρέβα στη Σαγκάη ◆ Ομως το Louis Vuitton φόρεμα της Μπριζίτ Μακρόν είχε ένα αριστοκρατικό touch ◆ Ευτυχώς που δεν ήταν εκεί και η Μελάνια Τραμπ, γιατί θα βγαίναμε τρίτοι και καταϊδρωμένοι ◆ Δεν της βγαίνει καμιά στις... επικίνδυνες ισορροπίες σε ψηλοτάκουνα Louboutin ◆ Οχι, δε διαβάζουμε «Εσπρέσο» ◆ Στα... σοβαρά «Νέα» τα διαβάσαμε αυτά ◆ Ο Γιώργος Μάγγας να γράφτηκε άραγε στο isyriza; ◆ Θα μου πείτε ότι το event με τον Γιωργάρα, που οργάνωσαν οι συριζαίοι στη Λιβαδιά, ήταν καλύτερο από το event «τι γκόμενος είσαι εσύ;», που είχαν οργανώσει για τον Κούλη στη Φωκίωνος Νέγρη ◆ Η Τζούλυ, όμως, γιατί δεν μπήκε στο πλάνο; ◆ Λέτε να είναι με τη Φώφη; ◆ Γιωργάρα, να τα προσέξεις αυτά ◆ Ναι, ρε, παρενέβη ο αρχιεπίσκοπος Κύπρου για να πάρει υπηκοότητα ο μεγαλοαπατεώνας Τζο Τάεκ Λόου ◆ Τον παρακάλεσε ένας επιχειρηματίας «που χτίζει επαύλεις» ◆ Σε γη που του πούλησε η Εκκλησία στην Αγία Νάπα ◆ Τι θέλατε, δηλαδή, να κάνει ο μακαριότατος, να αρνηθεί; ◆ Ο «Πολίτης» έγραψε ότι ο μεγαλοαπατεώνας έκοψε και μια τρακοσάρα επιταγή «σε πίστη της Αρχιεπισκοπής» ◆ Τρακοσάρα χιλιάδες, όχι τριακόσια ευρώ ◆ Τι θέλατε να κάνει ο Χρυσόστομος; ◆ Ο άλλος του έκανε μια προσφορά που δεν μπορούσε να αρνηθεί, όπως έλεγε και ο ντον Κορλεόνε ◆ Από τον Τύπο μάθαμε ακόμα, ότι ο πρόεδρος Αναστασιάδης χρησιμοποιεί συχνά το τζετ ενός ζάμπλουτου Σαουδάραβα ◆ Προσοχή, για αεροπλάνο πρόκειται, όχι για τζετ σκι ◆ Κάτι τέτοιες δωρεές δε χρειάζονται... αναλύσεις ◆

επί του πιεστηρίου

Σύμφωνα με όσα γράφτηκαν στον αστικό Τύπο (από διαρροές βουλευτών της αντιπολίτευσης, προφανώς), στο σόου με τους Πολάκη-Τζανακόπουλο στην Προανακριτική της Βουλής, όταν ο πρόεδρος Μπούγας ρώτησε αν θα συμμορφωθεί ο ΣΥΡΙΖΑ με την απόφαση της πλειοψηφίας για εξαίρεση του διδύμου, ο συριζαίος εισηγητής Λάππας φέρεται να απάντησε ότι «έχουν αυτόνομη παρουσία και προσωπικότητα, θα αποφασίσουν οι ίδιοι». Ο Τζανακόπουλος, όμως, φέρεται να δήλωσε: «Είμαι εδώ κατ' εντολήν του προέδρου μου». Η διαφορά ανάμεσα στις δυο τοποθετήσεις είναι όσο η διαφορά μέρας και νύχτας. Συνδυάστε τα παραπάνω με την κίνηση του Λάππα, μια μέρα μετά το επεισόδιο, να βγει σε ραδιοσταθμό και να δηλώσει ότι ο Φρουζής θα εξεταστεί κανονικά στην επόμενη συνεδρίαση, διευκρινίζοντας πως αν η πλειοψηφία δεν ανακαλέσει την απόφασή της, το δίδυμο θα αποχωρήσει και θα συνεχίσουν οι υπόλοιποι συριζαίοι.

Ο Μπέος υπέβαλε μήνυση σε διαιτητή «με την ιδιότητα του δημάρχου Βόλου και του απλού φιλάθλου της ομάδας της πόλης μου». Μη γελάτε, γιατί ένας άλλος μεγαλοπαράγοντας του ποδοσφαίρου (και όχι μόνο) εμφανίζεται με την ιδιότητα του «ισχυρού άνδρα» της ομάδας του, χωρίς να έχει κανένα επίσημο πόστο σ' αυτήν. Ως «ισχυρός άνδρας» συμμετέχει όχι μόνο σε συσκέψεις αθλητικού ενδιαφέροντος, αλλά και σε συσκέψεις με υπουργούς, περιφερειάρχες και λοιπούς θεσμικούς παράγοντες του κράτους.

Συνέντευξη του αρχιδεσπότη Κύπρου Χρυσόστομου στο Romfea.gr, σχετικά με την παρέμβασή του για να πάρει κυπριακή υπηκοότητα ο μαλαισιανός μεγαλοαπατεώνας Τζο Λόου: *«Ο εν λόγω κύριος που πήρε καταχρηστικώς την υπηκοότητα, τον εξέτασε η Κυβέρνηση, δεν έφερε ένσταση κανείς, εκ των υστέρων όμως πληροφορήθηκαν ότι ήταν ακατάλληλος για να πάρει την υπηκοότητα. Σε μας μάλιστα είπε, επειδή ήταν αρκετά πλούσιος, ότι θέλει να κάνει κάποια εισφορά στην Αρχιεπισκοπή. Κι επειδή τότε, μόλις είχαμε ιδρύσει τη Θεολογική μας Σχολή, του είπαμε πως ως Αρχιεπισκοπή δεν επιθυμούμε οποιαδήποτε δωρεά, αλλά αν θέλει να κάνει κάποια εισφορά, να την κάνει για τη Θεολογική Σχολή. Κι ο άνθρωπος έκανε την εισφορά του προς τη Θεολογική, όπως έκαναν και πολλοί άλλοι».* Οχι για μένα, για τη φουκαριάρα τη μάνα μου...

Ο δεσπότης δεν είχε κανένα πρόβλημα να παραδεχτεί ότι παρενέβη για να διαμορφωθεί μια παραλία για λογαριασμό κάποιων που χτίζουν βιλάρες. «Οι λεγόμενοι περιβαλλοντιστές λένε να μην αγγίξει κανείς τη θάλασσα. Δίνουμε 15-20 εκατομμύρια να χτίσουμε ένα ξενοδοχείο και δεν μπορεί ο τουρίστας να κατεβεί στη θάλασσα. Εχουμε εμπειρία γιατί έχτισα και εγώ ξενοδοχείο στην Πάφο και ξέρω τι σημαίνει η θάλασσα να μην είναι προσβάσιμη», είπε. Δίπλα στις βιλάρες θα χτίσει και δυο πεντάστερα η Εκκλησία! Αν όλ' αυτά σας φαίνονται μαφιόζικα, δεν κάνετε λάθος.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εάν βάζαμε ένα τίτλο στο φορολογικό πρόσθετο σε αυτόν που έχει για την ανάπτυξη, θα λέγαμε ότι είναι ένα φορολογικό για τους ανέργους, διότι οι άνεργοι αυτό που θέλουν είναι θέση δουλειάς και δίνουμε παρά πολύ ισχυρά κίνητρα για επενδύσεις που είναι ο μόνος τρόπος για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. (...) δίνουμε ισχυρά κίνητρα με τη μείωση του φόρου των επιχειρήσεων και δίνουμε και κίνητρα για να έρθουν ξένοι, εύποροι να επενδύσουν στην Ελλάδα και να ζήσουν εάν θέλουν στην Ελλάδα και να φορολογηθούν στην Ελλάδα.

Θεόδωρος Σκυλακάκης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

16/11: Ημέρα ανεκτικότητας, ημέρα φιλοσοφίας, Ζαΐρ: Ημέρα στρατού **16/11/1980: Δολοφονία Σταματίνας Κανελλοπούλου και Ιάκωβου Κουμή από αστυνομία** 16/11/1993: Συλλαμβάνονται σε βαν με είδη μεταμφίεσης στην πλατεία Αμερικής οι αμερικανοί πράκτορες Τζακ Καρλ Σλούαρ και Τσαρλς Φάντις 17/11: Ημέρα σπουδαστών, ημέρα μνήμης θυμάτων τροχαίων 17/11/1934: Νυχτερινή αιματηρή σύγκρουση αστυφυλάκων και κομμουνιστών (Ακαδημίας), πολλές συλλήψεις **17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Αλέκο Παναγούλη για την απόπειρα δολοφονίας Παπαδόπουλου 17/11/1973: Πολυτεχνείο** 17/11/1978: Βόμβες σε εγκαταστάσεις και αυτοκίνητο «Coca Cola» και σε γραφεία Οργάνωσης Απομάχων Αμερικάνων Αξιωματικών (Θεσσαλονίκη) **17/11/1985: Δολοφονία δεκαπεντάχρονου μαθητή Μιχάλη Καλτεζά από τον αστυνομικό Αθανάσιο Μελίστα** 17/11/1986: Εκτέλεση γενικού διευθυντή «Renault» Ζορζ Μπες (Action Direct) 17/11/1991: Βόμβες (ΕΛΑ-1η Μάη) σε γραφεία ΔΕΗ και ΙΚΑ (Θεσσαλονίκη) 18/11: Ημέρα χρόνιας αποφρακτικής πνευμονοπάθειας, Αλβανία, Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ομάν: Εθνική γιορτή, Αϊτή: Ημέρα στρατού **18/11/1995: 504 συλλήψεις στο Πολυτεχνείο (οι 86 ανήλικοι)** 19/11: Ημέρα δημόσιας τουαλέτας, ημέρα άντρα, Μάλι: Ημέρα απελευθέρωσης, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης (1493), Μονακό: Ημέρα Μονεγάσκων 19/11/1936: Δολοφονία Buenaventura Durruti 20/11: Ημέρα εκβιομηχάνισης Αφρικής, ημέρα δικαιωμάτων παιδιού, ημέρα μνήμης υπερφυλικών, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1977: Τρεις βόμβες σε εγκαταστάσεις «Bosch» και «Volkswagen» 20/11/1991: Συμπλοκή αστυνομικών και μελών 17Ν (Σεπόλια) 21/11: Ημέρα τηλεόρασης, ημέρα χαιρετισμού 21/11/1967: 21 καταδίκες μελών ΠΑΜ **21/11/2001: Ο αστυφύλακας Γιάννης Ριζόπουλος σκοτώνει τον εικοσάχρονο αλβανό μετανάστη Gentjan Celniku (πλατεία Αμερικής)** 22/11: Λίβανος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1943) 22/11/1963: Δολοφονία προέδρου ΗΠΑ Τζον Κένεντι 22/11/1973: Διαλύονται 28 φοιτητικοί σύλλογοι σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα και Χανιά 22/11/1978: Η ΚΕ του ΚΚΕ εσ. καταδικάζει Εμφύλιο και Δεκεμβριανά ως «ιστορικά λάθη καθοριστικής σημασίας».

Επίσκεψη Σι Τζινπίνγκ

Πολύ λάδι στο τηγάνι κι από τηγανίτα τίποτα

Δεν πρέπει να δυσκολεύτηκαν και πολύ οι διοικούντες την Cosco στον Πειραιά, προκειμένου να βρουν μια-δυο ντουζίνες γλείφτες, να τους ανακατέψουν με άλλους τόσους Κινέζους και να τους στήσουν δεξιά κι αριστερά από το κόκκινο χαλί για να υποδεχτούν τον Κούλη και τον Σι κουνώντας ελληνικά και κινέζικα σημαιάκια και γελώντας σαν ηλίθιοι. Στην ελληνική και την ευρωπαϊκή κουλτούρα κάτι τέτοια είναι εντελώς ξένα, όμως οι Κινέζοι τα συνηθίζουν. Και στον Πειραιά αυτοί κάνουν το κουμάντο, αδιαφορώντας για τη γελοιότητα του πράγματος και για τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα που παρήγαγε η αποκρουστική φιέστα.

Από την άλλη, η κυβερνητική προπαγάνδα δε διέφερε καθόλου από την εμετική κινέζικη φιέστα στο λιμάνι. Ψέμα στο ψέμα, ώστε να δημιουργηθεί η ψευδαίσθηση ότι ο Σι Τζινπίνγκ ήρθε στην Αθήνα κουβαλώντας έναν πακτωλό επενδύσεων που θα φέρουν την πολυπόθητη ανάπτυξη. Από το πρωί μέχρι το βράδυ, τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ μιλούσαν για τις «δεκαέξι σημαντικές συμφωνίες» που θα υπογραφούν ή υπογράφηκαν στην Αθήνα. Ας τις δούμε, λοιπόν, για να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται.

◆ Οι δύο από τις δεκαέξι δεν μπορούν καν να θεωρηθούν συμφωνίες. Και δεν αφορούν επενδύσεις, φυσικά. Είναι απλώς ανακοινώσεις, η μία για την ίδρυση υποκαταστήματος στην Αθήνα της Bank of China και η άλλη για την ίδρυση γραφείου αντιπροσωπείας στην Αθήνα της Τράπεζας Βιομηχανίας και Εμπορίου της Κίνας.

◆ Αλλες πέντε ανήκουν στην κατηγορία των ευχολογίων, που ευσχήμως ονομάζονται Μνημόνια Κατανόησης (Memorandun of Understanding). Μνημόνιο Κατανόησης για αμφίδρομη επενδυτική συνεργασία. Δηλαδή, οι κυβερνήσεις θα ενθαρρύνουν τους επιχειρηματίες να επενδύσουν, οι Κινέζοι στην Ελλάδα και οι Ελληνες στην Κίνα! Μνημόνιο Κατανόησης για τη συνεργασία στον αθλητισμό! Επί της επενδυτικής σημασίας αυτής της «συμφωνίας» δε χρειάζονται σχόλια. Είναι... αυταπόδεικτη. Μνημόνιο Κατανόησης μεταξύ των αεροπορικών αρχών! Και επ' αυτού δε χρειάζονται σχόλια. Μνημόνιο Κατανόησης για την υλοποίηση του Master Plan της Cosco. Η Cosco έχει το επιχειρηματικό της σχέδιο, επομένως δεν προστέθηκε κάτι καινούργιο, πέρα από τη γραπτή δέσμευση της κυβέρνησης Μητσοτάκη να βοηθήσει στην υλοποίησή του. Η οποία κολλάει σε αντιρρήσεις που έχουν ακόμα και ισχυροί καπιταλιστές (λέγε με Μαρινάκη και εφοπλιστές), οι οποίοι μέσω του δήμου Πειραιά ζητούν «ανταλλάγματα για τις τοπικές κοινωνίες» (ξέρετε πού τις έχουν γραμμένες τις τοπικές κοινωνίες), προκειμένου να επιτραπεί στην Cosco να επεκταθεί με την προβλήτα 4 του λιμανιού. Τέλος, υπογράφηκε και ένα Μνημόνιο Συνεργασίας στους τομείς ραδιοφώνου, τηλεόρασης και ηλεκτρονικών οπτικοακουστικών Μέσων. Λέτε να αρχίσουν οι Κινέζοι να γυρίζουν τηλεοπτικές σειρές στην Ελλάδα, επειδή εδώ τα μεροκάματα είναι πιο φτηνά από την Κίνα;

◆ Τρεις συμφωνίες δεν έχουν την παραμικρή αναπτυξιακή διάσταση. Η πρώτη αφορά τη συνεργασία στον ποινικό τομέα (Συμφωνία περί εκδόσεων). Η δεύτερη είναι η Συμφωνία για την εγκαθίδρυση του Κέντρου Κινεζικών Σπουδών. Η τρίτη είναι η Συμφωνία μεταξύ του Ινστιτούτου Κομφούκιος της Κίνας και του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας για την εγκαθίδρυση παραρτήματος του κινέζικου ινστιτούτου στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Στις δύο εκπαιδευτικού χαρακτήρα Συμφωνίες μπορεί να δει κανείς την προσπάθεια του κινέζικου ιμπεριαλισμού να εξαπλωθεί και πολιτιστικά-εκπαιδευτικά, όπως κάνουν όλες οι ιμπεριαλιστικές χώρες με τα ανά τον κόσμο Ινστιτούτα τους.

◆ Δύο συμφωνίες είναι πρωτόκολλα για την εξαγωγή σαφράν και ακτινιδίων στην Κίνα. Μιλάμε για... τεράστιους τζίρους.

◆ Υπάρχει ένα ακόμα ευχολόγιο που ονομάζεται Κατάλογος Βασικών Εργων - Πλαίσιο Συνεργασίας 2020-2022. Οπως ανακοινώθηκε, η υπογραφή του καταλόγου αποτελεί **οιονεί** εντολή προς τις κινεζικές κρατικές εταιρίες **να εξετάσουν** τη συμμετοχή τους (επενδυτική ή άλλου είδους) στην Ελλάδα!

◆ Μένουν τρεις ακόμα Συμφωνίες, οι μόνες που έχουν επενδυτικό περιεχόμενο. Η πρώτη είναι η Δέσμη συμβάσεων χρηματοδότησης για την κατασκευή έργων του Λιμένος Πειραιώς, η οποία -όπως ανακοινώθηκε- αφορά τη χρηματοδότηση του επενδυτικού προγράμματος της Cosco από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Δηλαδή, το ελληνικό κράτος θα μπει μπροστά για να εξασφαλίσει δάνεια η Cosco (που έχει πάρει «μπιρ παρά» το λιμάνι του Πειραιά). Η δεύτερη είναι η Συμφωνία Συνεργασίας για το έργο MINOS 50 MW στην Κρήτη. Πρόκειται για μικρής κλίμακας ενεργειακό έργο με ανεμογεννήτριες. Η εταιρία Prenecon-Green Energy Holdings Plc θα αγοράσει ανεμογεννήτριες από την Κίνα, ενώ στο παιχνίδι της χρηματοδότησης (δανεισμός) θα μπει και η Βιομηχανική και Εμπορική Τράπεζα της Κίνας. Η τρίτη Συμφωνία παρουσιάζει και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον, γιατί αποκαλύπτει την ουσία. Πρόκειται για Συμφωνία για **εκδήλωση ενδιαφέροντος επένδυσης** στο έργο διασύνδεσης ηλεκτρικής ενέργειας «Αριάδνη». Η Συμφωνία υπογράφηκε από τον πρόεδρο και διευθύνοντα Σύμβουλο του ΑΔΜΗΕ Μανούσο Μανουσάκη και τον Πρόεδρο της State Grid Corporation of China Κου Γουέι.

Ευρωπαϊκό φρένο

Πρόκειται για το έργο ηλεκτρικής διασύνδεσης της Κρήτης με την ηπειρωτική Ελλάδα. Το έργο είναι προϋπολογισμού 1 δισ. ευρώ και το υλοποιεί (ως εθνικό και όχι ως συγχρηματοδοτούμενο με την ΕΕ) η «Αριάδνη», θυγατρική του ΑΔΜΗΕ. Ο ΑΔΜΗΕ θα έχει το 61% του έργου, ενώ το 39% μπορούν να το πάρουν ιδιώτες μέτοχοι. Σύμφωνα με διαρροές από την κυβέρνηση, η κινέζικη State Grid εξέφρασε το ενδιαφέρον να μπει στο έργο με ποσοστό 20%. Η Συμφωνία που υπογράφηκε, πάντως, αποτελεί απλώς μια έκφραση επιθυμίας. Το πραγματικό ενδιαφέρον των Κινέζων θα εκδηλωθεί όταν προκηρυχθεί ο σχετικός διαγωνισμός.

Εκείνο που πολλοί δε γνωρίζουν, όμως, είναι ότι η κινέζικη State Grid είναι ήδη μέτοχος του ΑΔΜΗΕ (είναι η θυγατρική της ΔΕΗ, που έχει στην ιδιοκτησία της το δίκτυο μεταφοράς υψηλής τάσης) με ποσοστό 24%. Κι εκείνο που την ενδιαφέρει είναι να αυξήσει αυτό το ποσοστό, αποκτώντας τον έλεγχο του ΑΔΜΗΕ, καθώς -όπως έχει ήδη ανακοινώσει ο Χατζηδάκης- η κυβέρνηση Μητσοτάκη σκοπεύει να πουλήσει ένα ακόμα ποσοστό από το 51% του ΑΔΜΗΕ που έχει παραμείνει στο κράτος. Μ' άλλα λόγια, οι Κινέζοι θέλουν να αποκτήσουν την πλειοψηφία στον ΑΔΜΗΕ, ώστε βαθμιαία να επιχειρήσουν να αποκτήσουν τον έλεγχο του ελληνικού ενεργειακού συστήματος.

Το αφεντικό της State Grid, λοιπόν, που βρισκόταν στην κουστωδία του Σι Τζινπίνγκ, επισκέφτηκε τον Χατζηδάκη και του εκδήλωσε με τον πιο επίσημο τρόπο το ενδιαφέρον του κινέζικου μονοπωλίου για την αύξηση του ποσοστού του στον ΑΔΜΗΕ. Αυτή ήταν η μοναδική καινούργια επενδυτική πρόταση που έγινε από κινεζικής πλευράς. Ο Χατζηδάκης, όμως, όπως ο ίδιος φρόντισε να διαρρεύσει, δεν έδωσε καμιά απάντηση στον Κου Γουέι, αλλά παρέπεμψε στις μελλοντικές κυβερνητικές αποφάσεις για την παραπέρα ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ. Και να σκεφτεί κανείς ότι η State Grid, όταν αγόρασε το 24% του ΑΔΜΗΕ (επί ΣΥΡΙΖΑ), κατοχύρωσε και το δικαίωμα της πρώτης προσφοράς (right of first order) σε περίπτωση που βγει και άλλο ποσοστό του ΑΔΜΗΕ σε πώληση.

Και γιατί η κυβέρνηση, που έχει επίσημα δηλώσει (στις προγραμματικές δηλώσεις της) ότι σκοπεύει να πουλήσει και άλλο κομμάτι του ΑΔΜΗΕ, καθιστώντας το ελληνικό κράτος μειοψηφία, δεν απαντά θετικά στους Κινέζους που έρχονται με επίσημη πρόταση εξαγοράς; Γιατί, όπως εξήγησε ο Χατζηδάκης στον Κου (πάντοτε σύμφωνα με διαρροές από το ΥΠΕΝ), η κυβέρνηση αντιμετωπίζει πρόβλημα με τους περιορισμούς που θέτει η ΕΕ στις επενδύσεις κινέζικων επιχειρήσεων που έχουν ταυτόχρονα και παραγωγή και δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας.

Πριν από λίγες μέρες, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πέτσας έλεγε ότι «η Ελλάδα δεν εξετάζει τη χώρα προέλευσης των κεφαλαίων. Αρκεί να τηρούνται οι κανόνες του κοινοτικού κεκτημένου και οι νόμοι του ελληνικού κράτους». Και ο Μητσοτάκης από τη Σαγκάη διεκήρυσσε ότι «είμαστε ανοιχτοί για μπίζνες». Οι κινέζοι ιμπεριαλιστές, όμως, δεν ενδιαφέρονται για μπίζνες στα ακτινίδια και τον κρόκο Κοζάνης. Ενδιαφέρονται για τομείς στρατηγικού ενδιαφέροντος, μέσω των οποίων θα γαντζωθούν στην ευρωπαϊκή αγορά. Κι εδώ παρεμβαίνουν τα ευρωπαϊκά ιμπεριαλιστικά κράτη και βάζουν φρένο, υπερασπίζοντας τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων από τον κινέζικο ανταγωνισμό.

Οι Κινέζοι, φυσικά, δεν παραιτούνται, μολονότι αντιμετωπίζουν σκληρό πόλεμο και έχουν δει συμφωνίες τους με ευρωπαϊκές επιχειρήσεις (στην Ιταλία και τη Γερμανία) να ακυρώνονται μετά από παρεμβάσεις της ΕΕ και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων. Γι' αυτό και ο Σι συνάντησε τον Μητσοτάκη στη Σαγκάη (όπου ο έλληνας πρωθυπουργός πραγματοποιούσε άτυπη επίσκεψη, γι' αυτό ήρθε στην Ελλάδα ο ίδιος και θα ξαναϋποδεχτεί τον Μητσοτάκη στο Πεκίνο τον Απρίλη, σε επίσημη επίσκεψη. Γι' αυτό συναντήθηκε και με τον Τσίπρα, τον οποίο χαρακτήρισε «παλαιό φίλο της Κίνας» και τον κάλεσε να ξαναεπισκεφτεί το Πεκίνο (είχε πραγματοποιήσει επίσκεψη και ως πρωθυπουργός). Οταν οι προσκλήσεις προς τον επικεφαλής του κινέζικου ιμπεριαλισμού δεν είναι συχνές από Βερολίνο και Παρίσι, αυτός θα κάνει ευρωπαϊκή διπλωματία χρησιμοποιώντας χώρες σαν την Ελλάδα. Ξέρει ότι το πολιτικό προσωπικό σε χώρες σαν την Ελλάδα «ψοφάει» για τέτοιου είδους συναντήσεις, πάνω στις οποίες στηρίζει την αναπτυξιολογική δημαγωγία του.

ΥΓ1. Αυτό δεν περιλαμβάνεται σε κάποια από τις συμφωνίες, αλλά από το Μαξίμου έγινε γνωστό ότι ο Μητσοτάκης ζήτησε από τον Σι να ενθαρρύνει τα κινέζικα ναυπηγεία, στα οποία χτίζουν πλέον τους στόλους τους οι «έλληνες» εφοπλιστές, να προμηθεύονται πρώτες ύλες από την Ελλάδα! Τι είδους πρώτες ύλες μπορεί να πάρουν οι Κινέζοι από την Ελλάδα; Χάλυβα που δεν παράγει; Ή μηχανολογικά εξαρτήματα που επίσης δεν παράγει; Ισως ο Μητσοτάκης να θέλει να «βολέψει» κάποιες καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Ισως όλα να είναι μια προπαγανδιστική μπούρδα. Σε κάθε περίπτωση, εκείνο που παρουσίασε ο Μητσοτάκης είναι η λογική της ψωροκώσταινας που εκλιπαρεί για κάποια ψίχουλα από το ιμπεριαλιστικό τραπέζι.

ΥΓ2. Δεν είναι τυχαίο ότι στο ανεπίσημο γεύμα που παρέθεσε ο Μητσοτάκης στον Σι, απέναντι από την Ακρόπολη, τις θέσεις των υπουργών (πλην Δένδια) είχαν πάρει τρεις εφοπλιστές και δύο καπιταλιστές άλλων κλάδων!

ΥΓ3. Ο Σι τάχθηκε και υπέρ της επιστροφής των κλεμμένων μαρμάρων του Παρθενώνα. Γιατί να μην ταχθεί; Μήπως κοστίζει τίποτα ή μήπως θα μετρήσει η γνώμη του στους βρετανούς πρώην αποικιοκράτες και νυν ιμπεριαλιστές; Η Κίνα, άλλωστε, έχει δει και δικούς της αρχαιολογικούς θησαυρούς να αρπάζονται και να κοσμούν μουσεία δυτικών μητροπόλεων, ακόμα και ιδιωτικές συλλογές.

Επαγγελματίες

Σχολιάστηκαν ποικιλοτρόπως τα τρυφερά ενσταντανέ του Τσίπρα με τους ακροδεξιούς Γεωργιάδη και Βορίδη, στο επίσημο δείπνο που παρέθεσε ο Παυλόπουλος προς τον Σι Τζινπίνγκ. Ιδιαίτερα με τον Μπουμπούκο ο Τσίπρας κουβέντιαζε για ώρα, μέσα στην καλή χαρά, σαν δυο φίλοι που είχαν χρόνια να συναντηθούν και θυμήθηκαν τις σκανταλιές των παιδικών τους χρόνων.

Από μεριάς Τσίπρα ήταν μια απόλυτα συνειδητή πράξη. Μπορούσε να ανταλλάξει μια τυπική χειραψία και να αγνοήσει αυτόν που κατακεραυνώνει ως ηγέτη της ακροδεξιάς πτέρυγας της ΝΔ. Οχι μόνο δεν το έκανε, αλλά ούτε και προφυλάχτηκε. Εχει πολιτική εμπειρία και ήξερε ότι οι φωτογραφίες θα κυκλοφορήσουν. Συμπεριφέρθηκε σαν να έλεγε στους δημοσιογράφους «ελάτε να μας βγάλετε με τον Αδωνι για να δείξετε σε όλους ότι παρά την πολιτική αντιπαλότητα εμείς είμαστε καλοί φίλοι».

Μ' αυτή του την κίνηση ο Τσίπρας δεν απευθυνόταν στο λαό, ο οποίος κάτι τέτοια τα αντιμετωπίζει εκστομίζοντας περιφρονητικά τη φράση «επαγγελματίες, όπως όλοι οι άλλοι επαγγελματίες» (πράγμα που δεν είναι σε όφελος του Τσίπρα). Απευθυνόταν στην κεφαλαιοκρατία, υπενθυμίζοντάς της ότι είναι ένας καθ' όλα συνεπέστατος αστός πολιτικός και γι' αυτό αξίζει την υποστήριξή της, ιδιαίτερα από τα Μέσα που αυτή ελέγχει.

Ιράκ: Οι αριθμοί ευημερούν, ο πληθυσμός πεινάει και αντιστέκεται!

Τον περασμένο Αύγουστο, ο υπουργός Πετρελαίου του Ιράκ δήλωνε με καμάρι ότι η πετρελαϊκή παραγωγή της χώρας έχει φτάσει σε επίπεδα ρεκόρ, στα 4.9 εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα, και πως ο στόχος είναι να φτάσει τα 6 εκατομμύρια μέσα στην ερχόμενη δεκαετία. Ετσι, το Ιράκ έγινε η δεύτερη μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα στον ΟΠΕΚ. Αν σκεφτούμε ότι πριν από πέντε χρόνια η παραγωγή βρισκόταν στο επίπεδο των 3 εκατομμυρίων και ότι κατά τη διάρκεια της αμερικάνικης εισβολής και κατοχής (μεταξύ 2003 και 2010) η παραγωγή κυμαινόταν μεταξύ 0.5 και 2.5 εκατομμυρίων βαρελιών, το επίπεδο που ανακοινώθηκε τον Αύγουστο ήταν πραγματικά εντυπωσιακό. Η ιρακινή κυβέρνηση, τα έσοδα της οποίας προέρχονται σε ποσοστό 90% από το πετρέλαιο, είχε δίκιο να πανηγυρίζει, αφού δεκαέξι χρόνια μετά από την αμερικάνικη εισβολή έχει να επιδείξει τέτοια επιτυχία. Ενα πραγματικό... success story!

Ωστόσο, αυτό το «success story» δε συμβαδίζει με την κατάσταση του πληθυσμού της χώρας. Οι υποδομές παραμένουν απαρχαιωμένες και η ανοικοδόμηση χρειάζεται ακόμα γύρω στα 100 δισ. δολάρια, σύμφωνα με διάφορες εκτιμήσεις, για να ολοκληρωθεί.

Αυτή η κατάσταση εξόργισε τον πληθυσμό που από την πρώτη του Οκτώβρη ξεκίνησε τις διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Αλλες ειρηνικές και άλλες βίαιες, έφεραν τα πάνω κάτω στη νεοσύστατη κυβέρνηση που είχε ανέλθει στην εξουσία μόλις πριν από ένα χρόνο. Από τις 25 Οκτώβρη, οι διαδηλωτές απέκτησαν το δικό τους κέντρο. Είναι το 14όροφο εγκαταλελειμμένο παλιό εμπορικό κέντρο στον ποταμό Τίγρη της Βαγδάτης, κοντά στην πλατεία Ταχρίρ, που πήρε το όνομά του από το εστιατόριο πολυτελείας που βρισκόταν στον τελευταίο όροφο του κτιρίου, το «τουρκικό εστιατόριο». Το εστιατόριο με την πανοραμική θέα ήταν πόλος έλξης των τουριστών τη δεκαετία του '80. Τώρα αποτελεί το «Στάλινγκραντ της Βαγδάτης», κατά μερικούς διαδηλωτές, ή το «Jabal Uhud», κατά άλλους (αναφορά στα βουνά βόρεια της Μεδίνας, στη Σαουδική Αραβία, που αποτελούσαν ιστορικό πεδίο μαχών των Μουσουλμάνων).

Οι διαδηλωτές, αφού κατέλαβαν το κτίριο, ξεκίνησαν να το μετατρέπουν σε χώρο κατοικίας και διατροφής απόρων, δίνοντας ηλεκτρικό ρεύμα, νερό και καταφύγιο σε εκατοντάδες ανθρώπους που ζουν τώρα εκεί. Το κέντρο της πλατείας Ταχρίρ, που βρίσκεται δίπλα στο κτίριο, έχει μετατραπεί σε χώρο για πολύμορφες δραστηριότητες. Μπαρμπέρηδες κουρεύουν τζάμπα τον κόσμο, εθελοντές οργανώνουν συσσίτια και παροχή νερού, ενώ άλλοι παρέχουν πρώτες βοήθειες, μια στοιχειώδη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

«Για 16 χρόνια μας κορόιδευαν στο όνομα της θρησκείας, μας ζάλιζαν με τις τελετές τους. Ομως μας έκλεβαν. Μας χώρισαν αλλά τώρα είμαστε ενωμένοι», είπε στο Αλ Τζαζίρα ένας 25χρονος διαδηλωτής από την πλατεία Ταχρίρ της Βαγδάτης. Αυτά τα λόγια συμπυκνώνουν μια κατάσταση που κανείς δεν ξέρει πού θα καταλήξει, όμως σίγουρα αποτελεί μια πρωτόγνωρη αντίσταση ενός λαού που ματώνει επί δύο δεκαετίες τουλάχιστον. Και το αίμα συνεχίζει να ρέει, με τους νεκρούς να ξεπερνούν τους 300 και τους τραυματίες να φτάνουν τους 15.000 από τότε που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις (1η Οκτώβρη).

Το περασμένο Σαββατοκύριακο, οι συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής εντάθηκαν ξανά. Ο στρατός επιχείρησε να τους διαλύσει στην πλατεία Ταχρίρ, ρίχνοντας δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Οι τραυματίες περισυλλέχθηκαν από ταξιτζήδες που τους μετέφεραν -τζάμπα φυσικά- σε ασφαλή σημεία για να δεχτούν τις πρώτες βοήθειες. Το Ιράκ «ξύπνησε» και ποιος θα το μαζέψει; Μπορεί πολλοί διαδηλωτές να θεωρούν την ιρανική παρέμβαση ως το μεγαλύτερο πρόβλημα για τα πολιτικά πράγματα της χώρας, αδυνατώντας να εμβαθύνουν περισσότερο και να οδηγηθούν σε πιο επαναστατικές θεωρητικές προσεγγίσεις, πρόκειται όμως για ένα γνήσιο λαϊκό κίνημα που κρατά ζωντανό το φάρο της αντίστασης. Κι αυτό έχει τεράστια σημασία στις εποχές που ζούμε.

Βολιβία

Αποπομπή Μοράλες με παρέμβαση του στρατού

Υπό το βάρος της «προειδοποίησης» (τελεσιγράφου, με... ευγενικές διατυπώσεις) της ηγεσίας του βολιβιανού στρατού, που τον καλούσε να αποσυρθεί από την εξουσία «για το καλό της Βολιβίας μας», ο Εβο Μοράλες παραιτήθηκε και στη συνέχεια κατέφυγε στο Μεξικό, που του παρέσχε πολιτικό άσυλο, προκειμένου να αποφύγει πιθανή δίωξή του από την προσωρινή κυβέρνηση της χώρας. Το σύνολο της κυβέρνησης Μοράλες είχε παραιτηθεί μια μέρα νωρίτερα, ενώ πολλά πρώην κυβερνητικά στελέχη κατήγγειλαν ότι εκατοντάδες οπαδοί της δεξιάς αντιπολίτευσης επιτέθηκαν στα σπίτια τους. Στο διαδίκτυο κυκλοφορούν δεκάδες βίντεο που δείχνουν μπάτσους και στρατιώτες να συλλαμβάνουν ιθαγενείς οπαδούς του Μοράλες με την κατηγορία ότι συμμετείχαν σε διαδηλώσεις υποστήριξης του πρώην προέδρου, υπό τις επευφημίες οπαδών της αντιπολίτευσης, κυρίως λευκών.

Η ίδια η αναχώρηση του Μοράλες για το Μεξικό, με αεροπλάνο του μεξικάνικου στρατού που στάλθηκε για να τον παραλάβει, υπήρξε περιπετειώδης. Χρειάστηκαν απανωτές διαβουλεύσεις ανάμεσα σε αρκετές χώρες της περιοχής, ώστε να μπορέσει το αεροπλάνο να φτάσει στο αεροδρόμιο της Κοτσαμπάμπα, στο κέντρο της Βολιβίας (αφού πρώτα περίμενε στη Λίμα του Περού, μέχρι να δώσει άδεια ο αρχηγός της βολιβιανής αεροπορίας!), και μετά για να μπορέσει να ανεφοδιαστεί (αυτό έγινε τελικά στην Παραγουάη, μετά από παρέμβαση του νεοεκλεγέντος προέδρου της Αργεντινής, Φερνάντες, καθώς η κυβέρνηση του Περού απαγόρευσε την επιστροφή στη Λίμα για ανεφοδιασμό) και να διασχίσει τον βραζιλιάνικο εναέριο χώρο (με ειδική άδεια του Μπολσονάρου) μέχρι να φτάσει πάνω από διεθνή χωρικά ύδατα και να κάνει την τελική διαδρομή μέχρι το Μεξικό. «Ενα ταξίδι μέσα από τη λατινοαμερικάνικη πολιτική», χαρακτήρισε την πτήση ο υπουργός Εξωτερικών του Μεξικού Μαρσέλο Ερμπραντ.

Ο Μοράλες εγκατέλειψε τη Βολιβία, εξασφαλίζοντας την προσωπική του σωτηρία και άφησε τους οπαδούς και τα στελέχη του κόμματός του στο έλεος των πολιτικών του αντιπάλων. Στο προπύργιο του Μοράλες, την πόλη Αλ Αλτο, σε απόσταση πέντε χιλιομέτρων από την πρωτεύουσα Λα Πας, χιλιάδες οπαδοί του, κυρίως από τον ιθαγενικό πληθυσμό της πόλης, που αποτελεί και τη μεγάλη πλειοψηφία (ειδικά σ' αυτή την πόλη και γενικά στη Βολιβία), διαδήλωσαν υπέρ του Μοράλες, ενώ πολλοί φοβούνται ότι η προσωρινή δεξιά κυβέρνηση θα επαναφέρει το καθεστώς διακρίσεων σε βάρος των ιθαγενικών πληθυσμών της χώρας. Ο στρατός έδειξε τα δόντια του με μαχητικά αεροσκάφη να πετούν πάνω από τους διαδηλωτές που εκείνη την ώρα είχαν μπει στη Λα Πας.

Την Τρίτη 13 Νοέμβρη, η αντιπολίτευση έσπευσε να ορίσει προσωρινή πρόεδρο της χώρας την Τζανίνε Ανιές, δεύτερη αντιπρόεδρο της Γερουσίας. Το Κίνημα για τον Σοσιαλισμό του Μοράλες, που κατέχει και τις περισσότερες έδρες, απείχε από την ψηφοφορία, αλλά αυτό δεν εμπόδισε τη Δεξιά να ορίσει νέα πρόεδρο και να αρπάξει την εξουσία μέσα σε λίγες ώρες. Παράλληλα, ο ηγέτης της αντιπολίτευσης, Λουίς Φερνάνδο Καμάτσο, εισέβαλε με εκατοντάδες οπαδούς του στο άδειο προεδρικό μέγαρο, κάνοντας στη συνέχεια δηλώσεις στα τηλεοπτικά κανάλια, κραδαίνοντας την Βίβλο και λέγοντας ότι «ο Θεός θα επιστρέψει στο προεδρικό μέγαρο»! Ο Καμάτσο προέρχεται από μια από τις ισχυρότερες καπιταλιστικές οικογένειες της χώρας, που θησαύρισε από την εκμετάλλευση των ορυκτών αποθεμάτων φυσικού αερίου πριν από την άνοδο του Μοράλες στην εξουσία. Είναι γνωστός για τις φασιστικές και ρατσιστικές του αντιλήψεις και για τις στενές του σχέσεις με διάφορες παραστρατιωτικές ομάδες που δρουν στη χώρα, χτυπώντας συνδικαλιστές και αγωνιστές του ιθαγενικού κινήματος.

Οι Αμερικάνοι, δια στόματος Τραμπ, όπως ήταν αναμενόμενο, έσπευσαν να χαιρετίσουν την ανατροπή Μοράλες, χαρακτηρίζοντάς την σαν πρόοδο για την «δημοκρατία» στην περιοχή, αν και κράτησαν χαμηλούς τόνους αποφεύγοντας τους χαρακτηρισμούς σε βάρος του Μοράλες. Εκπρόσωπος Τύπου του Τραμπ δήλωσε ότι η αμερικάνικη κυβέρνηση δεν έχει πρόβλημα με την απόφαση της μεξικάνικης κυβέρνησης να παράσχει άσυλο στον Μοράλες.

Σύμφωνα με έκθεση του ΔΝΤ για το 2018, η Βολιβία ήταν σε μόνιμη τροχιά ανάπτυξης με ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ που κατά μέσο όρο φτάνει για την περίοδο 2004-2017 το 4,8%. Την ίδια περίοδο, το μέρος του πληθυσμού της χώρας που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας μειώθηκε κατά 17% και οι μισθοί αυξήθηκαν λόγω της σταθεροποίησης το τοπικού νομίσματος σε σχέση με το δολάριο. Από το 2014 και μετά, η κυβέρνηση ακολούθησε μια τακτική δημοσίων επενδύσεων προκειμένου να στηρίξει την καπιταλιστική ανάπτυξη, που σε συνδυασμό με τη ρεφορμιστική πολιτική του Μοράλες για άμβλυνση των ανισοτήτων και της ακραίας φτώχειας, μέσω προνοιακών παροχών, αύξησε κατακόρυφα το δημόσιο χρέος. Προκειμένου να περιορίσει κάπως το δημόσιο χρέος, η κυβέρνηση προχώρησε σε μείωση των δημοσίων επενδύσεων για το 2018.

Παρά το γεγονός ότι ο Μοράλες ακολούθησε μια οικονομική πολιτική ιδιαίτερα φιλική στο κεφάλαιο, χωρίς να ανεβάσει τόνους αντιπαράθεσης με τους Αμερικάνους, ούτε καν σε επίπεδο δηλώσεων, το «βελούδινο» πραξικόπημα πραγματοποιήθηκε με τις ευλογίες των τελευταίων. Η δεξιά κυβέρνηση που αντικατέστησε τον Μοράλες, μέχρι να οριστούν νέες εκλογές, αποτελεί έναν απόλυτα ελεγχόμενο εντολοδόχο των αμερικάνικων συμφερόντων στη Λατινική Αμερική. Ο σοσιαλδημοκρατικός χαρακτήρας της κυβέρνησης Μοράλες ενδεχομένως να την καθιστούσε ευάλωτη στις πιέσεις του λαϊκού παράγοντα σε μια στιγμή όξυνσης της ταξικής πάλης, κάτι που γεννάει ανασφάλεια στα αμερικάνικα στρατιωτικά και πολιτικά επιτελεία. Για αυτό και στήριξαν την παλιά και δοκιμασμένη λύση της δεξιάς διακυβέρνησης που δε θα διστάσει να εφαρμόσει νεοφιλελεύθερες πολιτικές διαχείρισης και να τις υποστηρίξει ακόμα και με τη βία αν χρειαστεί.

Ο ανατραπείς Μοράλες ήταν στενός φίλος του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, που σε μια περίοδο όξυνσης της ταξικής πάλης, λόγω της εξαθλίωσης των πλατιών λαϊκών στρωμάτων στην ευρύτερη περιοχή, βρέθηκε στην εξουσία και λειτούργησε ως κυματοθραύστης της λαϊκής οργής, κάνοντας κάποιες μεταρρυθμίσεις προκειμένου να αποφευχθεί μια κοινωνική έκρηξη σαν αυτή της Αργεντινής το 2001 ή του Ισημερινού και της Χιλής των τελευταίων μηνών. Οι τωρινοί διαχειριστές είναι πειθήνια όργανα της ντόπιας αστικής τάξης και των Αμερικάνων, πανομοιότυποι με τους δεκάδες δικτατορίσκους με κοινοβουλευτική προβιά τύπου Ουρίμπε, Μπολσονάρου και Μορένο, που έχουν περάσει ή βρίσκονται αυτή τη στιγμή στη διαχείριση της αστικής εξουσίας στις χώρες της Λατινικής Αμερικής.

Χιλή: Οι εργάτες μαζικά στον αγώνα

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις στη Χιλή, έχοντας πλέον βάλει στο στόχαστρο τον ίδιο τον Πινιέρα, απαιτώντας την παραίτησή του. Την Τρίτη 12 Νοέμβρη, δεκάδες χιλιάδες εργάτες από τους μεγαλύτερους παραγωγικούς κλάδους κατέβηκαν σε απεργία αλληλεγγύης στις διαδηλώσεις. Παράλληλα, μια συμμαχία μεταξύ των συνδικάτων των λιμενεργατών, των μεταλλωρύχων, των οικοδόμων, των εκπαιδευτικών, των δημοσίων υπαλλήλων κ.ά. έδωσε στην κυβέρνηση μια λίστα με αιτήματα, δηλώνοντας ότι αν δεν ικανοποιηθούν εντός πέντε ημερών θα κατέβουν σε απεργία διαρκείας. Τα αιτήματα αφορούν αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Ταυτόχρονα, στηρίζουν τα πολιτικά αιτήματα των διαδηλώσεων για συνταγματική αναθεώρηση. Βασικό αίτημα των συνδικάτων είναι η αύξηση του κατώτατου μισθού και της σύνταξης στα 635 δολάρια, κάτι που στηρίζουν μαζικά και οι διαδηλωτές.

Την περασμένη βδομάδα, ο Πινιέρα ανακοίνωσε μέτρα αύξησης του ελάχιστου μισθού στα 444 δολάρια, κάτι που προκάλεσε την οργή των εργατών, αφού το μέτρο αυτό δεν αποτελεί αύξηση του μισθού σε βάρος του καπιταλιστικών κερδών, αλλά κρατική επιδότηση του μισθού. Μ' άλλα λόγια, ό,τι θα τους δίνει με το ένα χέρι θα τους το έχει πάρει με το άλλο (με τη φορολογία). Η λαϊκή εξέγερση οδήγησε σε περιορισμό του προσδοκούμενου ρυθμού ανάπτυξης του χιλιάνικου καπιταλισμού, ενώ η ισοτιμία του πέσο σε σχέση με το δολάριο έπεσε στα 800 προς ένα.

Η Διεθνής Ενωση των Λιμενεργατών, που εκπροσωπεί περισσότερους από 125.000 εργάτες, προειδοποίησε ότι αν η κυβέρνηση Πινιέρα δεν σταματήσει την καταστολή σε βάρος των διαδηλωτών και ειδικά των λιμενεργατών που συμμετέχουν οργανωμένα στις διαδηλώσεις, θα προχωρήσει σε μποϊκοτάζ και οι εργάτες της θα αρνούνται να ξεφορτώνουν πλοία με σημαία Χιλής.

Μαζί με τα μέτρα για αύξηση του κατώτερου μισθού ο Πινιέρα ανακοίνωσε και σκλήρυνση της καταστολής και μεγαλύτερες ποινές για όσους συλλαμβάνονται σε διαδήλωση.

«Μίλησαν» ξανά οι ρουκέτες της Παλαιστινιακής Αντίστασης

Δεκάδες ρουκέτες δεν είναι και λίγες για να μην τρομάξουν τους Σιωνιστές. Ιδιαίτερα όταν υπάρχουν και δύο τραυματίες μεταξύ των εποίκων που τις δέχτηκαν. Η ζυγαριά του αίματος γέρνει δυστυχώς για μια ακόμα φορά στην πλευρά των Παλαιστίνιων που μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) μετρούν 24 θύματα από τα ισραηλινά αντίποινα. Πάνω από 50 αεροπορικές επιθέσεις και 21 επιθέσεις με πυροβολικό εξαπέλυσαν οι Σιωνιστές κατά παλαιστινιακών χωριών, αγροκτημάτων και καλλιεργειών.

Ομως οι Παλαιστίνιοι δεν το βάζουν κάτω. Γνώριζαν ότι θα είχαν θύματα αλλά δεν μπορούσαν να αφήσουν έτσι τη δολοφονία του 42χρονου ηγετικού στελέχους της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ (μίας από τις βασικές αντιστασιακές δυνάμεις) Μπαχάα Αμπού Αλ Ατα και της συζύγου του από ισραηλινά αεροπλάνα την περασμένη Τρίτη. Χρόνια τώρα συνεχίζεται η ίδια ιστορία. Οι Σιωνιστές κυνηγούν τους αγωνιστές και τους δολοφονούν εν ψυχρώ (ακόμα και μαζί με μέλη των οικογενειών τους) με αεροπορικές επιθέσεις «ακριβείας». Ετσι δολοφονήθηκαν δύο ηγέτες της Χαμάς (ο σεΐχης Γιασίν και ο διάδοχός του Αμπντέλ Αζίζ Αλ Ραντίσι), το 2004 και οι δύο, με ένα μήνα διαφορά. Ανάλογη στοχευμένη δολοφονική επίθεση έκαναν οι σιωνιστές και στη Δαμασκό, προσπαθώντας να εξοντώσουν το ηγετικό στέλεχος της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ Ακράμ Αλ Ατζούρι. Χτύπησαν με πυραύλους από αεροπλάνα το σπίτι του, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο και να τραυματιστούν δέκα άτομα. Ανάμεσα στους νεκρούς ήταν ο γιος του Αλ Ατζούρι, ενώ ο ίδιος δεν τραυματίστηκε.

Εννοείται πως η «διεθνής κοινότητα» δε συγκινήθηκε από τα στοχευμένα χτυπήματα σε κατοικίες, που έχουν ως αποτέλεσμα θανάτους και τραυματισμούς πολιτών. Τέτοια συγκίνηση (ιερή αγανάκτηση για την ακρίβεια) την πιάνει μόνον όταν τα πλήγματα γίνονται από τζιχαντιστές και αφορούν πολίτες δυτικών κρατών. Οι Σιωνιστές έχουν το ελεύθερο να πλήττουν οπουδήποτε και οποιονδήποτε, αρκεί να είναι Παλαιστίνιος.

Για την ώρα, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πόσο θα κλιμακωθεί η σύγκρουση. Ας μη ξεχνάμε ότι οι Σιωνιστές εξαπέλυσαν δύο μεγάλους πολέμους κατά της Γάζας (μία φορά το 2008 και μία το 2014 και μία οχταήμερη επίθεση «αστραπή» το 2012) χωρίς να καταφέρουν τίποτ' άλλο πέρα από αίμα και δάκρυα. Η Παλαιστινιακή Αντίσταση τους χάλασε τα σχέδια και είναι σίγουρο ότι θα τους τα χαλάσει και αυτή τη φορά. Μόνο που όσοι την παρακολουθούμε από μακριά θα πρέπει να σταματήσουμε να την κρίνουμε με τα δικά μας μέτρα και σταθμά και να τη δούμε από την άποψη του χαρακτήρα της.

Ακόμα κι αν από τον ρουκετοπόλεμο τραυματιστούν αθώοι, δηλαδή άνθρωποι που δεν εμπλέκονται στις σιωνιστικές επιθέσεις, το δίκιο είναι με το μέρος αυτών που εκτοξεύουν τις ρουκέτες. Οχι γιατί είναι... αιμοσταγείς, αλλά γιατί είναι ο μόνος τρόπος για να αντισταθούν σε ένα κατοχικό καθεστώς που εδώ και πάνω από μία δεκαετία έχει σφίξει με την τανάλια τη Λωρίδα της Γάζας, αποκλείοντας ακόμα και ανθρώπους που χρειάζονται ιατρική φροντίδα, η οποία δεν είναι δυνατό να τους παρασχεθεί εκεί, ενώ εδώ και δεκαετίες έχει μετατρέψει τη Δυτική Οχθη σε στρατόπεδο συγκέντρωσης ισραηλινών εποικισμών και στρατευμάτων. Αλλωστε, πόσο αθώοι είναι αυτοί που επιλέγουν να ζήσουν στους εποικισμούς, γνωρίζοντας ότι είναι παλαιστινιακά εδάφη αρπαγμένα με τη βία;

Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του ΟΗΕ (βλ. https://www.ohchr.org/EN/newyork/Documents/A_74_48057_AUV.docx), οι Σιωνιστές έχουν εφαρμόσει μόλις το 0.5% των προτάσεων του ΟΗΕ από το 2009, σχετικά με τις επανορθώσεις για τα εγκλήματα της κατοχής κατά των Παλαιστίνιων! Σε άλλο έγγραφο του ΟΗΕ (βλ. https://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=22617&LangID=E) επισημαίνεται ότι 192 επιχειρήσεις έχουν παραβιάσει το διεθνές δίκαιο παρέχοντας ευκολίες και κερδοσκοπώντας από το εμπόριο με τους παράνομους ισραηλινούς εποικισμούς.

Τα δυτικά κράτη έχουν εδώ και δεκαετίες αποφασίσει να δώσουν πλήρη ασυλία στα εγκλήματα των Σιωνιστών. Το μέγιστο που μπορούν να ψελλίσουν είναι κάποιες εκκλήσεις για «αυτοσυγκράτηση», αναγνωρίζοντας πάντοτε το «δίκαιο» της «προστασίας της ασφάλειας του Ισραήλ»! Για την ασφάλεια του παλαιστινιακού λαού και για την εκπλήρωση των δίκαιων πόθων του κανείς δεν ενδιαφέρεται παρά μόνο οι λαοί που με τα δικά τους κινήματα αλληλεγγύης μπορούν να δώσουν τη δική τους βοήθεια στον παλαιστινιακό αγώνα. Αρκεί να μην τον βάζουν στο μικροσκόπιο των δικών τους προσδοκιών αλλά να τον στηρίξουν σε όλες του τις εκφάνσεις.

Πώς να ζήσεις στη Γαλλία με 450 ευρώ;

Διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις της Γαλλίας έγιναν την περασμένη βδομάδα με αφορμή την αυτοπυρπόληση 22χρονου φοιτητή, που ήταν γνωστός με το όνομα Ανάς Κ, ο οποίος φοιτούσε στο πανεπιστήμιο Lyon 2. Η αυτοπυρπόληση έγινε στο κέντρο της Λιόν και ο φοιτητής διακομίστηκε στο νοσοκομείο με βαριά εγκαύματα με τη ζωή του να βρίσκεται σε κίνδυνο.

Στο μήνυμα που άφησε στο Facebook πριν από την απόπειρα αυτοκτονίας, ο φοιτητής έγραψε: «Αυτό το χρόνο κάνω το δεύτερο έτος του διπλώματος μπάτσελορ για τρίτη φορά. Δεν έχω φράγκο. Ακόμα κι όταν έχω, παίρνω 450 ευρώ το μήνα. Πώς μπορείς να ζήσεις με αυτά;». Ο Ανάς Κ κατηγόρησε ευθέως τους τρεις τελευταίους γάλλους προέδρους, τον Μακρόν, τον Ολάντ και τον Σαρκοζί, καθώς και την Ευρωπαϊκή Ενωση για τον αργό θάνατο που βίωνε εξαιτίας της ατμόσφαιρας αβεβαιότητας που κυριαρχεί. Κατηγόρησε και τη Λε Πεν αλλά και τους δημοσιογράφους που συνεισφέρουν στην καλλιέργεια του φόβου.

Η απόπειρα αυτοκτονίας του Ανάς Κ ευαισθητοποίησε πολλούς φοιτητές που διαδήλωσαν στο κέντρο της Λιόν αλλά και στο Παρίσι και τη Λιλ, όπου κατάφεραν να ακυρώσουν την προγραμματισμένη ομιλία του πρώην προέδρου Φρανσουά Ολάντ σε κάποιο συνέδριο για τη... δημοκρατία.

Η πρόεδρος του πανεπιστημίου Lyon 2, Ναταλί Ντομπνιέ, δήλωσε ότι δεν είχε πάρει χαμπάρι καθόλου τον προσωπικό αγώνα του φοιτητή που ήταν ενσωματωμένος αρκετά στην πανεπιστημιακή κοινότητα. Υποσχέθηκε δε, να οργανώσει ομάδα ψυχολογικής υποστήριξης των φοιτητών!

Ομως οι φοιτητές δε ζητούν ψυχολόγους, λεφτά ζητούν για να μπορούν να σπουδάσουν σαν άνθρωποι. Δε ζητούν ελεημοσύνη. Ούτε ο Ανάς Κ ζητούσε ελεημοσύνη. Στο μήνυμά του κάλεσε τον κόσμο να αντισταθεί στη φτώχεια πολλών φοιτητών στα γαλλικά πανεπιστήμια. Ανήκε άλλωστε στη φοιτητική ένωση Solidaires (Αλληλεγγύη). Η πράξη του δεν ήταν κυρίως μία πράξη απελπισίας αλλά μία πράξη αντίστασης σε μία κοινωνία που υποτίθεται ότι ευημερεί στερώντας το μέλλον από χιλιάδες νέους ανθρώπους.

Λίβανος: Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται αλλά το πρόβλημα δεν είναι μόνο η διαφθορά

Ένα μήνα κλείνουν οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στο Λίβανο, που οδήγησαν στην πτώση της κυβέρνησης Χαρίρι στις 29 Οκτώβρη, κι ακόμα συνεχίζονται. Την περασμένη Τρίτη, κηρύχτηκε γενική απεργία. Χιλιάδες διαδηλωτές ξεχύθηκαν στους δρόμους μπλοκάροντας πολλούς από αυτούς σε όλο τον Λίβανο, ενώ οι τράπεζες, τα σχολεία και τα πανεπιστήμια παρέμειναν κλειστά. Οι διαδηλώσεις δεν ήταν αναίμακτες. Σε μία από αυτές, ο στρατός άνοιξε πυρ για να ανοίξει ένα δρόμο που είχαν μπλοκάρει οι διαδηλωτές, με αποτέλεσμα το θάνατο ενός διαδηλωτή.

Οι διαδηλωτές ζητούν κυβέρνηση «αδιάφθορων» μακριά από τις παραδοσιακές πολιτικές δυνάμεις και κατάφεραν να υποχρεώσουν τη Βουλή να αναβάλει τη συνεδρίαση που είχε την Τρίτη, στην οποία θα συζητούνταν διάφορες νομοθετικές προτάσεις, μεταξύ των οποίων περί γενικής αμνηστίας, τροπολογίες στο νόμο κοινωνικής ασφάλισης, κτλ. Οι υποστηρικτές της αναβολής δήλωσαν ότι δεν είναι δυνατόν μία υπηρεσιακή κυβέρνηση, της οποίας ηγείται ο πρώην πρωθυπουργός, να συζητά για νομοθετικές αλλαγές στη Βουλή.

Από τη μεριά της η Χεζμπολά συνεχίζει το βιολί των «προβοκατόρων που εξυπηρετούν ξένα συμφέροντα», πράγμα που ακόμα κι αν έχει κάποια βάση (αφού οι Σιωνιστές και οι Αμερικάνοι, που επιζητούν την περιθωριοποίησή της και μέσω της πτώσης της κυβέρνησης στην οποία συμμετέχει, φυσικά και χαίρονται), δεν είναι σε καμία περίπτωση πλειοψηφικό φαινόμενο. Ο ηγέτης της Χεζμπολά Χασάν Νασράλα, στην τελευταία του ομιλία, αφού ζήτησε από τους δικαστές που είναι αρμόδιοι για τα θέματα της διαφθοράς να ερευνήσουν πρώτα τη Χεζμπολά, προειδοποίησε για το ενδεχόμενο ξεσπάσματος εμφυλίου πολέμου που θα εκμεταλλευτούν οι Σιωνιστές, που γι' αυτό το λόγο δηλώνουν «αλληλέγγυοι» με τους αντικυβερνητικούς διαδηλωτές!

Το πρόβλημα όμως δεν είναι η διαφθορά των πολιτικών, αλλά η πολιτική της συντηρητικής ανασυγκρότησης του λιβανέζικου καπιταλισμού, που οδηγεί όλο και πιο πλατιά λαϊκά στρώματα στη φτώχεια, ενώ ταυτόχρονα προσπαθούν να επιβιώσουν 1.5 εκατομμύρια σύριοι πρόσφυγες που ισοδυναμούν με το ένα τρίτο του πληθυσμού της χώρας. Οπως έχουμε γράψει σε προηγούμενα φύλλα, ήταν οι ιμπεριαλιστές δανειστές που ζήτησαν από τον Λίβανο να πάρει μέτρα λιτότητας, προκειμένου να μειώσει το ετήσιο έλλειμμα του προϋπολογισμού από το 11.5% του ΑΕΠ στο 7.6%, για να συμφωνήσουν να δώσουν το πολυπόθητο δάνειο των 11 δισ. δολαρίων που συμφώνησαν πέρσι στο Παρίσι. Από την άλλη, το ΔΝΤ θεωρεί ότι δεν αρκεί να μηδενιστεί το έλλειμμα, αλλά θα απαιτηθούν πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 4% με 5% του ΑΕΠ για να μειωθεί το χρέος μακροπρόθεσμα.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Σκληρές περικοπές σε μία κοινωνία που ήδη ταλανίζεται από την οικονομική κρίση. Αυτό δεν είναι πρόβλημα «διαφθοράς» αλλά λειτουργίας του κοινωνικοοικονομικού συστήματος της χώρας. Αν αυτό δε λυθεί επαναστατικά, με την αλλαγή του σε πραγματικά σοσιαλιστική κατεύθυνση, τότε θα «λυθεί» με αίμα σε άδικους πολέμους ή ακόμα και σε εμφύλιο.

στο ψαχνό

Γκεμπελισμός

Από την περασμένη Κυριακή, όποια συχνότητα του ραδιοφώνου ή της τηλεόρασης κι αν ανοίξεις, θ' ακούσεις τα παπαγαλάκια που κρατούν τα μικρόφωνα ν' αναπτύσσουν μια πανομοιότυπη προπαγάνδα. Οι φοιτητικοί αγώνες και η μειοψηφική ένοπλη προπαγάνδα μπαίνουν στο μίξερ, ανακατεύονται με σπίτια στα οποία βρέθηκαν όπλα και εκρηκτικά και με αντιεξουσιαστικά φοιτητικά στέκια, πασπαλίζονται με καλάσνικοφ και κοντάρια σημαιών και αφού κατασκευαστεί ένας δηλητηριώδης χυλός, σερβίρεται με αγωνία στο καθηλωμένο κοινό των νοικοκυραίων, για να δικαιολογήσει την κυβερνητική πολιτική επιβολής «του νόμου και της τάξεως», με την εξάλειψη των «εστιών ανομίας».

«Γιάφκα» ονόμασε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος το αντιεξουσιαστικό φοιτητικό στέκι που λειτουργεί εδώ και πολλά χρόνια στην ΑΣΟΕΕ. Τι κι αν η γιάφκα είναι ένας κρυφός χώρος, τη χρήση του οποίου γνωρίζουν μόνο ορισμένα μέλη μιας οργάνωσης που λειτουργεί συνωμοτικά; Αυτά είναι λεπτομέρειες για τους Γκεμπελίσκους.

Ο Μητσοτάκης υποσχέθηκε ότι η κυβέρνησή του θα κάνει τους έλληνες πολίτες να αισθανθούν και πάλι «ασφαλείς». Διότι -προφανώς- αισθάνονταν να απειλούνται από τους θαμώνες του στεκιού της ΑΣΟΕΕ και από οργανώσεις όπως η «Επαναστατική Αυτοάμυνα» (εννοείται ότι δεν προτρέχουμε να πούμε ότι οι συλληφθέντες και ο διωκόμενος έχουν σχέση με την εν λόγω οργάνωση - θα περιμένουμε καταρχάς να μιλήσουν οι ίδιοι και σημειώνουμε το γεγονός ότι οι δύο συλληφθέντες αρνήθηκαν τις κατηγορίες).

«Τα όπλα που βρήκαμε σκοτώνουν», δηλώνει ο διοικητής της Αντιτρομοκρατικής Ελ. Χαρδαλιάς. (Στους αναγνώστες της «Κόντρας» είναι γνωστός ως «ο σεναριογράφος της Αντιτρομοκρατικής», λόγω των χοντροκομμένων σεναρίων τα οποία κατασκεύαζε για να στήσει σκευωρίες, με χαρακτηριστικότερη αυτή σε βάρος του Τάσου Θεοφίλου, που αθωώθηκε μεν, αλλά αφού πέρασε από παρατεταμένη φυλάκιση και σωρεία ταλαιπωριών). Παίρνουν την ατάκα του Χαρδαλιά τα παπαγαλάκια κι αρχίζουν να δείχνουν τις φωτογραφίες από το στέκι της ΑΣΟΕΕ.

Μπερδεύεται και η -περιβόητη πλέον- υφυπουργός Δόμνα και δηλώνει: *«Ως κάτοικος του κέντρου και ως πολίτης της χώρας αυτής, θεωρώ αδιανόητο να υπάρχει έρευνα της αστυνομίας μέσα σε έναν δημόσιο φορέα εκπαίδευσης και να βρίσκει τα πολεμοφόδια που βρήκε. Δηλαδή μου φαίνεται τρομερό ότι υπάρχει ακόμη και αντιπαράθεση πάνω στο ζήτημα αυτό. Δεν είναι δυνατόν κάποιος συμπολίτης μας να έχει πρόσβαση σε όπλα τα οποία έχει πρόσβαση ο στρατός της Συρίας!».*

Βρέθηκαν όπλα στην ΑΣΟΕΕ; Ελάτε τώρα, με τέτοιες λεπτομέρειες θ' ασχολούμαστε. Ολοι «ένα πράγμα» είναι. Μαζί και τα «κωλόπαιδα» οι φοιτητές που είχαν το θράσος -άκουσον, άκουσον!- να σπάσουν το λουκέτο και να μπούνε στη Σχολή, αγνοώντας το «λοκ άουτ» της πρυτανείας. Οσοι αντιτάσσονται στο δόγμα «νόμος και τάξις» αποτελούν «εστίες ανομίας». Τη βαρύτητα των εγκλημάτων ενός εκάστου θα την κρίνουν τα δικαστήρια.

Δεν είναι η πρώτη φορά που βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια τέτοια κατάσταση. Η απάντηση είναι γνωστή: καμιά συζήτηση για νομιμότητες και παρανομίες. Κανένας φόβος μπροστά στη σφοδρότητα της προπαγάνδας. Καμιά παραχώρηση στον κοινωνικό συντηρητισμό. Απάντηση με όξυνση των αγώνων σε όλα τα επίπεδα και με όλα τα πρόσφορα μέσα.

ΣΑΝ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ. *Μέρες Πολυτεχνείου, 46 χρόνια μετά, τα ΜΑΤ εισβάλλουν στην ΑΣΟΕΕ και πολιορκούν τους φοιτητές που έχουν σπάσει το πρυτανικό «λοκ άουτ» και με τα σώματά τους εμποδίζουν στους ΜΑΤάδες την είσοδο στη σχολή. Προηγουμένως έχουν «τιγκάρει» το μικρό προαύλιο με χημικά, προκειμένου ν' ανοίξουν δρόμο προς τα μέσα, ενώ έξω από την ΑΣΟΕΕ ξυλοκοπούν ανελέητα φοιτητές και φοιτήτριες που εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στους πολιορκημένους συναδέλφους τους και προσπαθούν να ενωθούν μ' αυτούς. Αυτές οι εικόνες θα μείνουν χαραγμένες στο μυαλό των φοιτητών που «δεν συμμορφώνονται προς τας υποδείξεις». Αυτό το κατάλαβαν καλά οι ιθύνοντες των αστικών ΜΜΕ. Γι' αυτό και έδωσαν εντολή να εξαπολυθεί μια λυσσασμένη προπαγάνδα παραπληροφόρησης. Ομως, ιδιαίτερα στο φοιτητικό κίνημα, αυτή η προπαγάνδα φέρνει πάντοτε το αντίθετο αποτέλεσμα. Οι μαχητικοί φοιτητές και φοιτήτριες αδιαφορούν για την εικόνα που κατασκευάζουν τα αστικά Μέσα. Για να μην πούμε ότι μετά την αρχική οργή αρχίζουν και να το διασκεδάζουν. Οσο φουντώνει η προβοκατορολογία και η λασπολογία τόσο ατσαλώνεται η δική τους αγωνιστική θέληση.*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Φιάσκο

Παρά τη διαφήμιση που εξασφάλισαν ακόπως, τα φασισταριά δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν περισσότερους από τριάντα νοματαίους στο μπάρμπεκιου του μίσους, το οποίο διοργάνωσαν στην πλατεία των Διαβατών (και όχι απέναντι από τη δομή φιλοξενίας των προσφύγων). Παρά τα τζάμπα σουβλάκια και μπίρες, ο κόσμος τους γύρισε την πλάτη. Την απογοήτευσή του εξέφρασε και ο Πανίκας Ψωμιάδης, που αφού χλαπάκιασε το σουβλάκι του στήθηκε μπροστά στις κάμερες για να εκφωνήσει το ρατσιστικό του παραλήρημα, ψέγοντας τους νέους που κάθονταν στις καφετέριες αντί να συμμετάσχουν στη φασιστοσύναξη. Στο τέλος δεν μπορούσαν να κουνηθούν, γιατί έπρεπε να χλαπακιάσουν τα εκατοντάδες σουβλάκια που είχαν ψήσει.

Σαπίλα

Μετά από 14 χρόνια στην εξουσία, ο «σοσιαλιστής» Εβο Μοράλες αναγκάζεται να ζητήσει πολιτικό άσυλο στο Μεξικό! Προσπάθησε με νύχια και με δόντια να κρατηθεί στην εξουσία. «Μαϊμούδισε» το εκλογικό αποτέλεσμα, αγνόησε τον κόσμο που διαδήλωνε σε βάρος του και προκήρυξε νέες εκλογές μόνο όταν άρχισαν να παραιτούνται ο ένας μετά τον άλλο οι υπουργοί του, ακολουθώντας το παράδειγμα δεκάδων γερουσιαστών και βουλευτών του κόμματός του. Παραιτήθηκε όταν του το ζήτησε ο αρχηγός του στρατού (που δεν του δημιούργησε κανένα πρόβλημα στα χρόνια της θητείας του). Και φεύγει ταπεινωμένος από την εξουσία.

Για να επιβεβαιωθεί για μια ακόμα φορά η μεγάλη αλήθεια: αυτοί που διαχειρίζονται την αστική εξουσία δε χωρίζονται σε ηθικούς και ανήθικους, σε ιδεολόγους και λαμόγια, σε αριστερούς και δεξιούς. Αυτοί οι διαχωρισμοί μετράνε μόνο για όσο καταφέρνουν να εξαπατούν το «λαουτζίκο». Φτάνει όμως μια στιγμή που οι μάσκες σκίζονται.

Οικονομισμός...

«Χρειαζόμαστε ένα προγραμματικό restart. Μια φυσιογνωμία έξω από τον οικονομισμό στον οποίο πολλές φορές γλιστρήσαμε, σπρωγμένοι από την οικονομική κρίση και τη διαχείρισή της», δήλωσε ο Φίλης. Και εξήγησε ότι «χρειάζεται να αναδειχθούμε ως μια εναλλακτική, ριζοσπαστική-αριστερή δύναμη, σε ρήξη με μνημονιακές πολιτικές που αναγκαστήκαμε να υλοποιήσουμε».

Ωστε «οικονομισμός» ήταν η μνημονιακή πολιτική που με συνέπεια, αστικό φανατισμό και αντιλαϊκό μένος εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ σε συνεργασία με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ! Μ' αυτή την έννοια, κάθε κυβερνητική πολιτική είναι... οικονομισμός, αφού διαχειρίζεται τα δημόσια οικονομικά και παρεμβαίνει στους όρους μίσθωσης της εργατικής δύναμης (εργασιακές σχέσεις, μισθολογικά, κοινωνική ασφάλιση). Το ζήτημα -αν ακολουθήσουμε τη λογική του ξεσκολισμένου ευρωαναθεωρητή Φίλη- είναι το πρόσημο του «οικονομισμού». Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, απέδειξε ότι είναι αποφασισμένος να διαχειριστεί τον καπιταλισμό σε συνθήκες κρίσης, εφαρμόζοντας την πιο σκληρή αντιλαϊκή και αντεργατική πολιτική. Αν ο ελληνικός καπιταλισμός δε βρισκόταν σε τόσο βαθιά κρίση, αν είχε κάποια περιθώρια για άσκηση μιας οριακής αστικής ρεφορμιστικής πολιτικής, και πάλι ένα καθαρόαιμο αστικό κόμμα θα ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως το

Μπράβο Σάββα

Για μια ακόμα φορά ο Σάββας Κωφίδης έδειξε ότι εκτός από σπουδαίος ποδοσφαιριστής του παρελθόντος είναι ένας άνθρωπος με γνήσια κοινωνική ευαισθησία που δε μασάει τα λόγια του. Με μια σκληρή δήλωση (https://www.imerodromos.gr/savvas-kofidis-metanastes-aderfia-mas/), στην οποία έβαλε τον τίτλο «Μετανάστες, αδέρφια μας», καταφέρθηκε ενάντια «στους φασίστες και τους μισάνθρωπους» (τ' ακούς, Αλέκο Αλεξανδρή;) και διακήρυξε: «Ελλάδα δεν είναι να "τσικνίζεις" τον πεινασμένο. Αθλητισμός δεν είναι να κλωτσάς τον χτυπημένο. Ουμανισμός δεν είναι η λογοκοπία της "φιλανθρωπίας". Είναι ο σεβασμός στον ανήμπορο, το χέρι να σηκωθεί στον πεσμένο, ένα πιάτο φαΐ στον κατατρεγμένο. Ο,τι χρώμα, θρησκεία, καταγωγή κι αν έχει. Το μόνο απαραβίαστο σύνορο είναι η ανθρωπιά. Το μόνο διαβατήριο για να πορεύεται κανείς στον κόσμο του Ανθρώπου, είτε τρώει χοιρινό είτε όχι, είτε πιστεύει στο Χριστό είτε όχι, είναι η αλληλεγγύη σε όσους την χρειάζονται».

Να θυμίσουμε ότι ο Σάββας Κωφίδης είχε σταθεί και δίπλα στους 300 μετανάστες απεργούς πείνας της Υπατίας. Είχε συμμετάσχει σε ποδοσφαιρικό αγώνα για τη στήριξη της απεργίας πείνας και μετά κατέβηκε στο κτίριο Υπατία για να εκφράσει και από κοντά την αλληλεγγύη του.

ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν (την περίοδο 1981-85).

...και ξεφτίλα

Στα αστικά ΜΜΕ ο Φίλης αισθάνεται σαν στο σπίτι του. Το ίδιο και στις κομματικές συνάξεις και στα κυριλέ μπαράκια όπου συχνάζουν οι συριζαίοι. Με το δρόμο έχει... ένα προβληματάκι. Θα πρέπει να το κατάλαβε καλά όταν πήγε να κάνει πολιτική σπέκουλα έξω από την πολιορκημένη από τα ΜΑΤ ΑΣΟΕΕ. Φοιτητές και φοιτήτριες τον ξεφτίλισαν (με επιχειρήματα, όχι με αλαλαγμούς) και του είπαν να πάει στα τσακίδια, γιατί αυτός ως υπουργός και το κόμμα του ως κυβέρνηση έστρωσαν το δρόμο γι' αυτά που κάνουν ο Μητσοτάκης με τον Χρυσοχοΐδη. Προσπάθησε να συγκρατηθεί μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες, αλλά ο εκνευρισμός του ήταν εμφανέστατος. Βλέπετε, έχει και μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, τρομάρα του. Ας πιει ξυδάκι κι ας το πάρει χαμπάρι ότι δεν μασάει όλος ο κόσμος κουτόχορτο.

Αηδία

Πολάκης (στο facebook - διατηρούμε σύνταξη, ορθογραφία και στίξη): «Γεωργιάδη!!!! Ελα να μας βγάλεις απο την αίθουσα Εσυ ,αν εχεις αντερα!!!

Αντε,ορφανό του Παττακού και υποτακτικέ του Φρουζη, που θα τολμήσεις Εσυ ΣΚΟΥΠΙΔΙ της ανθρώπινης ιστορίας να μας χαρακτηρίσεις .... ΟΥΣΤ !!».

Γεωργιάδης (στο Twitter): «Οταν είπα χθες ότι η αντικοινοβουλευτική τους συμπεριφορά, τους εξομοιώνει με τον Κασιδιάρη ο οποίος έλεγε ακριβώς τα ίδια, έπεσαν οι δημοσιογράφοι να με φάνε. Το βράδυ ο κ. Πολάκης έσπευσε με μία «καλαίσθητη» και «ήρεμη» ανάρτηση του να αποδείξει απλώς τους ισχυρισμούς μου...».

Την είχε φυλαγμένη

Κάποιο πρόβλημα πρέπει να είχε ο Κλάους Ρέγκλινγκ με τους συριζαίους. «Κακή χημεία» με τον Τσακαλώτο ή κάτι άλλο; Ειλικρινά δεν ξέρουμε. Θυμόμαστε, όμως, ότι από τους θεσμικούς παράγοντες της Ευρωένωσης ήταν ο μόνος τόσο συγκρατημένος την εποχή που οι υπόλοιποι εξυμνούσαν τον Τσίπρα και τη «ρεαλιστική» πολιτική του, μιλώντας ακόμα και για «success story». Τώρα που οι συριζαίοι παρέδωσαν (ελέω εκλογών) τη σκυτάλη στους δεξιούς, ο Ρέγκλινγκ ξεσπαθώνει. Πρόσφατα, σε συνέντευξή του σε ελβετική εφημερίδα, όταν τον ρώτησαν μήπως οι επενδυτές γίνονται ριψοκίνδυνοι αποκλιμακώνοντας τόσο τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων, απάντησε αρνητικά, εξηγώντας ότι «τώρα η Ελλάδα εφαρμόζει μια αξιόπιστη πολιτική», καθώς «ο λαός καταψήφισε μια λαϊκιστική κυβέρνηση και έφερε μια μεταρρυθμιστική κυβέρνηση»!

Για τη φανέλα

Ο υπουργός Μπουμπούκος ανέλαβε να υπερασπιστεί τον Κυρανάκη που είχε δεχτεί τα πυρά της Ντόρας και του Κουμουτσάκου για την υπεράσπιση του ρατσιστικού μπάρμπεκιου που είχε κάνει μέσα στη Βουλή. «Είναι ένας νέος συνάδελφος που εξελέγη με μεγάλη άνεση στην περιφέρειά του, στην πρώτη υποψηφιότητά του και έχει δώσει μάχες για να είμαστε σήμερα εδώ», δήλωσε για τον Κυρανάκη, ρίχνοντας συνέχεια καρφιά σ' εκείνους που του την έπεσαν: «Μολονότι η ΝΔ κυριαρχεί σε σχέση με την αριστερά, σε επίπεδο ιδεών, στελεχών και διαχείρισης, πάσχουμε από ένα έλλειμμα αλληλεγγύης».

Ο Κυρανάκης, όμως, αναδείχτηκε ως στέλεχος από τον Μητσοτάκη. Μπορεί να είναι ακροδεξιός, όμως δεν ανήκει στην ομάδα Σαμαρά. Οπότε ο Μπουμπούκος μάλλον για τη φανέλα παίζει. Βέβαια, στην αστική πολιτική είναι συχνές οι... θεαματικές μετακινήσεις, οπότε τίποτα δεν μπορεί να αποκλειστεί. Για το μέλλον, όμως, όχι για τώρα. Και ο Κυρανάκης δεν είναι κανένα «βαρύ όνομα» για να μπορέσει να επενδύσει στο μέλλον.

Ροζ Σουσούδες

Ξαναχτύπησε η Νοτοπούλου. Μετά τον CEO που τον έκανε «τσέο», τώρα μας είπε για την... αρτιμέλεια της εκπροσώπησης του ΣΥΡΙΖΑ στην Προανακριτική Παπαγγελόπουλου. Είναι ν' απορεί κανείς πώς αυτό το αγράμματο ον έχει πάρει πτυχίο Ψυχολογίας από το ΑΠΘ και μεταπτυχιακό από το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στις Ευρωπαϊκές Πολιτικές Νεολαίας (έτσι λέει το βιογραφικό της). Ξέρετε ποιο είναι το χειρότερο με κάτι τέτοια νούμερα; Οχι ότι έχουν περιορισμένο λεξιλόγιο. Υπάρχουν απλοί άνθρωποι που μιλούν ωραιότατα ελληνικά χρησιμοποιώντας μόνο τις λέξεις που γνωρίζουν. Οι στιχουργοί του ρεμπέτικου, για παράδειγμα, μας άφησαν θαυμάσια δείγματα της δουλειάς τους, χωρίς να κατέχουν τη λόγια γλώσσα. Το χειρότερο με τα νούμερα είναι ότι δεν έχουν συνείδηση των προσωπικών τους περιορισμών. Θέλουν να παραστήσουν τους σπουδαίους και τις σπουδαίες και καταντούν σαν τη μαντάμ Σουσού του Ψαθά.

ΥΓ. Κανονικά, το Τμήμα Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ θα έπρεπε να κάνει μήνυση στη Νοτοπούλου, διότι επέδειξε ρατσιστική συμπεριφορά έναντι όσων δεν είναι αρτιμελείς. Τους θεωρεί παρακατιανούς...

Σε τροχιά κουκουλώματος

Θα έπρεπε να είναι βλάκας με περικεφαλαία ο περιβόητος Φρουζής αν πήγαινε στην Προανακριτική Παπαγγελόπουλου και έλεγε άλλα απ' αυτά που φέρεται ότι είπε κατά την πρώτη μέρα της εξέτασής του. Επειδή βλάκας δεν είναι και επειδή το παιχνίδι της προπαγάνδας το ξέρει πολύ καλά (χρόνια στο χώρο των φαρμακευτικών επιχειρήσεων, έμαθε καλά πώς να δουλεύει με την αφανή διαφήμιση και το «λόμπινγκ»), είπε αυτά που ήθελαν ν' ακούσουν αυτοί που τον κάλεσαν και που αποτελούν την πλειοψηφία της επιτροπής.

Πρώτον, ότι αυτός δεν έδωσε ούτε δεκάρα σε πολιτικούς για μίζα και, δεύτερον, ότι τον Μάη του 2018 τον κάλεσε ατύπως η Τουλουπάκη στο γραφείο της και παρουσία των δύο βοηθών εισαγγελέων Διαφθοράς και των δικηγόρων του του άσκησε πίεση να καταθέσει κατά των δέκα πολιτικών προσώπων και να μπει κι αυτός στο καθεστώς του προστατευόμενου μάρτυρα.

Οι τίτλοι της επομένης εξασφαλίστηκαν: «Τι αποκάλυψε ο Φρουζής για την εισαγγελέα Τουλουπάκη: Μου είπε να μιλήσω για πολιτικά πρόσωπα» (Τα Νέα). «Τι είπε ο κ. Φρουζής για άτυπη συνάντηση με την κ. Τουλουπάκη: Μου ζητήθηκε να μιλήσω κατά πολιτικών προσώπων» (Καθημερινή). «Καταγγελία Φρουζή για την Τουλουπάκη στην Προανακριτική: Με πίεζαν να καταθέσω για δέκα πολιτικούς» (Φιλελεύθερος).

Από την άλλη πλευρά, η απόλυτη αμηχανία. Η ΕφΣυν περιορίζεται σε ένα μικρό ουδέτερο «χτύπημα» στην πρώτη σελίδα: «Με την εξέταση του Κωνσταντίνου Φρουζή ξεκίνησε τις ακροάσεις μαρτύρων η προανακριτική επιτροπή της Βουλής». Η Αυγή χορεύει ταραντέλα: «Κατάθεση Φρουζή - Λέξη για τον Παπαγγελόπουλο - "Με πίεζε η Τουλουπάκη" - Οσα είπε εντάσσονται στην υπερασπιστική του γραμμή. Αύριο οι ερωτήσεις». Η φυλλάδα του Κουρή: «Φρουζής: πιέστηκα για πολιτικά πρόσωπα - Τι κατέθεσε ο ισχυρός άντρας της Novartis στην Προανακριτική Επιτροπή της Βουλής».

Το «χτύπημα» της Αυγής είναι χαρακτηριστικό για την αμυντική θέση στην οποία έχει περιέλθει ο ΣΥΡΙΖΑ. Κάλυψη στον Παπαγγελόπουλο, έκθετη η Τουλουπάκη! Βέβαια, τι θα μπορούσε να πει ο Φρουζής για τον Παπαγγελόπουλο, με τον οποίο δεν είχε καμιά επαφή; Οτι τον φώναξε στο γραφείο του και του είπε να καταθέσει για τους «10»; Ούτε ο Παπαγγελόπουλος είναι μακάκας ούτε ο Φρουζής.

Οσα είπε ο Φρουζής εντάσσονται στην υπερασπιστική του γραμμή, γράφει η Αυγή. Σωστά! Δεν υπήρχε περίπτωση να παραδεχτεί ότι χρημάτισε πολιτικούς, γιατί στο τέλος αυτός θα την πλήρωνε. Τι έκανε, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν δικοί του άνθρωποι χειρίζονταν την υπόθεση, για να αποκαλύψει τις μίζες του Φρουζή και τους μιζαδόρους που τις έπαιρναν; Να θυμίσουμε πώς απαλλάχτηκε από την Τουλουπάκη ο Σαμαράς, για τον οποίο η συριζαίικη προπαγάνδα υπαινισσόταν ότι έπαιρνε τα λεφτά μέσα σε τροχήλατη Samsonite που ο ίδιος ο Φρουζής κουβαλούσε στο Μαξίμου; Η Τουλουπάκη επικαλείται την κατάθεση της μάρτυρα «Κελέση», ότι ο Φρουζής έκλεισε ραντεβού με τον Σαμαρά μέσω της γραμματείας του πρωθυπουργού, ότι έφυγε από τα γραφεία της Novartis με μια τσάντα με λεφτά, αλλά δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για το ποιους συνάντησε στο Μαξίμου και για το αν τους έδωσε λεφτά. Γι' αυτό και έβαλε την υπόθεση στο αρχείο. Τόσο πολύ την είχαν «δέσει» την υπόθεση οι Κλουζό του Παπαγγελόπουλου. Τόσο καλά ώστε να θυμίζει τα κουτιά από τα «Πάμπερς» τίγκα στα «τούβλα» (δεσμίδες με πεντοχίλιαρα σε δραχμές τότε), που σύμφωνα με τις καταθέσεις κάποιων μπράβων του Κοσκωτά πήγαιναν στον Ανδρέα Παπανδρέου. Συγγνώμη, αλλά αν ήταν να τα «πιάσει» ο Σαμαράς, στο Μαξίμου θα του πήγαινε τα λεφτά ο Φρουζής; Και θα τα παραλάμβανε ο ίδιος ή οι άμεσοι συνεργάτες του; Ούτε σε χολιγουντιανά b-movies δε γίνονται έτσι αυτές οι δουλειές.

Εκείνο που θέλουμε να πούμε είναι πως οι συριζαίοι, με τους εντελώς ερασιτεχνικούς χειρισμούς τους και με την αδιαφορία τους για κάθε ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης, έστρωσαν το δρόμο για να βγουν όλοι λάδι. Ακόμα και ο Φρουζής, που η ίδια η Novartis έχει φροντίσει να ξεφορτωθεί (αφού τα βρήκε με το αμερικάνικο κράτος και πλήρωσε το πρόστιμό της).

Η συριζαίικη προπαγάνδα επικαλείται τώρα ένα ντοκιμαντέρ της ελβετικής τηλεόρασης στο οποίο υπάρχει βίντεο με τον Φρουζή να λέει στα στελέχη της Novartis το 2012: *«Είμαστε οι πρώτοι που ξέρουμε τι θα συμβεί στο υπουργείο (σ.σ.Υγείας). Είναι τα ίδια άτομα που παίρνουν τις αποφάσεις τα οποία μας πληροφορούν. Πριν πάρουν τις αποφάσεις, μας ενημερώνουν για τα επόμενα βήματα. Και μ΄ αυτόν τον τρόπο μπορούμε να επηρεάσουμε εκ των προτέρων (...) Από τη μια μεριά ασκούμε πιέσεις στα υπουργεία, αλλά είμαστε και συνεργάτες μαζί τους».* Υπάρχει κι άλλο ένα βίντεο, στο οποίο ο Φρουζής λέει στα στελέχη της εταιρίας ότι *«η Novartis είναι ο καλύτερος συνεργάτης για τους γιατρούς και τα μέλη της κυβέρνησης»*!

Φυσικά, θα τον ρωτήσουν οι συριζαίοι τον Φρουζή γι' αυτά τα βίντεο. Και είμαστε σίγουροι ότι θα τους απαντήσει πως αναφέρεται στο καλό κλίμα που ο ίδιος και τα στελέχη της Novartis δημιούργησαν στις σχέσεις τους και με τους γιατρούς και με τα στελέχη του υπουργείου και με τους υπουργούς, ώστε με πνεύμα συνεργασίας και χωρίς εντάσεις και συγκρούσεις να αντιμετωπίζουν όλα τα κοινού ενδιαφέροντος ζητήματα. Βλέπετε, πουθενά ο Φρουζής δε μιλά για μίζες, αλλά για καλές δημόσιες σχέσεις και συνεργασία. Αυτού του επιπέδου τα στελέχη είναι έμπειρα και δε θα μιλούσαν ποτέ για μίζες σε μια συγκέντρωση υπαλλήλων της εταιρίας. Επειδή, όμως, κι εμείς δεν είμαστε βλάκες, μπορούμε να καταλάβουμε πολύ καλά τι εννοούσε ο Φρουζής μ' αυτές τις ομιλίες του (ανεξάρτητα από την ποινική βαρύτητα που έχουν τα λεγόμενά του).

Οι συριζαίοι, όμως, γιατί περίμεναν την ελβετική τηλεόραση να τους δείξει τι έλεγε ο Φρουζής το 2012 στα εν Ελλάδι στελέχη της Novartis; Ηταν επί τεσσεράμισι χρόνια στην κυβέρνηση, τι έκαναν για να αποκαλύψουν όλο αυτό το σάπιο σύστημα των φαρμακευτικών εταιριών, που αδειάζει και τα κρατικά ταμεία και τις τσέπες των λαϊκών οικογενειών που πληρώνουν το μεγαλύτερο μέρος της φαρμακευτικής δαπάνης; Ακόμα και όταν κίνησαν την ποινική διαδικασία, το έκαναν για τα δέκα πολιτικά στελέχη. Ολη η υπόλοιπη υπόθεση αραχνιάζει στα συρτάρια της Τουλουπάκη που -πέραν των άλλων- αποδεικνύεται και... σαΐνι.

Την ευκαιρία την είχαν. Μπορούσαν να φτιάξουν μια εξεταστική επιτροπή της Βουλής και σ' αυτή να καλέσουν ως μάρτυρες τους πάντες. Οχι μόνο τους περιβόητους προστατευόμενους μάρτυρες (που ήταν τρεις και έγιναν δύο, επειδή ο ένας άλλαξε στρατόπεδο), αλλά και τον Φρουζή και στελέχη της Novartis και εργαζόμενους από το χώρο του φαρμάκου και φαρμακοποιούς και γιατρούς, όλους όσους θα μπορούσαν να συνεισφέρουν έστω και έναν κόκκο αλήθειας. Δεν το έκαναν, γιατί δεν ήθελαν να ξεπατώσουν αυτό το κύκλωμα με τις καπιταλιστικές βδέλες, το οποίο και αυτοί συνέχισαν να υπηρετούν. Αντίθετα, προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν πολιτικά «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους» (Παπαγγελόπουλος), στέλνοντας σε Προανακριτική τους δέκα πρώην πρωθυπουργούς και υπουργούς. Και αυτή η Προανακριτική, όμως, δε λειτούργησε ως τέτοια. Δεν προσπάθησε να διερευνήσει το σκάνδαλο (έστω το σκάνδαλο Novartis και όχι γενικά των φαρμακευτικών εταιριών). Με διαδικασίες fast track «διαπίστωσαν» ότι η Βουλή είναι αναρμόδια και έστειλαν το φάκελο ξανά στο σαΐνι Τουλουπάκη, για να τους απαλλάξει τον ένα μετά τον άλλο (εκτός του Λοβέρδου και των Γεωργιάδη-Αβραμόπουλου που -άγνωστο για ποιο λόγο- παραμένουν ακόμα σε εκκρεμότητα).

Τώρα, οι συριζαίοι βλέπουν την υπόθεση να τους έχει γυρίσει μπούμερανγκ, με τον Παπαγγελόπουλο κατηγορούμενο για σκευωρία (με αδικήματα ακόμα και σε βαθμό κακουργήματος) και... θυμήθηκαν το σκάνδαλο Novartis ζητώντας τη διερεύνησή του. Ζητούν, δηλαδή, από τους πολιτικούς τους αντιπάλους να κάνουν αυτό που δεν έκαναν οι ίδιοι!

Φυσικά, όλα πλέον έχουν πάρει το δρόμο του πλήρους κουκουλώματος. Η υπόθεση δε θα πάει στους ανακριτές κατά της Διαφθοράς αλλά σε ειδικό εφέτη ανακριτή, ο Λοβέρδος θα απαλλαγεί πανηγυρικά (με τέτοιους μάρτυρες κατηγορίας θα απαλλασσόταν ακόμα και ο Αλ Καπόνε) κι αν υπάρξουν τίποτα παραπομπές παρακατιανών (υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Υγείας και γιατρών), θα καθαρίσουν κάποια στιγμή και αυτοί. Και βέβαια, η Novartis και οι άλλες φαρμακευτικές εταιρίες θα συνεχίσουν να ρουφάνε το αίμα του ελληνικού λαού με το μπουρί της σόμπας, διότι -όπως είπε και ο υπουργός Μπουμπούκος στην ελβετική τηλεόραση- μπορεί να χρηματίζουν ακόμα και πολιτικούς, όμως με τα φάρμακά τους σώζουν ζωές!

ΥΓ. Ο ΣΥΡΙΖΑ απέσυρε τους Πολάκη και Τζανακόπουλο (μένει να αποδειχτεί αν η απόσυρση θα είναι μόνιμη, γιατί αυτό δεν το έκαναν καθαρό) και έστειλε στην επιτροπή μόνο τον Λάππα, ο οποίος υπέβαλε αίτημα ανάκλησης της απόφασης της πλειοψηφίας για εξαίρεση των δύο συριζαίων βουλευτών. Το αίτημα απορρίφθηκε από την πλειοψηφία, η οποία στη συνέχεια ασχολήθηκε με το αίτημα εξαίρεσης δύο βουλευτών της ΝΔ και ενός του ΚΙΝΑΛ (Πλεύρη, Κυρανάκη και Κεγκέρογλου), που είχε υποβάλει ο Παπαγγελόπουλος διά του συνηγόρου του Τσοβόλα. Ο Λάππας όχι μόνο υποστήριξε το αίτημα Παπαγγελόπουλου, αλλά στο τέλος ψήφισε υπέρ της εξαίρεσης των τριών βουλευτών της πλειοψηφίας. Το αίτημα απορρίφθηκε, βέβαια, όμως παίρνοντας μέρος στην ψηφοφορία ο Λάππας αποδέχτηκε ότι η επιτροπή έχει το δικαίωμα να εξαιρεί μέλη της, επικαλούμενη δικονομικούς κανόνες. Ψήφισε, δηλαδή, ενάντια στη μέχρι τώρα γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ, που έλεγε ότι η επιτροπή δεν έχει τέτοιο δικαίωμα! Πρόκειται για προσωπική γκάφα του Λάππα ή για εύσχημο τρόπο οριστικής απόσυρσης των Πολάκη-Τζανακόπουλου; Μάλλον για το δεύτερο πρόκειται, αλλά θα περιμένουμε να επιβεβαιωθεί στην πράξη.

Ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός με το... Θείο Χάρισμα

Αυτός έδινε τις εντολές για τη δολοφονική δράση των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής

Ο Μιχαλολιάκος, εκτός από Αρχηγός (φίρερ) της ΧΑ, έχει και το... Θείο Χάρισμα! Σύμφωνα με τον ίδιο, ιδεολογία χωρίς δράση είναι διανοητικό κατασκεύασμα. Σωστά διαβάζετε. Αυτά γράφει ο φίρερ της νεοναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής στη 2η έκδοση του βιβλίου του με τίτλο «Μία μεγάλη Ελλάδα σε μία Ελεύθερη Ευρώπη», που εκδόθηκε προς το τέλος του 1999. Για να μη φανεί ότι γράφει μόνο για τον εαυτό του, χρησιμοποιεί πληθυντικό αριθμό, όμως ουσιαστικά αναφέρεται μόνο στο πρόσωπό του. Ιδού απόσπασμα από το πόνημά του:

*«Ομως γνωρίσαμε μέσα από τον αγώνα και την πολιτική δράση και κάποιους ξεχωριστούς. Ανδρες με σιδερένια θέληση και ανάμεσά τους και αυτούς που **είναι προορισμένοι με μια ακόμη πιο σπουδαία επιλογή της μοίρας**: Να είναι αυτοί, που διαθέτουν και την **ΘΕΛΗΣΗ** και την **ΓΝΩΣΗ**, να είναι οι τελευταίοι Πιστοί μιας Αιώνια Ιδέας... Οι Ανθρωποι, που **έχουν το Θείο Χάρισμα**, να έχουν και γνώση και θέληση είναι αυτοί που στους ώμους τους πέφτει **βαρύ το φορτίο του Χρέους**. Αυτοί είναι οι **Εκλεκτοί της Μοίρας**...»* (η έμφαση δική μας).

Οι άνθρωποι που έχουν το Θείο Χάρισμα είναι ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος, ο εθνικοσοσιαλιστής Αρχηγός Μιχαλολιάκος, ο οποίος -σύμφωνα με την ΑΡΧΗ του ΑΡΧΗΓΟΥ, όπως περιγράφεται στο Καταστατικό της ΧΑ του 1987- είναι:

*«Η ενσάρκωση της ίδιας της ιστορικής συνείδησης της Λαϊκής Κοινότητας, **ο αξιότερος όλων των αγωνιστών της που με την ενορατική διαύγεια, το πνεύμα θυσίας και το αίσθημα ευθύνης που τον διέπουν αναλαμβάνει να την οδηγήσει στο πολιτιστικό της πεπρωμένο**. Είναι ο εκλεκτός ταγός που αναδεικνύεται και καταξιώνεται στην πρωτοπορεία του αγώνα, ο παράκλητος, που ενσαρκώνει την μυστική φωνή του αίματος...».*

Μπορεί κάποιος πονηρός χρυσαυγίτης να επιχειρήσει να μας διαψεύσει, με το επιχείρημα ότι ο Αρχηγός Μιχαλολιάκος έχει και Θείο Χάρισμα, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι είναι εθνικοσοσιαλιστής. Ισως μας υπενθυμίσει τη δήλωση του Αρχηγού, ότι από το 2ο συνέδριό της η ΧΑ είναι ένα Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα. Τους διαψεύδει ο ίδιος ο Αρχηγός Μιχαλολιάκος, ο οποίος τόσο στην πρώτη (σελίδα 36) όσο και στη δεύτερη (σελίδα 46) έκδοση του βιβλίου του προβάλλει ως ακραιφνής εθνικοσοσιαλιστής. Γράφει:

*«Η Ελλάδα στη διάρκεια του πολέμου, χωρίς να έχει ευθύνη γι΄ αυτό, η ευθύνη ανήκει στην Ιταλία, ήταν από την πλευρά των συμμάχων. Σήμερα θα πρέπει επιτέλους χωρίς φόρτιση συναισθηματική να προβληματισθούμε εάν αυτή ήταν η σωστή επιλογή. **Ο Γερμανικός Εθνικοσοσιαλισμός και η Νέα Ευρώπη των WAFFEN SS ήταν ένα Μήνυμα φωτεινό σε μια σκοτεινή εποχή**, που πιστεύω πως ο ελληνικός λαός θα έπρεπε να είχε δεχθεί... Πέρα όμως από την ατυχή ιστορική περίσταση στην οποία βρέθηκε η Πατρίδα μας πρέπει να πούμε πως **οι δικές μας Ιδέες είναι περισσότερο κοντά στις θέσεις και την φιλοσοφία των “νικημένων” παρά κοντά στην κοινοβουλευτική δημοκρατία**...»* (η έμφαση δική μας).

Σε όλη τη δεκαετία του 1990, λοιπόν, ο φίρερ Μιχαλολιάκος διακηρύσσει κυνικά ότι η ιδεολογία τους είναι ο γερμανικός εθνικοσοσιαλισμός και εκφράζει τη θλίψη του που ο ελληνικός λαός δεν αποδέχτηκε αυτή την ιδεολογία στη διάρκεια της ναζιφασιστικής κατοχής.

Ο Χ. Παππάς, πολύ στενός συνεργάτης του φίρερ Μιχαλολιάκου, στον «Εσωτερικό Κώδικα» που βρέθηκε στο σπίτι του στα Γιάννενα, αναγορεύει σε **θεμέλιο για την πολιτική δουλειά την μονογραφία του Αρχηγού «Για μια Μεγάλη Ελλάδα σε μια Ελεύθερη Ευρώπη»**. Και όχι μόνο για τη δεκαετία του 1990. Αν σκεφτούμε ότι η «μονογραφία του Αρχηγού» κυκλοφόρησε λίγο πριν από το 2ο συνέδριο της ΧΑ, μπορούμε βάσιμα να υποστηρίξουμε ότι και η «μονογραφία» του Παππά γράφτηκε μέσα στο 1992, πιθανόν μετά το 2ο συνέδριο της ΧΑ.

Στο κείμενό του ο Παππάς δηλώνει ότι **ο εθνικοσοσιαλισμός είναι η κοσμοθεωρία της ΧΑ**, αναγορεύει το βιβλίο του φίρερ σε θεμέλιο για την πολιτική δουλειά των χρυσαυγιτών, αντιγράφει το καταστατικό του 1987 (που είναι γνήσιο καταστατικό της ΧΑ) και αναγορεύει τον Αρχηγό στον μόνο άνθρωπο της ΧΑ που μπορεί «να αναθεωρήσει θεμελιώδεις πολιτικές παραδοχές (π.χ. αν θα κινηθούμε σε νόμιμο ή παράνομο αγώνα)».

Είπε ψέματα, λοιπόν, στην απολογία του στο δικαστήριο ο Μιχαλολιάκος, όταν ισχυρίστηκε ότι η Χρυσή Αυγή δεν είναι εθνικοσοσιαλιστικό μόρφωμα, αλλά από το 2ο συνέδριό της, τον Απρίλη του 1992, είναι Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα.

Ο έχων Θείο Χάρισμα φίρερ συνειδητοποίησε πως δεν μπορεί να πείσει το δικαστήριο, ότι η κοσμοθεωρία του δεν είναι ο εθνικοσοσιαλισμός. Γι' αυτό, άρχισε να εστιάζει την υπερασπιστική του γραμμή στο ότι η ιδεολογία στη χώρα μας δεν δικάζεται, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο εθνικοσοσιαλισμός δε συνδέεται, δεν είναι κίνητρο στη δράση της ΧΑ.

Ασχετα με τους ισχυρισμούς του φιρερίσκου και χάριν της ιστορικής αλήθειας, πρέπει να πούμε ότι είναι ψέμα πως στην Ελλάδα δε διώχτηκε ποτέ η ιδεολογία. Θυμίζουμε τον Αναγκαστικό Νόμο 509 του Δεκέμβρη του 1947, ο οποίος στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 2 προέβλεπε: *«Οστις επιδιώκει την εφαρμογή ιδεών εχουσών ως έκδηλον σκοπόν την δια βιαίων μέσων ανατροπή του Πολιτεύματος, του κρατούντος κοινωνικού συστήματος ή την απόσπασιν μέρους εκ του όλου της επικρατείας, ή ενεργεί υπέρ της εφαρμογής αυτών προσηλυτισμόν **τιμωρείται**...».*

Εχει αποδειχτεί ιστορικά και επιβεβαιώθηκε από τη δράση των νεοναζιστών της ΧΑ, ότι **ο εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι μια αφηρημένη ιδεολογία, αλλά μια ιδεολογία που υποχρεώνει τους ένθερμους υποστηρικτές της να πραγματώνουν τους σκοπούς της με διαρκή εγκληματική δράση ενάντια σε όσους θεωρούνται εχθροί της ΦΥΛΗΣ**.

Ο ίδιος ο φιρερίσκος Μιχαλολιάκος στο πόνημά του «Μία Μεγάλη Ελλάδα σε μία Ελεύθερη Ευρώπη», και στις τρεις εκδόσεις (1992, 1999 και 2012) που έχουμε στα χέρια μας (μεταξύ 1999 και 2012 κυκλοφόρησε μια ακόμα, η τρίτη, έκδοση) διακηρύσσει ότι **δεν έχει ιδεολογία εκείνος που την αντίληψή του δεν την μετατρέπει σε πράξη και έργο**. Ιδού τα σχετικά αποσπάσματα:

1η έκδοση, 1992: *«Εχει δε κατά την άποψή μου Ιδέες, που τις Ιδέες του αυτές τις υπερασπίζεται με απόφαση και Πίστη. Δεν έχει καμία ιδεολογία εκείνος που την αντίληψή του δεν την μετατρέπει σε πράξη και έργο»* (σελίδα 8). *«Με λίγα απλά και ξεκάθαρα λόγια θα ήθελα τώρα να συνοψίσω ότι μέχρι τώρα αναφέρθηκε σαν Ιδεολογία και Πίστη μας... - Ιδέες χωρίς Πίστη είναι λόγος κενός χωρίς ουσία και περιεχόμενο. - Πιστεύω σε Ιδέες σημαίνει μάχομαι γι' αυτές με συνέπεια, χωρίς να υπολογίζω το τίμημα»* (σελίδα 21).

4η έκδοση 2012: ***«Ιδεολογία χωρίς Βούληση και Δράση είναι ένα αρρωστημένο και μουχλιασμένο διανοητικό κατασκεύασμα χωρίς καμία ουσία, ένα άχρηστο σκουπίδι της ιστορίας»*** (σελίδα 17). *«Ιδέες χωρίς Πίστη είναι λόγος κενός χωρίς ουσία και περιεχόμενο. Πιστεύω σε Ιδέες σημαίνει μάχομαι γι΄ αυτές με συνέπεια, χωρίς να υπολογίζω το τίμημα»* (σελίδα 32).

Το 2012, λοιπόν, ο φιρερίσκος συνεχίζει να δηλώνει με θράσος ότι θα μάχεται για τις ιδέες του με συνέπεια και χωρίς να υπολογίζει το τίμημα. Τις εθνικοσοσιαλιστικές ιδέες του, εννοείται, και όχι γενικά και αόριστα τις εθνικιστικές ιδέες. Ομολογεί έτσι, ότι σκοπός της εγκληματικής δράσης της συμμορίας του ήταν η επικράτηση του εθνικοσοσιαλισμού στην Ελλάδα. **Επομένως, κίνητρο στη δράση της ΧΑ ήταν ο γερμανικός εθνικοσοσιαλιασμός, που σύμφωνα με τον φίρερ ήταν ένα φωτεινό μήνυμα στην ανθρωπότητα!**

Μετά από ένα χρόνο, βέβαια, στις 2 Οκτώβρη του 2013, το θρασίμι του εθνικοσοσιαλισμού, για να σώσει το τομάρι του και χτίζοντας το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας μετά την πράξη, εμφανίστηκε στους ανακριτές και απολογούμενος αρνήθηκε τα πάντα και καταδίκασε τη βία απ' όπου και αν προέρχεται!

Εχουμε αναφερθεί και άλλες φορές στη χρυσαυγίτικη κουτοπονηριά να απαλείψουν από το δημόσιο λόγο τους τις αναφορές στον εθνικοσοσιαλισμό, προκειμένου να ψαρέψουν ψήφους στα θολά νερά. Ομως, όλα αυτά τα θρασίμια, που παρίσταναν τους παλικαράδες με τις πλάτες των διωκτικών μηχανισμών, εξακολουθούσαν να είναι εθνικοσοσιαλιστές, ναζιστές, και ήξεραν πολύ καλά για ποιο λόγο έπρεπε να τροποποιήσουν το δημόσιο λόγο τους. Σε άρθρο που γράφτηκε στις 6 Απρίλη του 2006 στην εφημερίδα «Χρυσή Αυγή» και υπάρχει στο Αναγνωστέο Εγγραφο 42, το οποίο διαβάστηκε κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης των Αναγνωστέων Εγγράφων στη δίκη, εξηγούσαν: *«Παλαιότερα, πριν από χρόνια, χρησιμοποιείτο στα κείμενα του Κινήματός μας ο όρος Εθνικοσοσιαλισμός. Το γεγονός ότι τώρα χρησιμοποιούμε τους όρους εθνικισμός, λαϊκός εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός **δεν σημαίνει ότι αλλάξαμε ιδέες**»* (η έμφαση δική μας).

Ο φιρερίσκος και όλοι οι υπόλοιποι αμετανόητοι χρυσαυγίτες, κατά τις απολογίες τους ισχυρίστηκαν ότι η ΧΑ είναι ένα σοβαρό και νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα. Και αυτό το ψέμα διαψεύδεται από τον ίδιο τον Μιχαλολιάκο, με όσα γράφει το 2012 στην 4η έκδοση του πονήματός του, του ευαγγέλιου της ΧΑ: *«Ας Αντισταθούμε, πρέπει να αντισταθούμε, έχουμε καθήκον να αντισταθούμε και **ο Αγώνας πρέπει πρώτα απ' όλα να πάρει σάρκα και οστά στα πεζοδρόμια, σε πόλεις και σε χωριά, σε εργοστάσια και σε στρατώνες, στα σχολεία και τους αγρούς, παντού όπου υπάρχουν επαναστάτες**...»* (η έμφαση δική μας).

Στα πεζοδρόμια, ακόμα και στους στρατώνες θα αναπτύσσεται «ο Αγώνας» (το κεφαλαία άλφα παραπέμπει, ασφαλώς, στο ομώνυμο έργο του Χίτλερ) των χρυσαυγιτών και όχι στο Κοινοβούλιο. Ο φίρερ αποφεύγει, βέβαια, να διευκρινίσει τι μορφή θα πάρει ο αγώνες στους στρατώνες, αλλά δεν είναι δύσκολο να συμπεράνουμε ότι ονειρεύεται κάποιο στρατιωτικοφασιστικό πραξικόπημα (υπήρξε, άλλωστε, ακραιφνής οπαδός της χούντας και λάτρης του Παπαδόπουλου).

Το ότι είναι φανατικός εθνικοσοσιαλιστής και ρατσιστής λάτρης της «αρίας φυλής» φαίνεται όταν γράφει στην πρώτη έκδοση του πονήματός του (σελίδα 17): *«Στην κορυφή της Ιεραρχίας του Εθνικού Κράτους πρέπει να βρίσκονται οι Αριστοι και όχι απλά οι αρεστοί. Αριστος σημαίνει **πρώτα απ΄ όλα “καθαρό αίμα“**...»!*

Στην 4η έκδοση ο φιρερίσκος αναγκάστηκε να αυτολογοκριθεί, απαλείφοντας την αναφορά στο καθαρό αίμα. Γράφει στη σελίδα 26: *«Αριστος σημαίνει ικανότητες και όχι “μέσα“ και χρήμα, πνεύμα θυσίας και προσφοράς, ανιδιοτέλεια, Ηθος και Πνεύμα, Χαρακτήρας, Πίστη και Θέληση»*. Αφησε, όμως, την αναφορά στο «εθνικό και φυλετικό περιεχόμενο» που πρέπει να έχουν όσοι έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, που υπήρχε και στις προηγούμενες εκδόσεις. Περιττεύει να πούμε ότι το «καθαρό αίμα» δε διαφέρει σε τίποτα από την «εθνική και φυλετική καθαρότητα».

Δυο λόγια τέλος για μια άλλη κωλοτούμπα του φιρερίσκου που από παγανιστής αναγκάστηκε να παριστάνει τον ντούρο ελληνορθόδοξο χριστιανό. Ο όρκος της Χρυσής Αυγής, με ημερομηνία 30 Ιούνη του 1983, γραμμένος από τον Μιχαλολιάκο και τον Παππά (βρέθηκε στο σπίτι του δεύτερου και έχει το γραφικό του χαρακτήρα), καταλήγει ως εξής: ***«Μάρτυρες μου ας είναι οι θεοί, οι θεοί των Ελλήνων που μου έδωσαν την ευτυχία να γεννηθώ σ' αυτήν την ιερή γη»***.

Το 1983, οι ντούροι εθνικοσοσιαλιστές δεν έλεγαν κουβέντα για τον χριστιανισμό. Στην 1η (1992) και στη 2η (1999) έκδοση του βιβλίου του ο Μιχαλολιάκος, που ως έχων το Θείο Χάρισμα μπορεί να αλλάζει τα πάντα κατά το δοκούν, ανακαλύπτει κοινά στοιχεία του χριστιανισμού με τον παγανισμό. Γράφει: *«Βλέπουμε στην γλυκειά μορφή της Παναγίας-Στρατηγού την Παλλάδα-Αθηνά, βλέπουμε στην εορτή των Χριστουγέννων την ημέρα του Ανίκητου Ηλίου, στην ημέρα της Αναστάσεως, όχι το εβραϊκό Πάσχα, αλλά τα ανθεστήρια»*! Στην 4η έκδοση (2012) απάλειψε όλες τις αναφορές του 1992 και του 1999 στον παγανισμό. Ηταν η περίοδος που οι παγανιστές χρυσαυγίτες έπρεπε να φορέσουν το ελληνορθόδοξο ράσο για να μαζέψουν ψηφαλάκια.

Ματαιοπονούν ο φιρερίσκος και οι συνήγοροι υπεράσπισής του που έξω από το δικαστήριο πασχίζουν να τον εμφανίσουν ως πολιτικά διωκόμενο, ενώ μέσα στο δικαστήριο αποκηρύσσει τα πάντα και αδειάζει όλους τους «συναγωνιστάς του», οι οποίοι πειθαρχούσαν τυφλά στις εντολές του. Ο Αρχηγός με το Θείο Χάρισμα, φανατικός ναζιστής, έκανε πράξη αυτό που διεκήρυσσε: «Ιδεολογία χωρίς Βούληση και Δράση είναι ένα αρρωστημένο και μουχλιασμένο κατασκεύασμα, χωρίς καμία ουσία, ένα άχρηστο σκουπίδι της ιστορίας». Το έκανε πράξη εξαπολύοντας τα τάγματα εφόδου σε στοχευμένες δολοφονικές δράσεις, για την εκτέλεση των οποίων ο ίδιος έδινε την εντολή. Ο Σαχζάτ Λουκμάν και ο Παύλος Φύσσας έπεσαν νεκροί. Οι αιγύπτιοι ψαράδες και τα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ τη γλίτωσαν με σοβαρά τραύματα.

Γεράσιμος Λιόντος

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, 46 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Πάντα αδικαίωτα τα αιτήματα

Συμπληρώνονται 46 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, που σήμανε την αντίστροφη μέτρηση για την πτώση της χούντας και την παράδοση της εξουσίας από τη στρατιωτικοφασιστική δικτατορία στην αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

«Ο αγώνας συνεχίζεται» είναι ένα από τα συνθήματα που επικρατούν τέτοια μέρα κάθε χρόνο, από την πτώση της χούντας μέχρι σήμερα. Το «ο αγώνας τώρα δικαιώνεται», που προσπάθησε να περάσει το ΠΑΣΟΚ, ουδέποτε έγινε κυρίαρχο και κάποια στιγμή έγινε θρύψαλα, μαζί με το άλλοτε κραταιό κόμμα της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας, που προσπάθησε να ενσωματώσει την αγωνιστική ιστορική μνήμη στην κυρίαρχη ιδεολογία.

Κανένα άλλο κόμμα δε δοκίμασε να λανσάρει αυτό το σύνθημα ή κάτι ανάλογο. Η νέα σοσιαλδημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ, φορώντας τη μάσκα της «αριστεράς» και των «κινημάτων», αντικατέστησε την παλιά, και φτάνοντας μέχρι τα ύπατα αξιώματα του καπιταλισμού, στην κυβέρνηση που διαχειρίζεται την αστική εξουσία, κατέστησε ακόμα πιο επίκαιρα τα αδικαίωτα αιτήματα του Νοέμβρη του 2017. Ιδιαίτερα την αντιιμπεριαλιστική-αντιαμερικάνικη διάσταση εκείνης της εξέγερσης.

Με την κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, η εγγενής αμερικανοδουλεία της ελληνικής αστικής τάξης και του πολιτικού της προσωπικού πέταξε τη μάσκα που φορούσαν οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις και εμφανίστηκε με το πρόσωπο που εμφανιζόταν την εποχή του μοναρχοφασισμού και της χούντας. Το «στρατηγέ ιδού ο στρατός σας», έγινε «στρατηγέ ιδού η επικράτειά σας, διαλέξτε πού θα τοποθετήσετε τις στρατιωτικές σας δυνάμεις». Η περιδεής εμφάνιση του Τσίπρα μπροστά στον «διαβολικά καλό» Τραμπ και οι όρκοι πίστης στις «κοινές αξίες» με τον ματοβαμμένο αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, μας έδωσε ένα μέτρο της αμερικανοδουλείας.

Η «στρατηγική συμμαχία» με τις ΗΠΑ και η «στρατηγική συμμαχία» με το σιωνιστικό μόρφωμα του Ισραήλ αποτελούν την κορωνίδα της εξωτερικής πολιτικής του ελληνικού αστικού κράτους, για την οποία επαίρονται ο Τσίπρας και ο ακροδεξιός κυβερνητικός του εταίρος. Δε χρειάζεται να πούμε τι σημαίνει αυτό για τον ελληνικό λαό, σε τι κινδύνους βάζει τη χώρα μας, σε τι βαθμό στρέφεται ενάντια στον αδελφό παλαιστινιακό λαό, αυτό το διαχρονικό σύμβολο του αγώνα για την ελευθερία.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, μια καθαρόαιμη δεξιά κυβέρνηση που διαδέχτηκε την κυβέρνηση Τσίπρα, βρήκε το έδαφος στρωμμένο. Μια από τις πρώτες πράξεις της ήταν να υπογράψει συμφωνία αύξησης των αμερικάνικων βάσεων και επέκτασης των ήδη υπαρχουσών. Ηταν μια συμφωνία που την είχε προετοιμάσει μεθοδικά η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έβαλε απλώς την τυπική υπογραφή που απέμενε. Και ο πρόστυχος αστικός Τύπος ανέλαβε να εξωραΐσει αυτή τη συμφωνία, παρουσιάζοντάς την ως... μεγάλο εθνικό επίτευγμα.

Τα παπαγαλάκια της αμερικανοδουλείας έβαλαν μπροστά τη γνώριμη προπαγάνδα της «προστασίας» που θα «μας» προσφέρουν οι ΗΠΑ «έναντι της τουρκικής απειλής». Τα ίδια έλεγαν και οι δωσίλογοι της Κατοχής για τους ναζί κατακτητές. Καλλιεργούν στον ελληνικό λαό το ραγιαδισμό, προσπαθώντας να τον καταστήσουν συνένοχο στο ξεπούλημα της χώρας.

ΟΛΟΙ-ΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΝΤΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ, 3μμ

Η πραγματικότητα έχει αντιστραφεί πλήρως. Η ξενοδουλεία και ο ραγιαδισμός, που πάντοτε αποτελούσαν το δόγμα της αστικής εξουσίας στην Ελλάδα, αλλά κρύβονταν προσεκτικά για να μην προκαλέσουν τα αντιιμπεριαλιστικά αισθήματα του ελληνικού λαού, μετατρέπονται και πάλι σε κυρίαρχη προπαγάνδα. Οπως την εποχή της «μεγάλης ιδέας», όταν ο ελληνικός λαός γινόταν κρέας για τα κανόνια των ιμπεριαλιστών, για να διεκδικήσει την «Ελλάδα των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών». Οπως την περίοδο του «ψυχρού πολέμου», όταν το όραμα της εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης καταπνιγόταν με τη φωτιά των ναπάλμ και το σίδερο των αμερικάνικων όπλων, με τα Μακρονήσια και τα εκτελεστικά αποσπάσματα.

Αυθεντική λαϊκή εξέγερση

«Εξω αι ΗΠΑ», **«Εξω το ΝΑΤΟ»** έγραψαν οι εξεγερμένοι του 1973 στις κολόνες που στηρίζουν την κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου. Αυτής που έριξε το τανκ της χούντας. Σχεδόν μισό αιώνα από τότε, αυτά τα συνθήματα παραμένουν το ίδιο επίκαιρα και πρέπει να τα φωνάζουμε, σε πείσμα των αμερικανόδουλων αστών πολιτικών και των οπαδών του σύγχρονου ραγιαδισμού.

Δε θ' ανοίξουμε συζήτηση μ' εκείνους που παρελαύνουν από τα ραδιοτηλεοπτικά μικρόφωνα τούτες τις μέρες, κουνώντας τα τενεκεδένια παράσημα μιας νιότης που 'δειχνε πως θα γίνονταν άλλοι. Αλίμονο αν η αστική προπαγάνδα, η αυστηρά ελεγχόμενη από πανίσχυρα μιντιακά κέντρα, ενδιαφερόταν να αναδείξει το πραγματικό πνεύμα εκείνης της εξέγερσης και να το συνδέσει με το «διά ταύτα» της εποχής μας. Αυτή είναι δουλειά των εκμεταλλευόμενων, όχι των εκμεταλλευτών, των καταπιεζόμενων, όχι των καταπιεστών.

Στο κομβικό ερώτημα για το χαρακτήρα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973, η δική μας απάντηση έχει εκτεθεί:

◆ Από την άποψη των κινητήριων δυνάμεών της σίγουρα δεν ήταν ταξική εξέγερση, αφού στηρίχτηκε κυρίως από φοιτητές, όμως ένα κομμάτι της εργατικής πρωτοπορίας την αγκάλιασε, συμμετείχε σ' αυτή και αυτό προσέδωσε στην εξέγερση και ταξικά χαρακτηριστικά.

◆ Από την άποψη των προταγμάτων της τα πράγματα υπήρξαν ακόμη πιο θολά, καθώς όλα τα αντιδικτατορικά πολιτικά ρεύματα συμμετείχαν και προσπαθούσαν να επηρεάσουν τα πράγματα, χωρίς κανένα να είναι σε θέση να βάλει τη σφραγίδα του, όπως για παράδειγμα έβαλαν τη σφραγίδα τους στην Οκτωβριανή Επανάσταση οι Μπολσεβίκοι. Στο Πολυτεχνείο υπήρχαν από οπαδοί της αστικής δημοκρατίας μέχρι οπαδοί του κομμουνισμού. Οι δεύτεροι ήταν ασφαλώς πιο συγκροτημένοι, πιο οργανωμένοι, πιο αποφασισμένοι και επομένως βρίσκονταν πιο κοντά στο πνεύμα εκείνων που έσπασαν τα δεσμά του φόβου και βγήκαν στον αγώνα. Αντίθετα, για τους οπαδούς της αστικής δημοκρατίας τέτοιες μορφές αγώνα είναι από «άγνωστη γη» έως εχθρικές. Και βέβαια, σε μια αυθόρμητη εξέγερση δεν μπορούμε ν' αναζητούμε καθαρά ιδεολογικοπολιτικά προτάγματα. Το αντιδικτατορικό ήταν το κυρίαρχο πρόταγμα, όμως αλλιώς το εννοούσαν οι κομμουνιστές και αλλιώς οι σοσιαλδημοκράτες.

Μαζικός ηρωισμός

Αποτιμώντας την εξέγερση του Πολυτεχνείου, υπό το φως των σημερινών αναγκών, στεκόμαστε σε δυο βασικά χαρακτηριστικά της.

◆ Πρώτο, στο εξεγερτικό πνεύμα, το ξεπέρασμα κάθε είδους φόβου. Υπήρχε χούντα, τα πολυβόλα κροτάλιζαν, τα κρατητήρια είχαν μεταβληθεί σε μακελειά, όμως ο πόθος για την ελευθερία από τη μια και το πνεύμα της συλλογικότητας από την άλλη δημιούργησαν ένα γεγονός που θα στέκεται πάντα ψηλά στη νεοελληνική ιστορία. Πρόκειται γι' αυτό που ονομάζουμε μαζικό ηρωισμό και διάθεση θυσίας, που διαλύει τα πολλά «εγώ» και δημιουργεί ένα μεγάλο «εμείς» (με όλες τις αντιφάσεις του), έτοιμο να πυρπολήσει και να πυρποληθεί για ένα μεγάλο σκοπό.

Δεύτερο, στα όρια που έθετε στην εξέγερση ο αυθόρμητος χαρακτήρας της. Δεν έφταιγε γι' αυτό η νεολαία που εξεγέρθηκε. Εφταιγαν εκείνοι που παρίσταναν τη φυσική ηγεσία, καπηλευόμενοι αγώνες προγενέστερων εποχών. Οι εξεγέρσεις ωριμάζουν μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Οι οργανωμένες πρωτοπορίες είναι αυτές που μπορούν να τις μπολιάσουν με επαναστατικές ιδέες, να τις βοηθήσουν να συγκροτηθούν πολιτικά και οργανωτικά, να αναπτύξουν τη δυναμική τους, να δημιουργήσουν προϋποθέσεις νίκης. Ολ' αυτά έλειπαν από την εξέγερση του Νοέμβρη του '73, γιατί η οργανωμένη επαναστατική πρωτοπορία είχε προ πολλού διαβεί τον αστικό Ρουβίκωνα. Η αναθεωρητική ηγεσία είχε ξεπουλήσει τις επαναστατικές παραδόσεις του ΚΚΕ και έψαχνε μια θεσούλα κάτω από τον αστικό ήλιο. Δεν υπήρχε φυσική ηγεσία σ' αυτό το ηρωικό εξεγερτικό γεγονός, γιατί οι ομάδες της λεγόμενης άκρας Αριστεράς αδυνατούσαν να παίξουν αυτόν το ρόλο. Χαρακτηρίζονταν από επαναστατικό πνεύμα, αλλά και από αυθορμητίστικες απόψεις.

Σήμερα, 46 χρόνια από τότε, έχουμε ανάγκη και το εξεγερτικό πνεύμα και την επαναστατική πολιτική ηγεσία. Αν το 1973 το εξεγερτικό πνεύμα περίσσευε και η επαναστατική πολιτική ηγεσία έλειπε, σήμερα λείπουν και τα δύο. **Καιρός να καταπιαστούμε με το καθήκον της συγκρότησης μιας επαναστατικής πολιτικής ηγεσίας, ικανής να «συγχωνεύεται» με το αυθόρμητο κίνημα των εργατικών και νεολαιίστικων μαζών οδηγώντας το στο δρόμο της κοινωνικής απελευθέρωσης**.

Να σπάσει ο φόβος και η ηττοπάθεια

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, πολιτικά ανασφαλής όπως κάθε δεξιά κυβέρνηση που δεν έχει «επαφή» με το λαό, με το φόβο ότι η παρατεταμένη κοινωνική άπνοια μπορεί επί των ημερών της να δώσει τη θέση της σε θυελλώδεις κοινωνικούς ανέμους, διακήρυξε την προσήλωσή της στο δόγμα «νόμος και τάξη». Και όπως ήταν αναμενόμενο, δεν έμεινε μόνο στη δήλωση, αλλά πέρασε στην πρακτική εφαρμογή του δόγματος «νόμος και τάξη». Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου ήταν μια από τις πρώτες νομοθετικές πρωτοβουλίες της. Η στοχοποίηση κοινωνικών χώρων που λειτουργούσαν σε κατειλημμένα κτίρια ήταν οι επόμενες κινήσεις της. Για να φτάσουμε στην εισβολή των ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ, μια βδομάδα πριν από την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα δεν είχε άλλη επιλογή. 'Η θα έπρεπε να αποδεχτεί μοιρολατρικά το πρυτανικό «λοκ άουτ» που έγινε σε απόλυτη συνεννόηση με την κυβέρνηση, στο πλαίσιο του γενικότερου σχεδίου της επιβολής «του νόμου και της τάξης», ή θα έπρεπε να το σπάσει στην πράξη. Αν επέλεγε το πρώτο, αν έμενε στις διαμαρτυρίες και τις καταγγελίες, θα έδινε την πρωτοβουλία των κινήσεων στην κυβέρνηση και στις δυνάμεις καταστολής. Θα υπονόμευε την αξιοπρέπειά του και την ίδια του την υπόσταση ως κίνημα.

Επέλεξε το δεύτερο. Εσπασε το «λοκ άουτ» και στη συνέχεια αντιμετώπισε με αποφασιστικότητα τα ένστολα γουρούνια που με κυβερνητικέ εντολή εισέβαλαν στο πανεπιστήμιο. Οι εικόνες θύμισαν -τηρουμένων των αναλογιών- το 1973. Οι φοιτητές να φράζουν το δρόμο στα γουρούνια των ΜΑΤ, αψηφώντας την απειλή για σύλληψη όλων τους και τις κλούβες που επιδεικτικά στάθμευαν απέξω, δείχνοντάς τους ότι σε λίγο θα βρίσκονται στη ΓΑΔΑ, και έξω από την ΑΣΟΕΕ τα ΜΑΤ να ξυλοκοπούν άλλους φοιτητές που έσπευσαν για να εκφράσουν αγωνιστικά την αλληλεγγύη τους. Ηταν η δύναμη αυτών των εικόνων, το μήνυμα που έστελναν, μήνυμα αποφασιστικότητας και μη υποχωρητικότητας μπροστά στην απειλή της καταστολής, που ανάγκασαν τους πολιτικούς προϊσταμένους τους να μαζέψουν τα ένστολα γουρούνια και να μην ολοκληρώσουν το σχέδιό τους.

Αυτό το μήνυμα πρέπει να περάσει σε ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Μέρες Πολυτεχνείου, ας θυμηθούμε το θάρρος και την «αποκοτιά» των γενναίων του '73. Ας εμπνευστούμε από το παράδειγμά τους. Αλλά και από τα παραδείγματα αγωνιστικής ανάτασης που έδωσε ο λαός μας (και άλλοι λαοί), σε συνθήκες πιο άγριας καταπίεσης και καταστολής, όταν η παραμικρή κίνηση μπορούσε να τιμωρηθεί ακόμα και με θάνατο. Ας παραδειγματιστούμε από τους εργάτες και τη νεολαία της Χιλής, που παραμένουν στους δρόμους του αγώνα, παρά τους δεκάδες νεκρούς, τους εκατοντάδες τραυματίες, τους χιλιάδες συλληφθέντες. Ας παραδειγματιστούμε από τον εβδομηντάχρονο αγώνα του ήρωα παλαιστινιακού λαού, ο οποίος -παρά το βαρύτατο φόρο αίματος που πληρώνει- δεν εγκαταλείπει τον αγώνα για την ανεξαρτησία του.

Αυτά που μας στέρησαν, αυτά που δικαιούμαστε, καμιά αστική κυβέρνηση δεν πρόκειται να μας τα χαρίσει. Τα Μνημόνια ήρθαν για να μείνουν. Ο εργασιακός και κοινωνικός μεσαίωνας που δημιούργησαν θα είναι διαρκής. Μόνο στο δρόμο μπορεί να κατακτηθεί η έναρξη της αντίστροφης πορείας. Για να γίνει αυτό, πρέπει να σπάσουμε το φόβο και την ηττοπάθεια. Οποιος φοβάται θα είναι για πάντα υποταγμένος. Οποιος δεν πιστεύει στη νίκη θα είναι για πάντα ηττημένος. Αν δε σηκώσουμε το κεφάλι, δε θα μπορέσουμε να δούμε τον ορίζοντα.

Μέρες του '73

Δύο γεγονότα σημάδεψαν την περασμένη Δευτέρα 11 του Νοέμβρη: Το όργιο κρατικής τρομοκρατίας και καταστολής και η αγέρωχη και θαρραλέα στάση των φοιτητών, από τη μια, και η απαίτηση των φοιτητικών συλλόγων να αποχωρήσουν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ Φίλης και σία από το χώρο της ΑΣΟΕΕ, από την άλλη.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά:

◆ Η Σύγκλητος του ιδρύματος προβαίνει αιφνιδιαστικά σε μια κατάπτυστη ενέργεια. Αποφασίζει να επιβάλει λοκ άουτ από 11/11/2019 έως και 17/11/2019, γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων της το γεγονός ότι υπήρχε προγραμματισμένη συνέλευση των φοιτητών για να αποφασίσει τη διαχείριση των κινητοποιήσεων ενόψει του εορτασμού της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Η απόφαση της Συγκλήτου είχε προβοκατόρικο άρωμα, καθώς το πρωί της ίδιας μέρας (Κυριακή) οι μπάτσοι είχαν εισβάλει στο κτίριο της ΑΣΟΕΕ για να «ανακαλύψουν»... κάποια κράνη, κοντάρια και πυροσβεστήρες και να γίνει το απαραίτητο σόου για τα «άντρα της παρανομίας» και τα «ορμητήρια των αντιεξουσιαστών». Ακολούθησε δήλωση Μητσοτάκη: «Τα πανεπιστήμια αποδίδονται στους φυσικούς τους χρήστες. Θα καταλάβουν όλοι οι Ελληνες τι συνέβαινε εντός των πανεπιστημίων. Να τελειώνουμε με τις γιάφκες, τους μπαχαλάκηδες και τα εργαστήρια κατασκευής μολότοφ».

Το κλίμα προετοίμασε και υπέθαλψε η Σύγκλητος όλο το προηγούμενο διάστημα με ανακοινώσεις ανάλογου ύφους και περιεχομένου, μιλώντας για αγνώστους που χρησιμοποιούν το Πανεπιστήμιο ως ορμητήριο παράνομων ενεργειών και θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια φοιτητών και εργαζόμενων (ανακοίνωση 7/11). Μετά από αυτό, οι μπάτσοι έδρασαν σαν έτοιμοι από καιρό.

Πανέτοιμα τα παπαγαλάκια των αστικών ΜΜΕ, άρχισαν να μιλούν συνεχώς για «γιάφκα», δίνοντας άρωμα... τρομοκρατίας σε ένα φοιτητικό στέκι που βρισκόταν σε δημόσιο χώρο, όπως είναι ένα πανεπιστήμιο. Προσπαθούσαν μ' αυτόν τον τρόπο να εξάψουν τα πιο συντηρητικά ανακλαστικά στην ελληνική κοινωνία και να κατασκευάσουν ένα ρεύμα «σιωπηρής συμφωνίας» με το κυβερνητικό δόγμα «νόμος και τάξη».

◆ Φοιτητές, με αφετηρία την πλατεία Βικτωρίας, πραγματοποιούν πορεία και κατευθύνονται στην ΑΣΟΕΕ. Διαμαρτύρονται για την αυταρχική απόφαση της Συγκλήτου να κλείσει τη σχολή για εφτά ημέρες. Στόχος: να σπάσει το λοκ άουτ και να πραγματοποιηθούν οι προγραμματισμένες φοιτητικές εκδηλώσεις.

◆ Αστραπιαία τα ΜΑΤ κυκλώνουν την ΑΣΟΕΕ. Ακολουθούν ξύλο, χημικά, κρότου λάμψης. Εγκλωβίζουν δεκάδες φοιτητές στο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ. Αφάνταστη αγριότητα επιδεικνύουν οι δυνάμεις καταστολής και απέναντι σε φοιτητές που βρέθηκαν έξω από τον πανεπιστημιακό χώρο. Απωθούν βίαια ακόμα και δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερ. Πλήθος φοιτητών και αλληλέγγυων συγκεντρώνεται έξω από το Πανεπιστήμιο, όπου δέχεται τις «περιποιήσεις» των ξεσαλωμένων ΜΑΤάδων.

Υπάρχουν τραυματίες, γίνονται προσαγωγές και συλλήψεις.

Ταυτόχρονα, καταφθάνουν κλούβες για να συλλάβουν όλους όσους συμμετέχουν στη φοιτητική διαμαρτυρία, που αργότερα αποχωρούν κατόπιν «ωρίμου σκέψεως», καθώς τα γεγονότα είχαν πάρει δημοσιότητα, ο κόσμος ήταν πολύς και οι φοιτητές ανυποχώρητοι.

◆ Οι εγκλωβισμένοι φοιτητές ανασυγκροτούνται. Στέκονται στα σκαλιά του κτιρίου αποφασισμένοι και αγέρωχοι. Τραγουδούν και φωνάζουν συνθήματα. Οι μπάτσοι, που είχαν εισβάλει στον προαύλιο χώρο, καταπατώντας αναίσχυντα το πανεπιστημιακό άσυλο, στέκονται απέναντί τους. Οι φοιτητές απαιτούν να αποχωρήσουν τα ΜΑΤ. Οι δυνάμεις καταστολής βγαίνουν από το χώρο, παραμένουν όμως στους γύρω δρόμους, εμποδίζοντας όσους ήθελαν να προσεγγίσουν το Πανεπιστήμιο και να ενωθούν με τους φοιτητές.

◆ Οι φοιτητές βγαίνουν από την ΑΣΟΕΕ, ενώνονται με τους συγκεντρωμένους φοιτητές και αλληλέγγυους και κατευθύνονται με μαζική πορεία προς το Πολυτεχνείο με σκοπό το συντονισμό.

◆ Καλείται για το ίδιο απόγευμα συγκέντρωση και πορεία για την καταγγελία της κρατικής καταστολής. Πραγματοποιείται μαζική, μαχητική διαδήλωση, παρότι μεσολαβούν ελάχιστες ώρες από το κάλεσμα έως την πραγματοποίηση της πορείας, σαφές δείγμα του αναβρασμού και της οργής που επικρατεί στον φοιτητόκοσμο όλο το τελευταίο διάστημα, που εκφράστηκε και με τις καταλήψεις που προηγήθηκαν σε πάνω από 70 Τμήματα και Σχολές. Δείγμα επίσης χαρακτηριστικό για το ότι οι φοιτητές δε θα κάτσουν εύκολα στ' αυγά τους, όπως προσδοκά η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας.

◆ Ακολουθεί δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου Πέτσα που μιλά για το τέλος μιας «νοσηρής κατάστασης». «Οι έλληνες πολίτες στις γειτονιές και οι φοιτητές στα Πανεπιστήμια θα αισθανθούν και πάλι ασφαλείς και ελεύθεροι από τη φασιστική επιβολή της άποψης ισχνών μειοψηφιών». Μιλάμε για τον ορισμό του γκεμπελισμού.

Το όργιο κρατικής τρομοκρατίας, με αφορμή τα γεγονότα της ΑΣΟΕΕ, είναι ένας επιπλέον κρίκος στην αλυσίδα της εκκένωσης κατειλημμένων κτιρίων, κυρίως από κατατρεγμένους πρόσφυγες, της διαρκούς εισβολής των μπάτσων στα Εξάρχεια, της περικύκλωσης καφενείου στην εν λόγω πλατεία και απειλής κατά των θαμώνων του, των βασανιστηρίων εν μέση οδώ συλληφθέντα από τα ανθρώπινα κτήνη των δυνάμεων καταστολής, του κλίματος τρομοκρατίας που στήνεται ενόψει της επετείου της εξέγερσης του Νοέμβρη, κτλ.

Ο πατήρ Μητσοτάκης είχε πει το αμίμητο «εσείς είστε το κράτος» απευθυνόμενος στα ΜΑΤ, ο υιός -σε άλλους καιρούς αυτός- δεν τολμά να εκφέρει αυτήν την άποψη δημόσια, πλην όμως την εφαρμόζει στην πράξη. Οι δυνάμεις καταστολής έχουν πιάσει το νόημα και συμπεριφέρονται ανάλογα. Η δήλωση Χρυσοχοΐδη ότι κάποιοι επιζητούν έναν νέο Γρηγορόπουλο, έχει αντίθετη φορά. Εκείνοι που διαπράττουν εγκλήματα είναι οι ίδιες οι δυνάμεις καταστολής και τα υποχείριά τους. Η σύγχρονη Ιστορία βρίθει ανάλογων γεγονότων (Τεμπονέρας, Καλτεζάς, Γρηγορόπουλος, κ.ά. για να μη μνημονεύσουμε το μετεμφυλιακό κράτος που μακέλεψε γενιές αγωνιστών).

Πρόκειται για την εφαρμογή του δόγματος «νόμος και τάξη», προκειμένου να αισθανθούν δικαιωμένοι και «ασφαλείς» οι νοικοκυραίοι. Τα συντηρητικά στρώματα που φθάνουν ως τις παρυφές της άκρας δεξιάς και του φασισμού πρέπει πάση θυσία να «μαντρωθούν» στη «μεγάλη φιλελεύθερη παράταξη», τώρα μάλιστα που το νεοναζιστικό μόρφωμα της Χρυσής Αυγής ξεφτιλίστηκε και βρίσκεται σε αποδιοργάνωση.

Ειδικά, η επιχείρηση καταστολής στην ΑΣΟΕΕ στήθηκε για να λειτουργήσει ως αντιπερισπασμπός στην αποτυχία της κυβέρνησης να διαχειριστεί το προσφυγικό, με το οποίο δημαγωγούσε προεκλογικά, όντας στην αντιπολίτευση και ως φυσικό συμπλήρωμα των ρατσιστικών και φασιστικών αντιδράσεων που ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια σε όλη την Ελλάδα ενάντια στους πρόσφυγες, για τα οποία η κυβέρνηση και ο «δημοκράτης» Κούλης δε λένε κουβέντα.

Χαστούκι στους σπεκουλάντες

Φίλης, Φωτίου και Σακοράφα (ΜεΡΑ25), ενόσω οι φοιτητές παραμένουν εγκλωβισμένοι και υπάρχουν καταγγελίες για τραυματίες και συλλήψεις, καταφθάνουν στην ΑΣΟΕΕ, «ανησυχούντες», επιχειρώντας να καρπωθούν εύσημα συμπαραστατών του φοιτητικού και νεολαιίστικου κινήματος και υπερασπιστών του πανεπιστημιακού ασύλου.

Πλην όμως, οι φοιτητές δεν είναι Χαχόλοι. Διαθέτουν και μνήμη και κρίση. Οι φοιτητικοί σύλλογοι που είναι παρόντες (διά στόματος ενός φοιτητή) απαιτούν να αποχωρήσουν, γιατί ήρθαν «να κάνουν πανηγύρι», «να καπελώσουν τους αγώνες, γιατί δεν εκφράζουν και δεν εκπροσωπούν κανέναν». Γιατί «είναι αυτοί που άνοιξαν το δρόμο έτσι ώστε να τσακιστεί το άσυλο, να μπαίνουν τα ΜΑΤ μέσα στα Πανεπιστήμια, έτσι ώστε το άσυλο να ταυτιστεί με την εγκληματικότητα, να ταυτιστεί με το ναρκεμπόριο» Οι φοιτητές κάνουν ξεκάθαρο ότι «το πανεπιστημιακό άσυλο είναι για τους αγώνες μας. Δεν έχει καμιά σχέση με αυτούς που προσπαθούν να το λερώσουν».

Θυμίζουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, ως κυβέρνηση, θεσμοθέτησε μια ψευδεπίγραφη επαναφορά του ασύλου (άρθρο 3 του Ν. 4485/2017). Σύμφωνα με αυτήν, το άσυλο ορίζεται **μόνον ως «ακαδημαϊκό»** και αναγνωρίζεται «για την κατοχύρωση... **των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και τη διδασκαλία**... την προστασία του δικαιώματος στη γνώση και τη μάθηση, **έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει**». «Επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των ΑΕΙ επιτρέπεται αυτεπαγγέλτως σε περιπτώσεις κακουργημάτων και εγκλημάτων κατά της ζωής και **ύστερα από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση**». Η απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου παίρνεται **κατά πλειοψηφία** και σε «σε περίπτωση ισοψηφίας **υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάχθηκε ο Πρύτανης**».

Στη συνέχεια, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να χαϊδέψει τα αυτιά των συντηρητικών ψηφοφόρων, αποδέχθηκε ότι υπάρχει θέμα «ανομίας» και «παραβατικότητας» στα ΑΕΙ και συγκρότησε την Επιτροπή Παρασκευόπουλου, που εξέδωσε σχετικό Πόρισμα, στο πνεύμα του παραπάνω άρθρου.

Το Πόρισμα αναφέρει χαρακτηριστικά τα εξής: «Η ειρήνη και ο ελεύθερος διάλογος στους ακαδημαϊκούς χώρους αποτελούν τους αναγκαίους και ιστορικά συστατικούς όρους της παιδείας: της παραγωγής και της μετάδοσης των γνώσεων. **Είναι γνωστό ότι η ευρυθμία αυτή σε αρκετές περιπτώσεις διαταράσσεται από τα φαινόμενα παραβατικότητας. Τα τελευταία άλλοτε έχουν χαρακτήρα ατομικών προσβολών και άλλοτε φθάνουν στην πρόκληση δυσλειτουργιών στις πανεπιστημιακές δραστηριότητες**».

Το άσυλο προσεγγίζεται με πνεύμα συντηρητικό και αντιδραστικό και όχι έτσι όπως ορίστηκε μέσα από τους αγώνες του λαού και της νεολαίας και μορφοποιήθηκε στη συνείδηση των εργαζόμενων που μάχονται για μια δίκαιη υπόθεση. Η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών αφορά και ιδέες και διεκδικήσεις με πολιτικές προεκτάσεις, που αφορούν ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία και μπορεί να εκφράζονται με όχημα το φοιτητικό κίνημα μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η ηρωική εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73.

Το Πόρισμα, αφού θεωρεί π.χ. ακόμη και «την βίαιη παρακώλυση της λειτουργίας οργάνων ΑΕΙ» (όλοι θυμόμαστε τα γεγονότα της περιόδου Φορτσάκη, όπου οι Σύγκλητοι πάσχιζαν να εφαρμόσουν με το αποφασίζομεν και διατάσσομεν το νόμο-έκτρωμα της Διαμαντοπούλου) «**έγκλημα** χαμηλής ποινικής απαξίας», για την αντιμετώπιση των καταλήψεων, προτείνει: Για τις διαρκείς καταλήψεις, από ομάδες φοιτητών ή και τρίτων, χώρων των ΑΕΙ, («στέκια»), την παραχώρηση από την Κοσμητεία των οικείων Σχολών χώρου ή χώρων για τη συνεύρεση φοιτητών, «οι οποίοι θα λειτουργούν **υπό αυστηρούς όρους που θα θέτει η Κοσμητεία**. Εφόσον δεν είναι δυνατή η ανεύρεση τέτοιων χώρων και οι διαρκείς καταλήψεις εμποδίζουν ακαδημαϊκές λειτουργίες, οι σχετικοί χώροι θα πρέπει να αποδίδονται στις Σχολές **με εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας**».

Για δε την αντιμετώπιση των διεκδικητικού χαρακτήρα πρόσκαιρων καταλήψεων χώρων των ΑΕΙ, από φοιτητές ή άλλες ομάδες, προτείνονται η συγκρότηση επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους καθηγητών, φοιτητών και λοιπού προ-

σωπικού, αρμόδιας **«για τον εντοπισμό, τη συζήτηση και την επίλυση προβλημάτων που διαβλέπεται ότι θα προκαλέσουν αναταραχές στα Πανεπιστήμια»** και θέσπιση **Κώδικα Δεοντολογίας** για φοιτητές και καθηγητές», κ.λπ. (οι εμφάσεις δικές μας).

Αντιδράσεις και από θεσμικούς

Ο αντίκτυπος των γεγονότων της ΑΣΟΕΕ ήταν τέτοιος και ο θόρυβος που ξεσηκώθηκε μεγάλος, που η Σύγκλητος του ΕΜΠ, μέρες που είναι, μια ανάσα πριν την επέτειο της εξέγερσης του Νοέμβρη του '73, δεν μπορούσε να παραμείνει σιωπηλή. Η ανακοίνωση που εξέδωσε, παρότι προσπαθεί να εκφράσει την άποψη του αστισμού για το πανεπιστημιακό άσυλο («Το πανεπιστημιακό άσυλο προσδιορίζει ένα χώρο ελεύθερης διακίνησης ιδεών και πρέπει να προστατεύεται και να αξιοποιείται από την πανεπιστημιακή κοινότητα για την ευρεία ανταλλαγή απόψεων ... Η συζήτηση, η καλλιέργεια και η έκφραση ιδεών και νέας γνώσης, πρέπει να γίνεται εντός του χώρου του πανεπιστημίου ελεύθερα και ανεμπόδιστα από κάθε είδους παρέμβαση... Απαραίτητη προϋπόθεση για τη δημοκρατική λειτουργία και την ανεμπόδιστη πραγματοποίηση δημιουργικού διάλογου εντός του πανεπιστημίου είναι η αποτροπή ενεργειών και γεγονότων που δυσφημούν και τελικά υπονομεύουν το πανεπιστημιακό άσυλο), καθώς αρμόζει άλλωστε σε πανεπιστημιακό κατεστημένο, εν τούτοις ήταν πλήγμα για την κυβέρνηση, τους σχεδιασμούς της στο Πανεπιστήμιο και χαστούκι για την μπατσαρία, με τις χαρακτηριστικές επισημάνσεις της:

«Τα πολύ πρόσφατα γεγονότα στο ΟΠΑ και η επέμβαση καταστολής **προκαλούν τεράστια ανησυχία ενόψει και του τριήμερου εορτασμού της εξέγερσης του Πολυτεχνείου**.

Η Σύγκλητος δηλώνει ότι **θα προασπίσει με όλες της τις δυνάμεις μαζί με όλη την Πολυτεχνειακή Κοινότητα το πανεπιστημιακό άσυλο και καλεί σε μαζική συμμετοχή στις εκδηλώσεις του εορτασμού**».

Σε στρογγυλεμένους τόνους ήταν η ανακοίνωση του προεδρείου της Συνόδου των Πρυτάνεων (διά της προεδρεύουσας καθηγήτριας Μαρίας Νικολαΐδη):

«Η διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του Πανεπιστημίου αποτελεί αυτονόητη προϋπόθεση για την ακαδημαϊκή πρόοδο και την ελεύθερη ανταλλαγή ιδεών και είναι ευθύνη όλων μας να συνδράμουμε προς την κατεύθυνση αυτή.

Η βία σε οποιαδήποτε μορφή της, σωματική ή ψυχολογική, από οποιονδήποτε και κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες δεν έχει καμία θέση στα Πανεπιστήμιά μας»

Το Προεδρείο της Συνόδου ακολουθεί την τακτική να είναι «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». Παρόλ' αυτά, η τελευταία παράγραφος της ανακοίνωσης για τη βία, δεδομένων των γεγονότων, θέλοντας και μη στρέφεται ενάντια στο όργιο κρατικής καταστολής εναντίον των φοιτητών.

Γιούλα Γκεσούλη

Γκανγκστερική σύλληψη φοιτητή του Πολυτεχνείου

Ξεπέρασαν κάθε όριο

Ξεπέρασε κάθε όριο η κυβέρνηση Μητσοτάκη, εξαπολύοντας ένα κύμα καταστολής ενάντια στους αγωνιζόμενους φοιτητές, που έφτασε μέχρι την γκανγκστερική απαγωγή φοιτητή του Πολυτεχνείου έξω από το σπίτι του, τον οποίο κράτησαν επί ώρες απομονωμένο στη ΓΑΔΑ και στη συνέχεια τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί και τον έστειλαν κατηγορούμενο με το μισό Ποινικό Κώδικα.

Οπως κατήγγειλε το ΝΑΡ, στις 9 το βράδυ της Δευτέρας κλιμάκιο έξι ανδρών της Κρατικής Ασφάλειας **απήγαγε έξω από το σπίτι του φοιτητή του Πολυτεχνείου που συμμετείχε νωρίτερα την ίδια μέρα στην κινητοποίηση των φοιτητικών συλλόγων στην ΑΣΟΕΕ** και τον μετέφερε στην ΓΑΔΑ. Οι ασφαλίτες του πήραν τα πράγματα και το κινητό του τηλέφωνο, προέβησαν σε έλεγχο του αυτοκινήτου του (χωρίς να βρουν τίποτα «αξιοποιήσιμο») και **του απαγόρευσαν επικοινωνία με δικηγόρο και τους οικείους του**, παρά το επίμονο σχετικό αίτημά του. Μόλις στις 3 τα ξημερώματα της Τρίτης 12 Νοέμβρη του επέτρεψαν να στείλει ένα SMS «αποκλειστικά σε συγγενικό του πρόσωπο», όπως του είπαν. **Μετά την πολύωρη εξαφάνισή του από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, ο φοιτητής ενημερώθηκε στις 10 το πρωί πως... «συλλαμβάνεται»**, καθώς -σύμφωνα με την ανακοίνωση της ΕΛΑΣ- *«ταυτοποιήθηκε ότι συμμετείχε σε ομάδα επιτιθέμενων ατόμων έξω από την πύλη του Πανεπιστημίου, που επιχειρούσαν να εισέλθουν εντός, ενώ χτυπούσε τους αστυνομικούς με ξύλινο καδρόνι. Σε βάρος του σχηματίστηκε δικογραφία για διατάραξη οικιακής ειρήνης, επικίνδυνη σωματική βλάβη και απόπειρα επικίνδυνης σωματικής βλάβης κατά συναυτουργία, εξύβριση και παράβαση της νομοθεσίας για τα όπλα»*. Φυσικά οι «μάγειροι» της ΓΑΔΑ **δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο**.

Είχε προηγηθεί **εξονυχιστική έρευνα στο σπίτι του φοιτητή από άλλο κλιμάκιο της Ασφάλειας μαζί με εισαγγελέα**, νωρίς το πρωί της Τρίτης 12 Νοεμβρίου, που προκάλεσε αναστάτωση στην οικογένειά του, και πάλι χωρίς να βρουν τίποτα το επιβαρυντικό.

Μόνο στις 10 π.μ. της Τρίτης επιτράπηκε στο φοιτητή να επικοινωνήσει με δικηγόρο, 13 ώρες μετά την απαγωγή του! Στη συνέχεια οδηγήθηκε στον εισαγγελέα στην Ευελπίδων στο πλαίσιο του αυτόφωρου.

Ο φοιτητής είναι μέλος της νΚΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΕΑΑΚ και το «έγκλημά» του είναι ότι συμμετείχε στη φοιτητική κινητοποίηση ενάντια στο «λοκ άουτ» στην ΑΣΟΕΕ. Είχε κατέβει στην ΑΣΟΕΕ με το αυτοκίνητό του, τον αριθμό του οποίου φαίνεται πως κατέγραψαν οι ασφαλίτες για να οργανώσουν στη συνέχεια την επιχείρηση της γκανγκστερικής απαγωγής του έξω από το σπίτι του και την έρευνα στο σπίτι της οικογένειάς του, σε μια προσπάθεια να δημιουργήσουν σκηνικό τρόμου.

Ας το πάρουν χαμπάρι ο Μητσοτάκης, ο Χρυσοχοΐδης και οι υπόλοιποι της δεξιάς κυβέρνησης πως με τέτοιες ενέργειες δεν πρόκειται να τρομοκρατήσουν ούτε την αγωνιζόμενη νεολαία ούτε τον ελληνικό λαό.

Σπέρνουν ανέμους, θα θερίσουν θύελλες.

Βασανιστήρια εν μέση οδώ!

Νέα υπόθεση «ζαρντινιέρα», με πρωταγωνιστές ανθρωπόμορφα γουρούνια των ΜΑΤ και θύμα το μέλος του Ρουβίκωνα Λάμπρο Γούλα, ο οποίος περιέγραψε με κάθε λεπτομέρεια το δημόσιο βασανισμό του σε στενά των Εξαρχείων. Αδιάψευαστοι μάρτυρες των βασανιστηρίων τα σοβαρά τραύματα που φέρει σε όλο του το σώμα, από τα πόδια μέχρι το κεφάλι, αποτέλεσμα των άγριων χτυπημάτων που δέχτηκε.

Ο Λ. Γούλας βρισκόταν έξω από καφενείο των Εξαρχείων, που είχαν περικυκλώσει τα ΜΑΤ και απειλούσαν να μπουκάρουν (είχε προηγηθεί, πριν από ώρα, «πέσιμο» σε ΔΙΑΔΕΣ). Στη γωνία Τοσίτσα και Τσαμαδού, αφού προηγουμένως τον ψέκασαν με τη φυσούνα, τον άρπαξαν, τον έβαλαν κάτω και άρχισαν να τον χτυπούν με τα γκλομπ. Στη συνέχεια, τον έσυραν σε μια γωνιά (φροντίζοντας να μην τους παίρνουν κάμερες) και άρχισαν να τον χτυπούν, γυρίζοντάς τον μεταξύ τους εν είδει μπάλας. Του έβγαλαν τα ρούχα, του κοπάναγαν το κεφάλι στον τοίχο, συνέχισαν να τον κλωτσούν, ενώ ένας προσποιήθηκε ότι τον βιάζει, αφού προηγουμένως του έβγαλε και το εσώρουχο που με κόπο είχε κρατήσει. «Ετσι γαμάνε οι χακί. Στα Εξάρχεια έχουμε χούντα ρε, το κατάλαβες; Οποιος δε δέχεται φάπα και πούτσα δε θα μπαίνει στα Εξάρχεια. Εμείς κάνουμε κουμάντο», του φώναζε το γουρούνι!

Αφού ολοκλήρωσαν το βασανισμό του (ο Γούλας λέει ότι είχε χάσει την αίσθηση του χρόνου, αλλά νομίζει πως όλο αυτό κράτησε κάνα μισάωρο), φώναξαν την Αμεση Δράση να τον παραλάβει «για τα περαιτέρω». Του είπαν να ντυθεί, τον αλυσόδεσαν πισθάγκωνα, τον έβαλαν στο περιπολικό και τον κουβάλησαν στη ΓΑΔΑ τραυματισμένο. Χρειάστηκε η παρέμβαση της συνηγόρου του Αννυς Παπαρρούσου για να τον μεταφέρουν σιδηροδέσμιο στον «Ευαγγελισμό». «Οι γιατροί μου φέρθηκαν μια χαρά, απαίτησαν να βγουν οι χειροπέδες, μου έδωσαν πρώτες βοήθειες, μου έκαναν εξετάσεις. Επέστρεψα στη ΓΑΔΑ και μετά αυτόφωρο», λέει ο Γούλας. Ο μπάτσος που είχε δηλωθεί ως μάρτυρας κατηγορίας εναντίον του δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο (συνηθισμένη τακτική της μπατσαρίας, ιδιαίτερα όταν ο συλληφθείς έχει ξυλοκοπηθεί) και η δίκη αναβλήθηκε για τις 20 Νοέμβρη.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχουμε τον τραυματισμό ενός διαδηλωτή στη διάρκεια αστυνομικής επίθεσης. Εχουμε έναν σκοπούμενο βασανισμό πολίτη εν μέση οδώ. Οπως ακριβώς είχε γίνει στη Θεσσαλονίκη με τον κύπριο φοιτητή, που μετά είπαν ότι έπεσε και χτύπησε σε μια ζαρντινιέρα. Τότε τους διέψευσε η εικόνα από κάμερες. Στην περίπτωση του Γούλα υπάρχουν αυτόπτες μάρτυρες. Ο ίδιος δήλωσε ότι «τον έναν που γλεντούσε περισσότερο και έδινε εντολές, μπορώ να τον αναγνωρίσω γιατί ήταν ο μόνος που έβγαλε το κράνος του αλλά δε μου το ζήτησε κανείς». «Η σύλληψή του ήταν προσχηματική και σκόπιμη. Υπέστη βασανιστήρια πριν μεταφερθεί στην Κρατική Ασφάλεια, τα οποία είδαν αυτόπτες μάρτυρες. Ο συνδυασμός υπέρμετρης αστυνομικής βίας και βαριάς προσβολής της προσωπικότητας συντελέστηκε με συγκεκριμένες μεθόδους που είναι γνωστές σε συνθήκες κατάλυσης της δημοκρατίας. Οι πράξεις των αστυνομικών είναι κακουργηματικές και ως τέτοιες θα έπρεπε να κριθούν», δήλωσε η Αννυ Παπαρρούσου.

Νόμος είναι το δίκιο του αγώνα

Χατζηνικολάου και Δελατόλας είχαν βάλει στη μέση τη Γεροβασίλη το πρωί της Τετάρτης (Real FM) και... πού σε πονά και πού σε σφάζει... Ηταν νόμιμη η απόφαση της Συγκλήτου να κλείσει την ΑΣΟΕΕ; Νόμιμη (απαντά η Γεροβασίλη). Αρα ήταν παράνομοι οι φοιτητές που έσπασαν το λουκέτο. Ας έβγαζαν ανακοίνωση καταγγελίας της Συγκλήτου, όχι να παρανομήσουν σπάζοντας την πόρτα. Παραμιλητό η Γεροβασίλη: ξέρετε, τα παιδιά έχουν έναν ιδιαίτερο τρόπο να αντιδρούν, αυτά τα ζητήματα πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε με ευαισθησία κτλ. κτλ. Ο βομβαρδισμός από το δίδυμο συνεχίστηκε με κλειστές ερωτήσεις, μέχρι που ο Γεροβασίλη αναγκάστηκε να εκστομήσει αυτό που προσπαθούσε να αποφύγει: Δεν είμαι εγώ που θα υπερασπιστώ ενέργειες όπως το σπάσιμο της πόρτας. Και η συζήτηση έκλεισε με τους τρεις τους ικανοποιημένους για τη συμφωνία τους: νόμιμη η Σύγκλητος, παράνομοι οι φοιτητές.

Κρατάει χρόνια αυτή η κολόνια. Αιώνες θα λέγαμε. Τι είναι νόμιμο και τι είναι παράνομο; Τα εκμεταλλευτικά καθεστώτα έχουν οργανώσει τα κράτη τους. Τα κράτη αποτελούν τον εκφραστή της συλλογικής θέλησης των εκμεταλλευτριών τάξεων. Τα κράτη εξελίχθηκαν και άλλαξαν, ακολουθώντας τις αλλαγές των εκμεταλλευτικών καθεστώτων (από τις ελέω θεού μοναρχίες της φεουδαρχίας φτάσαμε στις αστικές κοινοβουλευτικές δημοκρατίες του καπιταλισμού), όμως η ουσία του κράτους δεν άλλαξε: αποτελεί έκφραση της συλλογικής βούλησης της κυρίαρχης-εκμεταλλευτικής τάξης και οργανώνει τη δικτατορία της επί των εκμεταλλευόμενων τάξεων.

Και η πιο δημοκρατική αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης, δίδαξαν οι Μαρξ και Ενγκελς. Αυτή η θεωρητική τους προσέγγιση επιβεβαιώθηκε άπειρες φορές στην Ιστορία και εξακολουθεί να επιβεβαιώνεται σε καθημερινή βάση. Οι κάθε είδους ψευτοαριστεροί, αστοί φιλελεύθεροι, μικροαστοί ρεφορμιστές, αυτό το κακό συναπάντημα της αστικής δημοκρατίας, αναγορεύουν τον κανόνα της νομιμότητας σε ύψιστο κανόνα κοινωνικής συμπεριφοράς. Με τη φλυαρία τους θέτουν ως στόχο να οδηγήσουν τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεζόμενους στην υποταγή στα θέσμια του αστικού κράτους, δηλαδή στην υποταγή στη συλλογική βούληση της κυρίαρχης τάξης.

Ομως, η ιστορική εξέλιξη πραγματοποιήθηκε και εξακολουθεί να πραγματοποιείται διά της ταξικής πάλης. Το πεδίο αυτής της πάλης δεν οριοθετείται από τη νομιμότητα αλλά από το δίκιο. Το οποίο δίκιο, αν θέλει να επικρατήσει, πρέπει να αγνοήσει τη νομιμότητα, να κινηθεί ενάντια στους μηχανισμούς που την επιβάλλουν. Πολλοί μιλούν για ανυπακοή. Εμείς θα μιλήσουμε για παραβίαση της αστικής νομιμότητας. Ο εργάτης πρέπει ν' αψηφίσει τη δικαστική απόφαση που κηρύσσει παράνομη και καταχρηστική την απεργία του. Ο εργαζόμενος στο δημόσιο πρέπει να σκίσει το χαρτί της πολιτικής επιστράτευσης και να συνεχίσει να απεργεί. Ο φοιτητής πρέπει να σπάσει το λουκέτο και ν' ανοίξει τη Σχολή που έκλεισε η Σύγκλητος για να εμποδίσει τους φοιτητικούς αγώνες. Ο διαδηλωτής πρέπει να σπάσει το φραγμό των ΜΑΤ και να είναι προετοιμασμένος να τα αντιμετωπίσει σε οδομαχία και όχι να παριστάνει τον καρπαζοεισπράκτορα.

Οι εργατικοί και λαϊκοί αγώνες δεν έχουν κανένα άλλο όριο εκτός από το δίκιο των διεκδικήσεών τους και τη δύναμη που μπορούν να αντιπαρατάξουν οι αγωνιζόμενοι. Και βέβαια, οι αγωνιζόμενοι δε συζητούν για το νόμιμο ή το παράνομο της δράσης τους, αλλά μόνο για το δίκιο τους. Οταν η συζήτηση γίνεται για το νόμιμο ή το παράνομο, έχει ήδη μεταφερθεί σ' ένα ναρκοθετημένο από τον αντίπαλο πεδίο. Οταν ο αγωνιζόμενος προσπαθεί να αποδείξει ότι είναι νόμιμος, έχει ήδη αυτοακρωτηριαστεί. Βρίσκεται ένα βήμα από το να γίνει... Γεροβασίλη. Και βέβαια, περιττεύει να πούμε ότι οι αγωνιζόμενοι δε θέλουν τέτοιου τύπου συμπαραστάτες.

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, πέραν όλων των άλλων, πρέπει να μας διδάξουν και σε ό,τι αφορά την οργάνωση της προπαγάνδας του αγώνα, αλλά και την τακτική των συμμαχιών. Η «κουκουλομαχία» που μαίνεται εδώ και χρόνια, με τη συμμετοχή -δυστυχώς- και δυνάμεων που διακηρύσσουν την προσήλωσή τους στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης, είχε τη δική της συμμετοχή στο στρώσιμο του δρόμου στις πιο επιθετικές, στις πιο κατασταλτικές αστικές δυνάμεις.

Συζήτηση για την τακτική, για τα μέσα πάλης, για την οργάνωση του αγώνα, ασφαλώς και πρέπει να γίνεται. Μόνο που αυτή πρέπει να είναι μια συζήτηση αυστηρά στο εσωτερικό του κινήματος. Χωρίς την παραμικρή επικάλυψη με την αστική προπαγάνδα. Οι διαχωριστικές γραμμές πρέπει να είναι σαφείς και έντονες. Γιατί, επί του εδάφους της νομιμότητας, οι αστικές δυνάμεις περνούν εύκολα από τη μολότοφ στο σπάσιμο του λουκέτου. Οπως για τις αστικές δυνάμεις αυτά τα μέσα πάλης είναι εξίσου παράνομα, έτσι για εμάς πρέπει να είναι εξίσου «νόμιμα».

Προβοκάτσια (1)

Αυτό που έκανε ο Κικίλιας με το ΚΕΘΕΑ έχει όλα τα χαρακτηριστικά της προβοκάτσιας. Του «έπεσε» ξαφνικά ένα πόρισμα εσωτερικού ελέγχου για παρανομίες που έγιναν σε μια δομή του ΚΕΘΕΑ (στη φυλακή Διαβατών στη Θεσσαλονίκη) κι αυτός το παρουσίασε ως επιβεβαίωση της κατάργησης του αυτοδιοίκητου του ΚΕΘΕΑ, την οποία είχε κάνει. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά παρουσίασε το ΚΕΘΕΑ γενικά σαν άντρο παρανομίας (με ναρκωτικά, με αποφυλακίσεις εμπόρων ναρκωτικών κτλ.), συνδέοντας αυτή την κατάσταση με τον ΣΥΡΙΖΑ, στελέχη του οποίου είχαν διαδραματίσει ρόλο στο ΚΕΘΕΑ (τις περισσότερες φορές προτού ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει μεγάλος και τρανός και διεκδικήσει την εξουσία).

Εμείς δεν πρόκειται να υπερασπιστούμε τις διοικήσεις του ΚΕΘΕΑ, γιατί απλούστατα δε γνωρίζουμε τα πεπραγμένα τους. Πάντοτε δε είμαστε επιφυλακτικοί απέναντι σε τέτοια κλειστά συστήματα, που προσομοιάζουν με ΜΚΟ. Δεν μπορούμε, όμως, να μην καταγγείλουμε την προβοκάτσια του Κικίλια. Την ΠΝΠ με την οποία κατήργησε το αυτοδιοίκητο του ΚΕΘΕΑ την έβγαλε με μοναδικό σκοπό να εμποδίσει την εκλογή της Ξένης Δημητρίου στην προεδρία του. Ετρεχαν για να προλάβουν, γι' αυτό κατέφυγαν στην ΠΝΠ. Τίποτα δεν ήξεραν τότε για το πόρισμα του εσωτερικού ελέγχου. Και τίποτα δεν είπαν. Οταν το πόρισμα έφτασε στα χέρια τους, τότε έβαλαν μπροστά την προβοκάτσια.

Προβοκάτσια (2)

Με τον ίδιο προβοκατόρικο τρόπο συμπεριφέρθηκαν και απέναντι στον συριζαίο βουλευτή Λάππα, αρπάζοντας μια διατύπωσή του για την κατοχή-μεταφορά μολότοφ και αποσπώντας την από το σύνολο της φράσης του, αλλά και από το νόημά της. Ο Λάππας δεν αμφισβήτησε το αδίκημα, αλλά τον χαρακτηρισμό του. Γι' αυτό ζητούσε επίμονα από τον Τσιάρα να του πει ποιο έννομο αγαθό πλήττει κάποιος που μεταφέρει μια μολότοφ στην τσάντα του. Ο Τσιάρας ούτε που κατάλαβε τι τον ρωτούσε ο Λάππας (γιατρός είναι και έχει μαύρα μεσάνυχτα από νομικά). Και βέβαια, δεν μπόρεσε να δώσει καμιά σαφή νομική απάντηση στο νομικό ερώτημα. Να εξηγήσει γιατί η κατοχή πυροβόλου όπλου είναι πλημμέλημα και η κατοχή μολότοφ είναι κακούργημα. Αυτά που δεν κατάφερε να εξηγήσει ο Τσιάρας, ανέλαβαν να τα εξηγήσουν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, στήνοντας προβοκάτσια κατά του Λάππα.

Εκείνο που δεν είπε ο Λάππας (και που αποτελεί την ουσία του θέματος) είναι πως η μολότοφ εδώ και χρόνια έχει βαφτιστεί εκρηκτικός μηχανισμός, ενώ δεν είναι. Είναι εμπρηστικός μηχανισμός και δεν μπορεί να εξισώνεται με τα εκρηκτικά. Ενα μασούρι δυναμίτης δεν είναι το ίδιο με ένα μπουκάλι μισογεμάτο με βενζίνη. Την έχουν βαφτίσει εκρηκτικό μηχανισμό, όμως, για να μπορούν να καταστέλλουν άγρια τις κινητοποιήσεις στις οποίες χρησιμοποιούνται μολότοφ ως αμυντικό μέσο.

«Νόμος και τάξις» παντού

Η καταγγελία είναι επώνυμη (προέρχεται από τον dj Γιώργο Απέργη) και ουδείς διανοήθηκε να την αμφισβητήσει. Τη νύχτα του Σαββάτου 9 Νοέμβρη, σε γνωστό κλαμπ στο Γκάζι εισέβαλε ομάδα ασφαλιτών και με κραυγές εξανάγκασε τους θαμώνες να πέσουν στα γόνατα με τα χέρια στα κεφάλια και να μείνουν έτσι για πάνω από μια ώρα μέχρι να τους ελέγξουν έναν-έναν για ναρκωτικά. Η ίδια εικόνα και έξω από το μπαρ, σύμφωνα με την περιγραφή του Απέργη: «Η εικόνα έξω η ίδια, 10 άτομα στημένα με την πλάτη στον τοίχο και τα χέρια ανοιχτά, έτοιμα σαν για εκτέλεση από τους Ναζί, στους γύρω δρόμους 10 αυτοκίνητα, 3 πούλμαν και γύρω στους 60 αστυνομικούς να την έχουν πέσει λες και βρήκαν την γιάφκα με τους τρομοκράτες».

Προφανώς, ο Απέργης δε θα είχε πρόβλημα αν αυτά αφορούσαν «γιάφκα με τρομοκράτες» ή κάποιο καφενείο στα Εξάρχεια. Το πιθανότερο είναι την ίδια άποψη να έχουν και οι θαμώνες του κλαμπ, οι οποίοι -σύμφωνα με τον dj- ήταν «αρκετά νέοι υγιείς clubbers γύρω στα 20 χρόνια». Αυτά, όμως, είναι «ψιλά γράμματα» για το ασφαλιταριό. Κάπου «στράβωσε η δουλειά» (ο νοών νοείτω) και γι' αυτό έγινε η επιχείρηση στο συγκεκριμένο μαγαζί. «Εχοντας συνεργασία με τον χώρο και έως διοργανωτής στο πρόσφατο παρελθόν, γνωρίζω το τεράστιο κόστος το οποίο δαπανάται σε security για την αποφυγή φασαριών και χρήσης ουσιών», έγραψε ο dj. Καλόοο, το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε; Σίγουρα το ξέρουν οι ασφαλίτες που έκαναν το ντου, ανακοινώνοντας στο τέλος ότι βρήκαν ναρκωτικά πεταγμένα στο πάτωμα (ηρωίνη, κοκαΐνη, χάπια Ecstasy, MDMA, χασίς) και ότι συνέλαβαν δέκα άτομα (πέντε Ελληνες και πέντε αλλοδαπούς). Οι έξι ήταν θαμώνες του μαγαζιού (δεν πρόλαβαν να ξεφορτωθούν ό,τι είχαν φαίνεται), ένας ήταν υπάλληλος που είχε τρεις συσκευασίες κοκαΐνης και οι τρεις οι ιδιοκτήτες του μαγαζιού.

Δεν μπορείς, βέβαια, να κάνεις έρευνα για ναρκωτικά εξευτελίζοντας 300 ανθρώπους, όμως το δόγμα «νόμος και τάξις» πρέπει να εξαπλωθεί παντού και οι νοικοκυραίοι να πάρουν το μήνυμα ότι τα παιδιά τους προστατεύονται από τις «κακές συναναστροφές».

Η Φέτα ΠΟΠ και η συμφωνία ΕΕ-Κίνας

Προκαλούν με τα ψεύδη τους Βορίδης και Αποστόλου

Προκαλούν με τις δηλώσεις τους ο πρώην και ο νυν υπουργός Γεωργίας, Αποστόλου και Βορίδης, για τη δήθεν προστασία της Φέτας ΠΟΠ με τη συμφωνία ΕΕ – Κίνας. Προκαλούν γιατί η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική.

ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΦΕΤΑΣ ΠΟΠ

	2017		2018		Α' τετράμηνο 2019	
ΧΩΡΕΣ	**ΠΟΣΟΤΗΤΑ (σε τόνους)**	**ΑΞΙΑ (σε ευρώ)**	**ΠΟΣΟΤΗΤΑ (σε τόνους)**	**ΑΞΙΑ (σε ευρώ)**	**ΠΟΣΟΤΗΤΑ (σε τόνους)**	**ΑΞΙΑ (σε ευρώ)**
Κίνα	12,543	165.781	27,353	212.760	4,697	33.393
Καναδάς	512,480	2.619.404	678,34	4.070.426	172,20	1.073.056
Σιγκαπούρη	38,12	235.268	41,94	279.201	22,91	132.201
Ιαπωνία	36,60	261.858	39,92	304.439	18,59	150.551
Βιετνάμ	0,35	2.698	0,98	5.762	1,37	5.853
Αργεντινή	0	0	0	0	0	0
Βραζιλία	0	0	0	0	0	0
Παραγουάη	0	0	0	0	0	0
Ουρουγουάη	0	0	0,79	5.979	0	0
Μοζαμβίκη	0	0	0	0	0	0
Μποτσουάνα	0	0	0	0	0	0
Ναμίμπια	0	0	0	0	0	0
Σουαζιλάνδη	0	0	0	0	0	0
Νότια Αφρική	4,561	33.530	14,082	102.242	10,629	77.392

Μέχρι τώρα, η ΕΕ έχει υπογράψει συμφωνίες με τις χώρες ΚΑΜΑ (Μοζαμβίκη, Μποτσουάνα, Ναμίμπια, Σουαζιλάνδη, Ν. Αφρική), με τον Καναδά, τη Σιγκαπούρη, το Βιετνάμ, την Ιαπωνία και τις χώρες της MERCOSUR (Αργεντινή, Βραζιλία, Παραγουάη και Ουρουγουάη). Τελευταία είναι η συμφωνία με την Κίνα, που υπογράφηκε αυτές τις μέρες.

Οπως αποδεικνύεται από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τις εξαγωγές Φέτας ΠΟΠ σ' αυτές τις χώρες, οι εξαγωγές είναι μηδαμινές. Στον Πίνακα έχουμε συγκεντρώσει τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση.

Τα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ ξεπούλησαν, μεταξύ των άλλων, και τη Φέτα ΠΟΠ, δελεάζοντας τις κυβερνήσεις αυτών των χωρών, με σκοπό να διεισδύσουν στις οικονομίες τους τα ευρωπαϊκά κεφάλαια, βασικά του γαλλογερμανικού άξονα που διαφεντεύει τις τύχες όχι μόνο της Ελλάδας αλλά του συνόλου της ΕΕ, ακόμα και των υπόλοιπων ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ. Στο ζήτημα αυτό έχουμε αναφερθεί αναλυτικά στο παρελθόν, στηρίζοντας τη θέση μας με αποκαλύψεις εγγράφων της ΕΕ. Εχουμε αναφερθεί σε όλες τις συμφωνίες της ΕΕ με τρίτες χώρες ή ομάδες χωρών (πλην της Κίνας, με την οποία η συμφωνία είναι πολύ πρόσφατη) και δε θα επανέλθουμε.

Για το δελεασμό των τρίτων χωρών θα παραθέσουμε ένα απόσπασμα από Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, [COM (2007) 635 τελικό]: *«3.5. Κανόνες καταγωγής: Η Επιτροπή θεωρεί τους νέους κανόνες καταγωγής στο πλαίσιο της ΣΟΕΣ ως αναπόσπαστο μέρος των ρυθμίσεων για την πρόσβαση στην αγορά εμπορευμάτων της ΣΟΕΣ. Η Επιτροπή υπενθυμίζει την πρότασή της για τη χαλάρωση και την απλούστευση των υφιστάμενων κανόνων καταγωγής του Κοτονού στο πλαίσιο μιας ΣΟΕΣ[7]».* Ακόμα πιο αποκαλυπτική είναι η υποσημείωση [7]: *«Η προσφορά περιλαμβάνει στοχευμένη χαλάρωση των κανόνων καταγωγής για τα αγροτικά προϊόντα και σημαντική χαλάρωση για τα αλιευτικά και τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Την προσφορά αυτή δέχθηκαν με ικανοποίηση οι περιφέρειες ΑΚΕ. Οι διαπραγματεύσεις για τους κανόνες καταγωγής συνεχίζονται».*

Η προπαγάνδα της κυβέρνησης (και του ΣΥΡΙΖΑ) λέει ότι με τη συμφωνία ΕΕ-Κίνας κατοχυρώθηκε στην αγορά της Κίνας η προστασία της φέτας ως ΠΟΠ μετά την πάροδο ενός χρονικού διαστήματος. Πολλοί προσδιορίζουν αυτό το μεταβατικό καθεστώς σε οκτώ χρόνια, μετά την πάροδο των οποίων η ελληνική ΦΕΤΑ θα χαίρει δήθεν πλήρους προστασίας ως ΠΟΠ. Οταν δημοσιοποιηθεί η συμφωνία θα δούμε τι ακριβώς προβλέπεται.

Βορίδης και Αποστόλου, προκειμένου να εξαπατήσουν τους κτηνοτρόφους και ειδικά την κτηνοτροφική φτωχολογιά, έσπευσαν να εκθειάσουν αυτή τη συμφωνία και να ευλογήσουν τα γένια τους, πλειοδοτώντας για τη... μεγάλη συμμετοχή τους στη λήψη των αποφάσεων της συμφωνίας. Οι κτηνοτρόφοι, βέβαια, δεν είναι Χαχόλοι για να ξεχάσουν το ρόλο που έπαιξαν οι κυβερνήσεις των Σαμαροβενιζέλων και των Τσιπροκαμμένων σε όλες τις αντικτηνοτροφικές συμφωνίες που υπέγραψε η ΕΕ, για να ξεχάσουν ότι άφησαν ελεύθερους τους γαλακτοβιομήχανους να παράγουν μαζικά όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα χρησιμοποιώντας παράνομα εισαγόμενο γάλα, συμπυκνωμένο και νωπό, για να ξεχάσουν τις εξευτελιστικές τιμές που επέβαλαν οι γαλακτοβιομήχανοι στο νωπό γάλα, αιγοπρόβειο και αγελαδινό.

Και βέβαια, οι κτηνοτρόφοι δε θα ξεχάσουν τι είχε προτείνει ο Αποστόλου στους Κομισάριους απ' αφορμή τη συμφωνία CETA (ΕΕ – Καναδάς). Σ' αυτή την πρόστυχη πρόταση του Αποστόλου έχουμε αναφερθεί αρκετές φορές. Μια επανάληψη δε βλάπτει. Ιδού τι πρότεινε ο Αποστόλου:

*«**Τι ζητάει η Ελλάδα από την Ε. Επιτροπή**. Η ελληνική αντιπροσωπεία, με το αριθ. md 401/15 έγγραφό της στις 3-12-2015 προς την Επιτροπή Πολιτικής Εμπορίου (TPC, Επιτροπή του Συμβουλίου), **κατέθεσε μια συμβιβαστική πρόταση**, ζητώντας από την Ε. Επιτροπή, **χωρίς να αλλάξει καθόλου το κείμενο της συμφωνίας**, να προστεθεί μια **υποσημείωση** (footnote) στη λέξη "Φέτα" (παράρτημα 20-Α, Μέρος Α) με την οποία να διευκρινίζεται ότι **ως "Φέτα" μπορεί να θεωρηθεί μόνο το τυρί που παράγεται αποκλειστικά από 100% πρόβειο γάλα ή από αναμείξεις αυτού με γίδινο** (70% κατ' ελάχιστο πρόβειο και το υπόλοιπο από γίδινο γάλα). Με αυτό τον τρόπο, μόνο **όσοι παράγουν λευκό τυρί με την ίδια πρώτη ύλη, όπως το αυθεντικό ΠΟΠ τυρί, μπορεί να το λένε "Feta"**, εάν το έπρατταν μέχρι τις 18.10.2013».*

Ομως, στην περίπτωση της συμφωνίας ΕΕ-Κίνας, Βορίδης και Αποστόλου απέφυγαν να αναφέρουν τι ποσότητες Φέτας ΠΟΠ εξάγονται στην Κίνα, γιατί θα αποκαλυπτόταν ότι με τη συμφωνία αυτή δε θα έχουν κανένα όφελος οι έλληνες κτηνοτρόφοι όσον αφορά τις τιμές του νωπού γάλακτος. Αφησαν να λειτουργεί το γνωστό ανέκδοτο: από μια πηρουνιά φέτα να φάει καθένας από το 1,5 δισεκατομμύριο Κινέζους, θα... χεστούμε στο τάληρο από τις εξαγωγές.

Από το διπλανό πίνακα διαπιστώνουμε ότι οι ποσότητες που εξάγονται στην Κίνα είναι μηδαμινές. Τέτοιες ποσότητες παράγει μια μεσαία ελληνική γαλακτοβιομηχανία σε μια μέρα.

Παραπέρα, από τη σύγκριση εξαχθέντων ποσοτήτων και αξίας πωλήσεων διαπιστώνουμε ότι το 2018 και το πρώτο τετράμηνο του 2019 οι γαλακτοβιομήχανοι έριξαν τις τιμές, προκειμένου να εξαγάγουν στην πράγματι μεγάλη κινέζικη αγορά μερικούς παραπάνω τόνους φέτας.

Το 2017, η μέση τιμή της εξαχθείσας φέτας ήταν 8,48 ευρώ το κιλό. Το 2018 έπεσε στα 7,78 ευρώ το κιλό και οι εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 7,81 τόνους σε σχέση με το 2017. Το πρώτο τετράμηνο του 2019, η τιμή έπεσε στα 7,1 ευρώ το κιλό. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι με τέτοιες αστείες ποσότητες εξαγωγών και με τιμές που συνεχώς πέφτουν, οι καπιταλιστές γαλακτοβιομήχανοι έχουν ξεγράψει την κινέζικη αγορά και, βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση να δώσουν μεγαλύτερες τιμές στο αιγοπρόβειο γάλα.

Γιατί ο κινέζικος λαός, γιατί οι λαοί της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής (στις οποίες κυριαρχεί η μεγάλη φτώχεια) να προτιμήσουν την ελληνική φέτα, που παράγεται με τη μαζική χρήση και εισαγόμενου γάλακτος, νωπού και συμπυκνωμένου, όχι μόνο πρόβειου αλλά και αγελαδινού, όταν στις χώρες τους αγοράζουν λευκό τυρί από αγελαδινό γάλα, σε φθηνότερη τιμή, ενώ τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, με τις συμφωνίες που υπογράφουν, βαφτίζουν φέτα το λευκό τυρί αυτών των χωρών;

Το κρίσιμο ερώτημα παραμένει: μέχρι πότε οι κτηνοτρόφοι θα ανέχονται την καταστροφική πολιτική που ασκούν οι κυβερνήσεις όλων των χρωμάτων;

Κυπριακό

Ασφαιρα πυρά ΕΕ, ξεσάλωμα Ερντογάν

Λίγο πριν να επιβιβαστεί στο αεροπλάνο που θα τον μετέφερε στην Ουάσινγκτον, για τη συνάντησή του με τον Τραμπ, ο Ερντογάν εξαπέλυσε μια ομοβροντία ενάντια στην ΕΕ, καταγγέλλοντας τις αποφάσεις της για το νομικό πλαίσιο των κυρώσεων για τις παράνομες ενέργειες της Τουρκίας στην κυπριακή ΑΟΖ. Χαρακτήρισε τους υπουργούς Εξωτερικών της ΕΕ «πολιτικούς χωρίς εμπειρία» και απείλησε να διακόψει τις συνομιλίες της Τουρκίας με την ΕΕ. Αναφέρθηκε ξανά στο Προσφυγικό και μήνυσε στους ευρωπαίους ηγέτες ότι «οι πόρτες μπορεί ν' ανοίξουν για τα μέλη του Ισλαμικού Κράτους». Δεν παρέλειψε να επαναλάβει ότι η Τουρκία δεν απειλείται και καλά θα κάνουν οι Ευρωπαίοι να μη δοκιμάσουν να την απειλήσουν για ό,τι συμβαίνει στην Κύπρο. Τα είπε και αμέσως μετά επιβιβάστηκε στο αεροπλάνο για τις ΗΠΑ.

Το timing των δηλώσεων Ερντογάν δεν ήταν τυχαίο. Ηθελε να δείξει την εικόνα του στιβαρού ηγέτη μιας περιφερειακής δύναμης, ο οποίος συνομιλεί στα ίσα με τον ηγέτη της αμερικάνικης υπερδύναμης και γι' αυτό δε χαμπαριάζει από τις απειλές κάποιων ευρωπαίων υπουργίσκων. Οι εικόνες που ακολούθησαν την επομένη στην Ουάσινγκτον επιβεβαίωσαν το μήνυμα που ήθελε να στείλει στους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές ο πονηρός Ταγίπ. Ο Τραμπ δήλωσε θαυμαστής του, δήλωσε ότι θα βρει τρόπο για να πάρει πίσω η Γερουσία την απόφαση αποκλεισμού της Τουρκίας από τη συμπαραγωγή των F-35, ενώ ο Ερντογάν δήλωσε έτοιμος να αγοράσει αμερικάνικα πυραυλικά συστήματα Patriot. Ακόμα και το ύψος της εμπορικής συμφωνίας που διαπραγματεύθηκε ο Ερντογάν με τον υπουργό Εμπορίου των ΗΠΑ Γουίλμπορ Ρος είναι ιλιγγιώδες: 100 δισ. δολάρια, ποσό τετραπλάσιο από αυτό της τρέχουσας εμπορικής συμφωνίας.

Ως επιμύθιο αξίζει να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από τις δηλώσεις που έκανε ο αμερικανός υπουργός Πολέμου Μαρκ Εσπερ: *«Χρειαζόμαστε την Τουρκία πίσω. Είναι μια χώρα που αποτελεί καλό σύμμαχο επί πολλά χρόνια, από την εποχή που πολέμησε στο πλευρό των ΗΠΑ στον πόλεμο της Κορέας μέχρι την παρουσία της δίπλα μας στο Αφγανιστάν».*

Τα αναφέρουμε όλ' αυτά για να δείξουμε πως δεν πρέπει να δίνει κανείς την παραμικρή σημασία στα παραμύθια που ακούγονται σε Λευκωσία και Αθήνα για τις «ισχυρές διεθνείς συμμαχίες» που τάχα οικοδόμησαν Αναστασιάδης και Μητσοτάκης, ώστε να αναχαιτίσουν την τουρκική επιθετικότητα στο Κυπριακό. Στη μεν Μεσόγειο οι «ισχυρές διεθνείς συμμαχίες» αφορούν το Ισραήλ και την Αίγυπτο, δυο χώρες υποχείρια των ΗΠΑ, στο δε διεθνή χώρο αναφέρονται στην ΕΕ, της οποίας η Κύπρος είναι μέλος. Κι όμως, οι υποτιθέμενες κυρώσεις για τις απειλές και την παραβίαση της κυριαρχίας ενός κράτους-μέλους της ΕΕ δε συγκρίνονται σε τίποτα με τις κυρώσεις που αποφασίστηκαν τον πρώτο καιρό ενάντια στη Ρωσία απ' αφορμή την προσάρτηση της Κριμαίας. Βλέπετε, η Κύπρος είναι δεδομένη (και η Ελλάδα το ίδιο), ενώ η Τουρκία είναι μια περιφερειακή δύναμη στη Μέση Ανατολή, μια μεγάλη αγορά (80 εκατομμύρια πληθυσμός είναι ένα τεράστιο target group για την παραγωγή των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών χωρών, χώρια το φτηνό εργατικό δυναμικό για τις βιομηχανίες που στήνει στην Τουρκία, με τελευταίο παράδειγμα τη γερμανική VW) και επιπροσθέτως αυτή που κρατάει στα χέρια της το κλειδί των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών.

Και για να τελειώνουμε με την ευρωπαϊκή κοροϊδία, να πούμε ότι τα μέτρα που αποφάσισε το Συμβούλιο των ΥΠΕΞ της ΕΕ αναφέρονται σε υπόδειξη ονομάτων που συνδέονται με τις παράνομες γεωτρήσεις της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο ή εμπλέκονται με οποιονδήποτε τρόπο μ' αυτές. Δηλαδή, η ΕΕ θα επιβάλει κυρώσεις (απαγόρευση μετάβασης στην ΕΕ και δέσμευση περιουσιακών στοιχείων που έχουν σε χώρες της ΕΕ) στους καπετάνιους των πλοίων και στους μηχανικούς που χειρίζονται τα γεωτρύπανα! Ακόμα κι αυτά τα ονόματα, όμως, τα οποία θα προτείνει η κυπριακή κυβέρνηση, «θα εξεταστούν από σχετικές ομάδες εργασίας και ενδεχομένως από το ίδιο το Συμβούλιο», όπως δήλωσε η Μογκερίνι. Μ' άλλα λόγια, η μπάλα πετιέται στην κερκίδα, για να αναζητηθεί ένας γενικότερος συμβιβασμός με την Τουρκία, ο οποίος δε θα αφορά φυσικά το Κυπριακό.

Ισπανικές εκλογές

Μια από τα ίδια για τέταρτη φορά!

Οπως είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο, οι εκλογές –για τέταρτη φορά μέσα σε τέσσερα χρόνια– στην Ισπανία δε θα λύσουν κανένα πρόβλημα. Για την ώρα δεν έχουν λύσει ούτε το πρόβλημα του σχηματισμού νέας κυβέρνησης, αφού ακόμα και μετά την κατ' αρχήν συμφωνία του PSOE με τους Unidas Podemos για το σχηματισμό κυβέρνησης συγκεντρώνονται μόλις 155 έδρες σε σύνολο 350, δηλαδή 21 λιγότερες από αυτές που απαιτούνται για να αποκτήσει οριακή πλειοψηφία (176 έδρες).

Οι εκλογές της περασμένης Κυριακής ήταν «μία από τα ίδια», εκτός δυστυχώς από την εκρηκτική άνοδο του φασιστικού Vox, το οποίο κέρδισε περίπου ένα εκατομμύριο περισσότερες ψήφους σε σχέση με την εκλογική αναμέτρηση του περασμένου Απρίλη, αυξάνοντας το ποσοστό του από 10.2% σε 15.1% (και σε ψήφους από 2.6 σε 3.64 εκατομμύρια) με αποτέλεσμα να γίνει το τρίτο κόμμα στην ισπανική βουλή!

Το «μία από τα ίδια» περιλαμβάνει τις μετακινήσεις των ψηφοφόρων από τον.. Αννα στον Καϊάφα, χωρίς να αλλάζει ουσιαστικά κάτι. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα (PSOE) έχασε πάνω από 700 χιλιάδες ψήφους, όπως και οι Unidas Podemos (συμμαχία

των Podemos με το ψευτοκομμουνιστικό κόμμα και ορισμένα ακόμα μικρότερα κόμματα όπως οι «πράσινοι»), που έχασαν γύρω στις 600 χιλιάδες, δηλαδή όσες κέρδισε το δεξιό Λαϊκό Κόμμα (PP), που ανέκαμψε λίγο από το πατατράκ των εκλογών του περαμένου Απρίλη, στις οποίες είχε χάσει το μισό περίπου των ψηφοφόρων του! Μεγάλος χαμένος οι Ciudadanos (Πολίτες) που έχασαν 2.5 εκατομμύρια ψήφους, που ισοδυναμούν με το 60% των ψηφοφόρων τους! Η δε αποχή επανήλθε στα επίπεδα των εκλογών του 2016, στο 30.1%. Ο αρχηγός τους Αλμπερτ Ριβέρα παραιτήθηκε, ευχόμενος να δημιουργηθεί «μεγάλος συνασπισμός» Σοσιαλδημοκρατίας-Δεξιάς (μια καλή ιδέα θα ήταν ν' ανοίξει και αυτός μπαρεστιατόριο σαν τον Σταύρο Θεοδωράκη).

Εχει ο τροχός γυρίσματα, όμως. Ας δουν το παράδειγμα των ελλήνων ομολόγων τους οι ισπανοί φασίστες. Το Vox δε μπορεί να εμπνεύσει τον ισπανικό λαό με τις ρατσιστικές του κορόνες, γιατί απλούστατα τα προβλήματα θα παραμείνουν και δεν έχουν σχέση ούτε με τους μετανάστες ούτε με την Καταλονία, αλλά με τον καπιταλισμό που προκαλεί την ανεργία και την εκμετάλλευση, με τον πλούτο για λίγους και την καταστολή για τους πολλούς. Μια καταστολή που σήμερα εφαρμόζεται με τον πιο άγριο τρόπο στους Καταλανούς που ζητούν ανεξαρτησία, οι οποίοι τρώνε ξύλο όχι μόνο από τα ισπανικά αλλά και από τα γαλλικά ΜΑΤ. Τα τελευταία διέλυσαν τους διαδηλωτές που τάσσονται υπέρ της ανεξαρτησίας της Καταλονίας την περασμένη Δευτέρα, όταν αυτοί μπλόκαραν το συνοριακό πέρασμα όπου ο ισπανικός αυτοκινητόδρομος συναντά τον γαλλικό.

ΥΓ. Το σφιχταγκάλιασμα του Σάντσεθ με τον Ιγκλέσιας (που μέχρι πρότινος αλληλοκατηγορούνταν με βαριές κουβέντες) προκάλεσε σπαρταριστά σχόλια στα ισπανικά social media. Χαροποίησαν, όμως, τον Τσίπρα που εξέφρασε την ανακούφισή του από το Twitter: «Κάλλιο αργά παρά ποτέ! Το πρώτο βήμα για τη συγκρότηση Προοδευτικής κυβέρνησης στην Ισπανία έγινε. Είμαι ευτυχής που οι φίλοι και σύντροφοι, Pedro Sanchez και Pablo Iglesias, κατέληξαν σε μια σημαντική συμφωνία, όχι μόνο για την Ισπανία αλλά για την Ευρώπη συνολικά. Η ενότητα των Αριστερών και Προοδευτικών δυνάμεων αποτελεί προϋπόθεση για την Ευρώπη της αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης». Δε νομίζουμε ότι ονειρεύεται το δικό του σφιχταγκάλιασμα με τη Φώφη. Πολιτική σπέκουλα κάνει (σ' αυτά είναι «μανούλα»), ενόψει του συνέδριου του «νέου» ΣΥΡΙΖΑ, στο οποίο θέλει να έχει όσο το δυνατόν περισσότερους πρώην πασόκους.

Αναίρεση για το «χάδι» στον Κορκονέα

Αναίρεση στην απόφαση του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Λαμίας, με την οποία αναγνωρίστηκε στον μπάτσο Κορκονέα, δολοφόνο του Αλέξη Γρηγορόπουλου, το ελαφρυντικό του σύννομου βίου, με αποτέλεσμα αυτός να σπάσει τα ισόβια και να αποφυλακιστεί την επόμενη κιόλας μέρα, έχοντας παραμείνει μόλις έντεκα χρόνια στη φυλακή, άσκησε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Βασίλης Πλιώτας. Ο εισαγγελέας, αφού μελέτησε το σκεπτικό της απόφασης, έκρινε ότι αυτή δεν έχει επαρκή αιτιολογία όπως απαιτείται, ενώ παράλληλα έχει εσφαλμένη ερμηνεία ως προς την αναγνώριση του ελαφρυντικού του σύννομου βίου στον Κορκονέα.

Ηταν μια επιβεβλημένη κίνηση, προκειμένου να αποσβεστούν οι κακές για την αστική Δικαιοσύνη εντυπώσεις. Δεν είναι δυνατόν να στραγγαλίζεις τα δικαιώματα των πολιτικών κρατούμενων (θυμηθείτε, για παράδειγμα, πώς έκοψαν την άδεια από τον Δημήτρη Κουφοντίνα) και από την άλλη να αποφυλακίζεις έναν μπάτσο που σήκωσε εν ψυχρώ το όπλο και σκότωσε έναν ανυπεράσπιστο έφηβο.

Η εισαγγελική αναίρεση θα εξεταστεί από κάποιο από τα Ποινικά Τμήματα του Αρείου Πάγου. Αν γίνει δεκτή, η υπόθεση θα παραπεμφθεί στο Μεικτό Ορκωτό Εφετείο Λαμίας, το οποίο θα πρέπει να συνεδριάσει με νέα σύνθεση και να αποφανθεί εκ νέου **μόνο για την αναγνώριση ή μη του ελαφρυντικού**. Θυμίζουμε ότι ο Κορκονέας κρίθηκε ένοχος για ανθρωποκτονία με άμεσο δόλο, όπως είχε κριθεί και πρωτόδικα. Στη συνέχεια, όμως, του αναγνώρισαν το ελαφρυντικό. Εάν γίνει δεκτή η αναίρεση, η νέα σύνθεση του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Λαμίας θα έχει στη διάθεσή της τα πρακτικά της δίκης στην οποία κρίθηκε ένοχος και θα ασχοληθεί μόνο με την αναγνώριση ή μη του ελαφρυντικού.

Περιττεύει να πούμε ότι είναι υποχρεωτικό να γίνει δεκτή η αναίρεση και να μην αναγνωριστεί κανένα ελαφρυντικό στο δολοφόνο. Οταν ένα δικαστήριο κρίνει ότι αυτός ο άνθρωπος σήκωσε το όπλο, σημάδεψε και με ευθεία βολή σκότωσε τον Γρηγορόπουλο, χωρίς ο ίδιος να κινδυνεύει, τι ελαφρυντικό μπορεί να του αναγνωριστεί; Αυτό είναι πρόκληση.

Μπλόκο και στα επισκεπτήρια

Νέο καθεστώς και στα επισκεπτήρια των κρατούμενων από τον Χρυσοχοΐδη, ο οποίος έχει αναλάβει και τη λεγόμενη σωφρονιστική πολιτική. Εως τώρα, οι κρατούμενοι δικαιούνταν επισκεπτήριο από συγγενείς μέχρι τέταρτου βαθμού, ενώ μπορούσαν να δεχτούν και επισκεπτήριο από μη συγγενείς, υπό την προϋπόθεση ότι υπέβαλαν σχετική αίτηση η οποία εξεταζόταν και εγκρινόταν από το Συμβούλιο της φυλακής. Τώρα, όπως ενημερώθηκαν οι κρατούμενοι, για τα επισκεπτήρια μη συγγενών θα γίνεται απλώς γνωμοδότηση του Συμβουλίου της φυλακής και η έγκριση θα γίνεται από το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Αυτό, βέβαια, είναι προσβλητικό για τις διευθύνσεις των φυλακών, που γνωρίζουν κάθε κρατούμενο, τις ανάγκες του, τους φίλους που θέλει να δεχτεί σε επισκεπτήριο. Τους λένε ότι τους θεωρούν, αν όχι ύποπτους για συναλλαγές, τουλάχιστον άχρηστους για να ελέγχουν τα επισκεπτήρια των κρατούμενων. Τους αφαιρούν τη σχετική αρμοδιότητα και τη μεταφέρουν σε μια απρόσωπη υπηρεσία του υπουργείου Μπάτσων και Καταστολής, η οποία δε γνωρίζει την τύφλα της για το τι γίνεται σε κάθε φυλακή και με κάθε κρατούμενο.

Είναι προφανές ότι στο στόχαστρο μπαίνουν οι πολιτικοί κρατούμενοι και οι «ζωηροί» ποινικοί κρατούμενοι. Και μαζί μ' αυτούς την πληρώνουν όλοι (εκτός από τους γλείφτες και τους ρουφιάνους, για τους οποίους πάντοτε βρίσκεται λύση). Ο Χρυσοχοΐδης προσπαθεί να δημιουργήσει ένα εφιαλτικό σκηνικό στις φυλακές, «στριμώχνοντας» τους υπηρεσιακούς παράγοντες που τις διευθύνουν, ώστε να τους μετατρέψει σε κανονικά υποχείρια του ίδιου και των ανθρώπων του, αφαιρώντας τους κάθε πρωτοβουλία.

Κι η κοπριά στα λάχανα...

Μπορούσε να λείπει η Διαμαντοπούλου από την κακόφωνη συγχορδία των προβοκατόρων; Αυτό έλειπε να μην καταθέσει κι αυτή τον οβολό της σε όσους προσπαθούν να φτιάξουν κλίμα ενάντια στο φοιτητικό κίνημα. Με άρθρο της στα «Νέα» συγχάρηκε τον Μητσοτάκη και τον Χρυσοχοΐδη για «την αποτελεσματικότητα και την τόλμη» με τις οποίες «τραντάζουν τα λιμνάζοντα ύδατα». Βλέπει κι αυτή «διείσδυση εγκληματικών οργανώσεων» στα πανεπιστήμια και ζητά «αποτελεσματική εξάρθρωση της κάθε μορφής εγκληματικότητας που έχει εγκατασταθεί σ' αυτά». Και ονειρεύεται «ηλεκτρονικό σύστημα εισόδου-εξόδου», «ιδιωτικές υπηρεσίες ασφάλειας ή ακόμα και πανεπιστημιακή αστυνομία».

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Θα παρακαλούσαμε ν' ακολουθήσουν κι άλλοι το παράδειγμα Τζανακόπουλου (γράψαμε πρόσφατα λεπτομερώς) και να δώσουν στη δημοσιότητα στοιχεία για τα δώρα τους σε συζύγους και ερωμένες. Διαφάνεια παντού! Οχι μόνο «πόθεν έσχες», ο λαός πρέπει να τα γνωρίζει αυτά. Το πάνδημο ερώτημα διατύπωσε θαρρετά πρώτος ο Γιάννης Κότσιρας με το «αναρωτιέμαι πού να 'σαι / τι φοράς όταν κοιμάσαι» και πανηγυρίζοντας που «έχω το σεντόνι σου». Δείτε το Αμέρικα, έτσι ασκείται η σύγχρονη πολιτική. Να μην ξέρουμε ποιοι υπουργοί φοράνε στρινγκ και ποιοι σώβρακα; Τι κρέμες προτιμούν, ποια σκεπάσματα χρησιμοποιούν; Τι κολόνια φοράνε, ποιες είναι οι αγαπημένες τους σειρές; Να μην ξέρουμε; Με τι κριτήριο ψηφίζουμε; Στην άγνοια πάντα; Αρκετά!

Βρωμάει ο αέρας φασισμό, μυρίζει πια μπαρούτι
η κοινωνία υποχωρεί κι από το χαζοκούτι
μονάχα παίρνει εντολές, άκριτα, ζαλισμένη.
Μετά θα ματοκυλιστεί για να σωθούν τα κτήνη
θα μετανιώσει ύστερα –γνωστή η ιστορία-
κι όλο θ' αργεί η έξοδος απ' την προϊστορία.

«Το θέμα δεν είναι το χοιρινό απέναντι από μουσουλμάνους. Είναι το φαγητό απέναντι από πεινασμένους. Το γλέντι απέναντι από βασανισμένους. Η αδιαφορία απέναντι από πνιγμένους» (Κωνσταντίνος Ταχτσίδης).

- Τάσο μου μη χασομεράς κουστούμι να διαλέξεις
να πάει καθαριστήριο και έτοιμο να το 'χεις
γιατί Δεκέμβρης έρχεται και ο καιρός ζυγώνει
να πάρουμε το μέρισμα, να πάμε super market
να δω το χρώμα του κιμά, την ομορφιά της φέτας
να πάρω κι ένα δίλιτρο απ' το καλό το λάδι.
- Και μια αφίσα Γκόλφω μου να πάρεις, με τον Κούλη
γιατί είναι φιλάνθρωπος, του πρέπει μια εικόνα
εκεί στο εικοστάσι μας στο πλάι του εθνάρχη
να την κοιτώ, να τη φιλώ, να κάνω το σταυρό μου
που βοηθάει τον λαό κι ελεημοσύνες κάνει.

Η Κοκκινοσκουφίτσα επιθυμεί να επισημάνει και να εξάρει (να επτάρει, να οκτάρει και να δεκάρει) τις φιλότιμες όσο και διασκεδαστικές προσπάθειες του υπουργείου παιδιάς –παιδιόθεν- να μας μάθει γράμματα, γράμματα σπουδάματα, του θεού τα πράματα. Με τον φόβο, με την απειλή, με το ξύλο που βγήκε από τον παράδεισο, με τον εισαγγελέα, με τον παπά, με τον αστυνόμο, με τον κοτζαμπάση.

Οποιου δεν του 'ρθε κόψιμο σε παραβάν, δεν ξέρει
Τη θέση την αληθινή και το βάρος της ψήφου
Κι όποιος χούντα δε γνώρισε, ξεκάθαρα δεν βλέπει
Τις τόσες ομοιότητες με τη «δημοκρατία».

«Ποιος φταίει σαν η καταπίεση παραμένει; Εμείς. / Ποιος φταίει σαν η καταπίεση συντριβεί; Εμείς πάλι. / Οποιος γονατισμένος είναι, όρθιος να σηκωθεί! / Οποιος χαμένος είναι, να παλέψει! / Γιατί οι νικημένοι του σήμερα είναι οι νικητές του αύριο» (Μπέρτολτ Μπρεχτ).

Κάηκαν οι αντιστάσεις. Ξεχαρβαλωμένα καλώδια χάσκουν παντού, αποστεγνώθηκε το κριτήριο και δεν κάνουν πια συνάψεις οι εγκεφαλικοί νευρώνες, με αποτέλεσμα όλα να φαντάζουν πρωτόγνωρα και στο πλαίσιο της ατομικότητας και των προσωπικών βιωμάτων, χωρίς μνήμη, χωρίς ιστορία, χωρίς γνώση ή διδαχή. Αποξηραμένα υγρά πια, καίνε μυαλά κι οργανισμούς και ματαιώνουν κάθε ελπίδα ανάνηψης. Εγκλεισμός στα ταπεινότερα ένστικτα, επιστροφή στα κελιά, στα σπήλαια, στη δήθεν αίσθηση ασφάλειας των αρχανθρώπων σε ένα δήθεν απόλυτα εχθρικό περιβάλλον γεμάτο δήθεν τρόμο και δήθεν κινδύνους. «Μη βγαίνετε έξω, υπάρχουν παντού άνθρωποι», σαρκάζει η λαϊκή μούσα. Μια αγελαία κυνωνία -ναι, κυνωνίασε πανικό. Από την αγριότητα της επίθεσης που δέχεται, από τη δική της αγριότητα δις ανεστραμμένη στον καθρέφτη της. Από τις επιλογές της, από τις εκλογές της, από την εμμονή της στην αποφυγή οτιδήποτε ουσιώδους. Μια κοινωνία έτοιμη να κατασπαραχτεί μεταξύ της ή από τα κανόνια, αρκεί να μη χρειαστεί να αναλάβει την παραμικρή από τις ευθύνες της!...

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Οι μετανάστες είναι αδέλφια μας. Κι επειδή είναι αδέρφια μας, ο τόπος μας είναι τόπος τους, και ο τόπος τους είναι τόπος μας.

Η διακύμανση στο σκορ στο Ολύμπικο της Ρώμης, στον αγώνα Λάτσιο-Σέλτικ 1-2 για την 4η αγωνιστική της Europe League, ήταν ίδια με αυτή του πρώτου αγώνα ανάμεσα στις δυο ομάδες στη Γλασκώβη. Η Λάτσιο προηγήθηκε στο σκορ, όμως οι παίχτες της Σέλτικ είχαν το ψυχικό σθένος, δεν εγκατέλειψαν την προσπάθεια και κατάφεραν να ανατρέψουν την κατάσταση και να φτάσουν στη νίκη με γκολ του Ολιβιέρ Ντσαμ στο 95ο λεπτό (ο σκόρερ, μετά το γκολ της νίκης, έκανε την χαρακτηριστική κίνηση με το χέρι στο αυτί, που σημαίνει «δε σας ακούω», για να πικάρει τους οπαδούς της Λάτσιο).

Οπως ήταν φυσικό, μετά το σφύριγμα της λήξης τα ελεεινά νεοναζιστικά απομεινάρια είχαν μείνει «κάγκελο» στις εξέδρες και προσπαθούσαν να συνειδητοποιήσουν την τσαπού που έφαγαν. Στην απέναντι πλευρά του γηπέδου το κλίμα ήταν πανηγυρικό, με τους παίχτες και τους οπαδούς της Σέλτικ να γίνονται ένα κουβάρι και να πανηγυρίζουν με ενθουσιασμό τη νίκη της ομάδας τους. Μια νίκη με πολύ μεγάλη σημασία, αφενός γιατί «κλείδωσε» την πρόκριση στην επόμενη φάση της διοργάνωσης και αφετέρου γιατί ήταν μια πληρωμένη απάντηση για αυτά που διαδραματίστηκαν εκτός γηπέδου.

Πριν από την έναρξη του αγώνα, νεοναζί οπαδοί της Λάτσιο προσπάθησαν να πάρουν την ρεβάνς για το κάζο που έπαθαν στη Γλασκώβη (οι οπαδοί της Σέλτικ σήκωσαν πανό που απεικόνιζε κρεμασμένους τον Μουσολίνι και την ερωμένη του, με την επιγραφή «ακολουθήστε τον ηγέτη σας»). Επιτέθηκαν στους σκωτσέζους οπαδούς που ήταν συγκεντρωμένοι σε μια ιρλανδέζικη παμπ και μαχαίρωσαν τρεις από αυτούς. Στο γήπεδο η ατμόσφαιρα ήταν «ηλεκτρισμένη», με τα φασισταριά να προκαλούν συνεχώς τους οπαδούς της Σέλτικ, στους οποίους είχε απαγορευτεί να έχουν μαζί τους το πανό που σήκωσαν στον πρώτο αγώνα. Η απαγόρευση δεν πτόησε τους οπαδούς της Σέλτικ, που επιβεβαίωσαν για μια ακόμα φορά ότι δικαίως συγκαταλέγονται ανάμεσα στους πιο ευρηματικούς ευρωπαίους οπαδούς. Στη φωτογραφία διακρίνεται ο τρόπος με τον οποίο κατάφεραν να «σηκώσουν» στην εξέδρα του Ολύμπικο το πανό που είχαν σηκώσει και στη Γλασκώβη.

Εκτός από την ευρηματικότητα των οπαδών της Σέλτικ, θα πρέπει να σχολιάσουμε και την υποκριτική στάση της ΟΥΕΦΑ. Η ευρωπαϊκή ομοσπονδία, στο πλαίσιο της εφαρμογής του No Politica, δεν επέτρεψε στους οπαδούς της σκωτσέζικης ομάδας να έχουν μαζί τους το πανό με τον Μουσολίνι κρεμασμένο (το «μήνυμα» στάλθηκε μέσω της διοίκησης της Σέλτικ). Δεν έδειξαν, όμως, την ίδια ευαισθησία για τις προκλήσεις των ναζιστικών αποβρασμάτων της Λάτσιο στη Γλασκώβη, αλλά και για τη μαφιοζική επίθεση που έκαναν στους φιλοξενούμενους πριν από τη διεξαγωγή του δεύτερου αγώνα. Από τα σχετικά δημοσιεύματα βγαίνει το συμπέρασμα ότι η ποινή, αν επιβληθεί, καθώς τα περιστατικά έγιναν εκτός γηπέδου, θα είναι χρηματικό πρόστιμο μερικών χιλιάδων ευρώ. Εχει κανείς αμφιβολία ότι αν τα πράγματα ήταν αντίστροφα και αντιφασίστες οπαδοί τσάκιζαν εκτός γηπέδου φασισταριά και νεοναζί, η τιμωρία θα ήταν πολύ σκληρή για την ομάδα τους;

Αμετανόητος ο Αλέκος Αλεξανδρής συνέχισε να προκαλεί και στη «διευκρινιστική» του ανάρτηση. Μετά την κατακραυγή για τις ρατσιστικές του απόψεις, αντί να το βουλώσει και να περιμένει να καταλαγιάσουν οι αντιδράσεις, αποφάσισε να δώσει εξηγήσεις, όμως το μόνο που κατάφερε ήταν να επιβεβαιώσει ότι όσα είπε τα πίστευε και δεν ήταν φραστικό λάθος. Ο χώρος της στήλης είναι πολύτιμος και γι' αυτό δε θα αναπαράγουμε τον οχετό του Αλεξανδρή. Αρκεί ένα μικρό απόσπασμα από τη «διευκρινιστική» του δήλωση για να καταλάβουμε πόσο φασίστας είναι. «Απ' όλο το κείμενο σαφώς και δεν με ενδιαφέρει ούτε τι κρέας τρώει ο κάθε άνθρωπος, ούτε αν μυρίζει κρεμμύδι, για τα υπόλοιπα όμως όπως βιασμούς, κλεψιές, απαξίωση των ηθών και αξιών της πατρίδας μου και της βεβήλωσης της πίστης μου στα ιδανικά της πατρίδας μου με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο... Αν αυτό το θεωρεί κάποιος ρατσιστικό είναι δικαίωμα του...».

Η κυβέρνηση μέτρησε τις αντιδράσεις και όπως όλα δείχνουν θα πάρει πίσω τη διάταξη περί βλασφημίας. Στο Διαδίκτυο υπάρχουν αρκετά σχόλια, αναλύσεις και «συνθέσεις» που διακωμωδούν την κυβερνητική πρωτοβουλία. Η στήλη φιλοξενεί μια «σύνθεση» φίλου ποδοσφαιρόφιλου, που σχολιάζει το θέμα δίνοντας την αθλητική του διάσταση.

Για να θυμηθούν οι παλιότεροι και να μάθουν οι νεότεροι, ο Αλεξανδρής έμεινε στην ποδοσφαιρική ιστορία για την «προδοσία» του. Αφησε την ΑΕΚ για τα φράγκα του Ολυμπιακού, πυροδοτώντας την έκρηξη των κιτρινόμαυρων οπαδών, που του «αφιέρωσαν» ένα από τα πιο χυδαία συνθήματα που έχουν ακουστεί στις εξέδρες των ελληνικών γηπέδων. Δεν ξέρουμε αν ο Αλεξανδρής διαθέτει το «κληρονομικό χάρισμα». Το δόγμα του No Politica έχει επιτρέψει στις φασιστικές συμμορίες που συγκροτούν τον ιδιωτικό στρατό του ισχυρού άντρα της ερυθρόλευκης ΠΑΕ να πάρουν τον έλεγχο της εξέδρας και να σπέρνουν από εκεί το δηλητήριό τους. Οι ρατσιστικές και φασιστικές απόψεις του Αλεξανδρή είναι ασορτί με την κατάσταση που έχει επιβληθεί στις τάξεις των οργανωμένων ερυθρόλευκων οπαδών από τον Μαρινάκη και εκ του αποτελέσματος η επιλογή του να πάει στον Ολυμπιακό το 1994, «δικαιώνεται» είκοσι πέντε χρόνια αργότερα.

Από τις δηλώσεις αυτών που αντέδρασαν στο ρατσιστικό παραλήρημα Αλεξανδρή ξεχωρίζει η πληρωμένη απάντηση του Σάββα Κωφίδη. Με ένα πολύ μεστό και καλά δομημένο κείμενο (όποιος θέλει το βρίσκει εύκολα στο Διαδίκτυο) αποδόμησε την ανάρτηση Αλεξανδρή και με απλά και κατανοητά επιχειρήματα έδειξε τον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίζονται οι Αλεξανδρήδες. Για μια ακόμα φορά ο Σάββας επιβεβαίωσε τη στράτευσή του στο αντιφασιστικό στρατόπεδο και απέδειξε ότι δε βάζει νερό στο κρασί του για να γίνει αρεστός. Ο τίτλος της στήλης είναι ένα κομμάτι από το κείμενο του Κωφίδη, ως ένδειξη αποδοχής και επιδοκιμασίας της άποψής του.

ΥΓ. Ο αγώνας μπάσκετ Μακάμπι Τελ Αβίβ - Χάποελ Μπερ Σεβά αναβλήθηκε εξαιτίας της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Το πρωί της περασμένης Τρίτης (12/11), οι οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης εκτόξευσαν πολλές ρουκέτες από τη Λωρίδα της Γάζας προς το Ισραήλ, ως αντίποινα για τη δολοφονία κορυφαίου στελέχους της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ. Ο αριθμός των ρουκετών που εκτοξεύτηκαν και η αποτελεσματικότητά τους ανάγκασε τους Σιωνιστές να απαγορεύσουν την κυκλοφορία στην πόλη, οι εργαζόμενοι δεν πήγαν στις δουλειές τους, δε λειτούργησαν τα σχολεία και αναβλήθηκαν οι αθλητικές διοργανώσεις. Πάντα τέτοια...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Dixi et salvavi animam meam

Στα παιδιά που βγαίνουν στους δρόμους
στα παιδιά που δεν τρώνε τη φόλα

Πάσσαλος πασσάλω εκρούεται, κ. Βορίδη...

Ανησυ-χούντες ΜΑΤατζήδες στην ΑΣΟΕΕ

Καμία ανοχή στην α(στυ)νομία

Αν δε θέλετε νεκρούς, να μην πυροβολούν τη νεολαία οι μπάτσοι, κυρ-Μιχάλη!

➤ Και ΕΠΙΣΗΜΑ ο Ριζοσπάστης μπαίνει στη χορεία των ΑΣΠΟΝΔΩΝ ΦΙΛΩΝ της σοσιαλιστικής επανάστασης στη Ρωσία το 1917 (φύλλο 9/10 Νοέμβρη 2019 – «Η κοινωνία που εγκαινίασε ο Οχτώβρηςς του 1917», αρ. φύλλου 13374).

➤ Εννοείται πως στην Ανατολική Γερμανία υπήρχε... σοσιαλιστική εξουσία το 1989 (στο ίδιο φύλλο του Ριζοσπάστη, «30 χρόνια από την πτώση του τείχους του Βερολίνου»).

➤ Οταν ανεβαίνει το κίνημα, ο Περισσός χάνει πόντους (και όχι μόνο).

➤ «Πρόεδρος της Κίνας» ο Σι Τζινπίνγκ (Ριζοσπάστης, 12/11/2019 – ΠΟΛΙΤΙΚΗ, σελίδα 5). Σκέτο «Κίνας»; Τι έγινε το «Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας»; Τόση αγνωμοσύνη προς το «Κ».Κ. Κίνας; Με το οποίο μια χαρά συναγελάστηκαν στη Σμύρνη (18-20 Οκτώβρη 2019). Βλέπε και κατάλογο «κομμουνιστικών και εργατικών» κομμάτων, Ριζοσπάστης, 19-20 Οκτώβρη 2019.

➤ «Δημιουργία 5 κέντρων αριστείας από το ΕΚΠΑ» - kathimerini.gr, 13/11/2019. Κι η κοπριά στα λάχανα...

➤ «Κύμα καταλήψεων για την επέτειο του Πολυτεχνείου» - protothema.gr, 12/11/2019. Η απάτη των φασιστών.

➤ Δεκάρα τσακιστή δεν έχουμε (εμείς, ήγουν οι φτωχοπρολετάριοι), «Πόσα δις έχουν οι Ελληνες στο εξωτερικό», tanea.gr, 13/11/2019. Μια φορά συγκρότημα, για πάντα συγκρότημα.

➤ Οταν ο Χαντζόπουλος έγλυψε (για πολλοστή φορά) το χέρι του αφεντικού.

➤ Ο «άριστος» Μπαμπινιώτης υπέρ της άρσης του ασύλου (δεν τον έβαλαν -τότε- στη θέση χωρίς λόγο...).

➤ Γνωστοί-άγνωστοι οι φασίστες στη Βέροια.

➤ Ανησυ-χούντες (ΠΑΝΤΑ ανώνυμοι) «φοιτητές» ΑΣΟΕΕ για την υγεία των μπάτσων.

➤ Υπέρογκη αύξηση του ωρομίσθιου των μερικώς απασχολούμενων: 0,46 ευρώ...

➤ Δηλαδή, οι μερικώς απασχολούμενοι θα τα «φυγαδεύσουν» στο εξωτερικό αυτά τα 46 σεντς;

➤ Προς tanea.gr το ερώτημα.

➤ Ατομικές συμβάσεις στη ΔΕΗ. Γι' αυτό κραυγάζουν tanea.gr, 9/11/2019: «Πρώτη η ΔΕΗ».

➤ Πέτσας: «Τα πανεπιστήμια επιστρέφουν στους φοιτητές» - πάντα με τη συνδρομή των μπάτσων και πάντα (παραδίδονται) στους ανησυ-χούντες «φοιτητές».

➤ Κατά της «ανομίας» και η Φώφη (του βαθέος ΠΑΣΟΚ, να μην ξεχνιόμαστε...).

➤ Η (αστική) δημοκρατία (εξακολουθεί να) νικάει στη Βολιβία, κ. Τσίπρα.

➤ Μα την βλασφημία; Γ...ώ τ' αρ...α του κουνουπιού!

➤ Και ηλεκτρικά αυτοκίνητα για τους βουλευτές.

➤ Θα τα πάρουν όλοι/ες; (Ρητορικό το ερώτημα...)

➤ 367 ευρώ περισσότερα από πέρσι το κόστος των ειδών παντοπωλείου για κάθε νοικοκυριό – μελέτη ΙΕΛΚΑ.

➤ Ο Καναδός καθηγητής που μετακινήθηκε με... κανό.

➤ Ο μπάτσος που κυνηγούσε διαδηλωτές με μοτοσυκλέτα στο Χονγκ-Κονγκ (να θυμηθούμε και τους ντόπιους μπάτσους που αποπειράθηκαν να δολοφονήσουν την αγωνίστρια Α. Κουτσουμπού).

➤ Μπάτσοι παντού - ντου!

➤ Οι αχόρταγοι για (αστική) εξουσία Πο(ρ)δέμος.

➤ Γάζα: stand by!

➤ Οι πολυάριθμοι (κατά Μπασάρ αλ-Ασαντ) στις προεδρικές του 2021 στη Συρία. Η προβολή του από το ρωσικό τηλεοπτικό δίκτυο RT...

➤ Και, βέβαια: «Το "άσυλο" κα ο ρόλος του όταν κάηκε η Αθήνα», ΤΑ ΝΕΑ, 13/11/2019, υπό Γεωργίου Π. Μαλούχου. Χολή...

➤ Ο Πλεύρης ο Λαγός = δύο λαγοί...

➤ Ο Νικήτας (Κακλαμάνης) και ο Πάκης.

➤ Βενετία: (άλλη μία) citta aperta.

➤ Και κει λεφτά (δεν) υπάρχουν.

➤ Μόνο για μόστρα στους τουρίστες.

➤ Κατά τα άλλα, γαία πυρί μιχθήτω...

➤ Φωτιά και Burberry.

➤ Φυσικά και είναι σεξιστές (=τα χοιρινά των ΜΑΤ).

➤ Μα αυτή ακριβώς είναι η παράταξη του κ. Μπακογιάννη: βαθιά ρατσιστική με «εκλεκτές συγγένειες» όπως η μαντάμ Δήμητρα-Ινές Αγγελή-Λυκούδη που ήθελε (θέλει;) «να καθαρίσει η περιοχή» (Αθήνα) σε συγκέντρωση που εξελίχθηκε σε αιματηρό πογκρόμ κατά μεταναστών τον Μάη του 2011.

➤ Κινητοποιήσεις κατά του συνταξιοδοτικού της γαλλικής κυβέρνησης, αρχής γενομένης την 5η Δεκέμβρη.

➤ Το OPEN TV και η... ροζ κουκούλα.

➤ Ο αρχι(...)καραψεύταρος Πρετεντέρης.

➤ Βουλευτής δεν βγήκε η Φλέσσα αλλά είναι αποσπασμένη στη Βουλή, κάνει και την εκπομπή στην ΕΡΤ.

➤ SKAI: μπουμ...

➤ Κι άλλη κοπριά.

➤ «Οαση» θεωρεί το «Κόκκινο» ο Π. Κατσάκος (13/11/2019, avgi.gr). Με απλήρωτους εργαζόμενους;

➤ Λοιπόν, δεν έχει μνήμη ο Βορίδης: τριαντάφυλλα είχαν προσφέρει πριν από 23 χρόνια στους ΜΑΤατζηδόμπατσους οι «Μπουταίοι» του Περισσού...

➤ Και είναι γνωστό ότι ο Περισσός ΤΑ ΕΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΑ με τα (αντιπαθή) αυτά χοιρινά.

➤ Σάββας Κωφίδης!

➤ Δεν είναι σκατόψυχοι οι αρουραίοι-ρατσιστές: καραφασίστες είναι!

➤ Με 484 ευρώ μισθό στη Χιλή (για τις γυναίκες 415 ευρώ, στο περίπου) πώς να μην εξεγερθούν οι μάζες;

➤ Για την «Κρίση του καπιταλισμού και την Αριστερά της κρίσης» έγραφε πριν 10 χρόνια ο Π. Παπακωνσταντίνου (συλλογικός τόμος: «Ο χάρτης της κρίσης – το τέλος της αυταπάτης»). Αφού έριξε και λίγο Τρότσκι προσχώρησε στον ΣΥΡΙΖΑ...

➤ Στο αυθόρμητο διακρίνει «υβριδικές απόπειρες για λαϊκή εξουσία» ο Γ. Παυλόπουλος (prin.gr?p=28047). Ακόμη δεν τον είδαμε...

➤ Το πολιτικό κριτήριο του μικροαστισμού...

➤ Οι λαθροχειρίες του Περισσού (για τις συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων).

➤ Οι ροζ... κουκουλοφόροι (και κουκουλοφόρες).

➤ Η νομιμότητα, της μονιμότητας...

➤ Το συνέδριο της Νου-Δου...

➤ Η κατανόηση Τραμπ – Ερντογάν.

➤ Τι να γίνεται, άραγε, ο... λαλίστατος (κάποτε) εθνικός λάκης;

➤ «Οι δισεκατομμυριούχοι δεν είναι απαραιτήτως κακοί άνθρωποι και οι περισσότεροι από αυτούς πιθανότατα δεν είναι». Paul Krugman – Kathimerini.gr, 13/11/2019. Ξέρει αυτός...

➤ «Αν τα όργανα της πολιτείας κινηθούν... με επαγγελματική ψυχραιμία και θεσμική υπευθυνότητα». Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, κύριο άρθρο, 12/11,2019. Τα πάντα για τον αγώνα της... νομιμότητας.

➤ Νυν υπέρ πάντων «Αρχή η κατάργηση του "ασύλου"» - Τ. Θεοδωρόπουλος, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12/11/2019.

➤ Κάνει ότι δεν ξέρει τι συνέβη στη ΜΑΡΦΙΝ ο φασίστας Βελόπουλος.

➤ Another sitting duck.

➤ Black Friday: ακολουθώντας την αμερικάνικη παράδοση (πού να χαμπαριάσουν οι «Ελληνες Μακεδόνες»...).

➤ Εξω – ουγκ – οι - ουγκ - ξένο – ουγκ...

➤ Ηταν η «Βικτώρια» τυφώνας; Οχι!

➤ Πόθεν, λοιπόν, το «κυκλοφοριακό χάος»;

➤ Ακόμα «μεταλλαγμένο» είναι το «Κ».Κ. Ισπανίας, κύριοι του Περισσού; Τότε γιατί δεχθήκατε να συμπαραβρεθείτε με αυτό στη διάσκεψη της Σμύρνης;

➤ Απορία (και μελών Περισσού) που δεν πρόκειται να απαντηθεί.

➤ Οπως και πλείστες άλλες.

➤ (Και πάλι) ο στόμας της Δόμνας.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Είναι από τις περιπτώσεις που δεν ξέρεις αν πρέπει να γελάσεις ή να οργιστείς. Εμείς, όταν είδαμε την αφίσα του ΕΕΚ με τονΤρότσκι να γίνεται «ένα» με τον Τσε («εις σάρκαν μία» που λέει και το Ευαγγέλιο), πρώτα γελάσαμε και μετά οργιστήκαμε. Εχει και η πολιτική σπέκουλα τα όριά της. Και δεν μπορούν κάποιοι να τα ξεπερνούν με τόση ελαφρότητα, προσπαθώντας να ψαρέψουν στα θολά νερά ενός νεολαιίστικου κοινού που «δεν ξέρει». Βρέθηκαν τροτσκιστές στην Κούβα. Καμία έκπληξη. Οργάνωσαν και κάποια διεθνή σύναξη τροτσκιστών. Κανένα πρόβλημα. Τον Τσε, όμως, γιατί τον ανακατεύουν; Αυτός ήταν σταλινικός μέχρι το μεδούλι. Τόσο σταλινικός που όταν επισκέφτηκε για πρώτη φορά, ως υπουργός της Κούβας, τη Μόσχα, το 1960, σε μια εποχή που βασίλευε ο πιο πρόστυχος αντισταλινισμός, αφού επισκέφτηκε το μαυσωλείο του Λένιν, πήγε και κατέθεσε στεφάνι και στον τάφο του Στάλιν, μολονότι ο κουβανός πρέσβης τον συμβούλεψε να μην το κάνει.

«Στο Ελ Πάσο είχα την ευκαιρία να περάσω από τα εκτεταμένες εγκαταστάσεις της United Fruit Company. Για άλλη μια φορά πείστηκα για το πόσο απαίσια είναι αυτά τα καπιταλιστικά χταπόδια. Ορκίστηκα τότε μπροστά σε μια εικόνα του παλαιού και πολυθρηνημένου συντρόφου μας Στάλιν, ότι δεν θα ησυχάσω μέχρι να δω τον αφανισμό αυτών των χταποδιών» (Ερνέστο Γκεβάρα, 1954).

«Στα επονομαζόμενα "λάθη του Στάλιν" βρίσκεται η διαφορά μεταξύ μιας επαναστατικής και μιας ρεβιζιονιστικής αντίληψης. Πρέπει να μελετήσεις τον Στάλιν στο ιστορικό πλαίσιο που κινήθηκε, όχι να τον δεις (αποκλειστικά) ως ένα είδος αγριανθρώπου, αλλά στα συγκεκριμένα ιστορικά όρια. Ασπάστηκα τον κομμουνισμό εξαιτίας του πατερούλη Στάλιν και κανείς δεν πρέπει να 'ρθει να μου πει ότι δεν πρέπει να διαβάζω Στάλιν. Τον διάβαζα όταν ήταν κάτι πολύ κακό να διαβάζεις γι' αυτόν. Αυτό ήταν σε μια άλλη εποχή. Κι επειδή δεν είμαι πολύ ευφυής, αλλά και ξεροκέφαλος, συνεχίζω να τον διαβάζω. Ιδιαίτερα σε αυτήν τη νέα περίοδο που είναι ακόμη χειρότερο να τον διαβάζεις. Τότε, όπως και τώρα, βρίσκω μια σειρά πραγμάτων που είναι πολύ σωστά» (Ερνέστο -Τσε- Γκεβάρα, 1957).

«Θεωρούμε τη δράση του τροτσκιστικού κόμματος ως αντεπαναστατική» (Ερνέστο -Τσε- Γκεβάρα, 1961).

«Πιστεύω ότι η βασική ιδεολογία στην οποία ο Τρότσκι βασίστηκε ήταν λανθασμένη, τα κρυφά κίνητρα της δράσης του (ήταν) λανθασμένα και τα τελευταία του χρόνια υπήρξαν σκοτεινά. Οι τροτσκιστές δεν έχουν συνεισφέρει τίποτα απολύτως στο επαναστατικό κίνημα – εκεί που έδρασαν περισσότερο ήταν στο Περού αλλά στο τέλος απέτυχαν επειδή χρησιμοποιούν κακές μεθόδους» (Ερνέστο -Τσε- Γκεβάρα, 1964).

«Ο Τρότσκι, μαζί με τον Χρουστσώφ, ανήκει στην κατηγορία των μεγάλων ρεβιζιονιστών» (Ερνέστο -Τσε- Γκεβάρα, 1965).

«Θα ήταν αναγκαίο να δημοσιευθούν η πλήρης εργογραφία των Μαρξ, Ενγκελς, Λένιν, Στάλιν (σ.σ. υπογραμμισμένο από τον Τσε) κι άλλων σπουδαίων μαρξιστών. Εδώ θα μπορούσαμε να προσθέσουμε τους μεγάλους ρεβιζιονιστές (εάν θέλεις μπορείς να προσθέσεις τον Χρουστσόφ) κι επίσης τον φίλο σου τον Τρότσκι ο οποίος υπήρξε και προφανώς έγραψε κάτι» (Ερνέστο -Τσε- Γκεβάρα, επιστολή στον Αρμάντο Χαρτ Ντάβαλος).

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Τσε έδρασε μετά τον Τρότσκι και μετά τον Στάλιν και μάλιστα την περίοδο της κορύφωσης του αντισταλινισμού. Ηξερε, λοιπόν, πολύ καλά τι έγραφε. Υπάρχουν, άλλωστε και τα οικονομικά του κείμενα, στα οποία είναι φανερή η επιρροή του μνημειώδους έργου του Στάλιν «Τα οικονομικά προβλήματα του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ». Ας σταματήσουν, λοιπόν, τη σπέκουλα οι όποιοι τροτσκιστές.

Σημείωση: Τα αποσπάσματα πάρθηκαν από άρθρο με τίτλο «Ο Τσε Γκεβάρα ήταν (αντί) σταλινικός;» (https://www.rovespieros.gr/o-che-gevara-htan-stalinikos/), που αντλεί στοιχεία από σχετικό άρθρο του Νίκου Μόττα (https://guevaristas.org/2012/10/05/che-guevara-a-marxist-leninist/).

Τα ομόλογα, το παιχνίδι των σπεκουλάντηδων και η κυβερνητική δημαγωγία

Δεν ξέρουμε αν το προσέξατε, αλλά εδώ και καμιά δεκαριά μέρες δεν ακούμε δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών, ούτε διαβάζουμε «στρατευμένα» δημοσιεύματα για την αποκλιμάκωση των επιτοκίων των ελληνικών ομολόγων, που ήρθε ως αποτέλεσμα της εκλογικής νίκης της ΝΔ και του σχηματισμού της κυβέρνησης Μητσοτάκη, την οποία εμπιστεύονται οι επενδυτές. Ούτε για τη ραγδαία βελτίωση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας ακούμε και διαβάζουμε.

Ξέρετε γιατί; Γιατί το σκηνικό έχει αλλάξει άρδην. Κι όποιος εξετάσει λίγο τις εξελίξεις θα καταλάβει ότι και το ευοίωνο σκηνικό της καλοκαιρινής περιόδου και το δυσοίωνο σκηνικό που άρχισε να διαμορφώνεται δεν είχαν καμιά σχέση με την κυβερνητική αλλαγή. Ηταν αποτέλεσμα συγκυριακών παραγόντων που έχουν να κάνουν με τη σπεκουλάτσια των «μεγάλων παικτών» στα διεθνή χρηματιστήρια και τις χρηματαγορές. Μια σπεκουλάτσια που κάνει τους δικούς της κύκλους.

Πριν από μερικές μέρες, η ελβετική UBS εξέδωσε σύσταση προς τους επενδυτές πελάτες της να αποφεύγουν τους ελληνικούς τίτλους, κυρίως αυτούς που λήγουν μετά το 2021, όταν –όπως εκτιμούν οι αναλυτές της UBS- θα πάψει να ισχύει η ασφάλεια της μνημονιακής ρύθμισης για περίοδο χάριτος και το ελληνικό κράτος θα πρέπει να πληρώνει ετησίως πολύ αυξημένα ποσά για τοκοχρεολύσια.

Στο καπάκι ήλθε η γαλλική Societe Generale να χαρακτηρίσει «υπερβολικές» τις αποδόσεις των ελληνικών ομολόγων, δίνοντας στην ουσία σήμα για «ξεφόρτωμα» (ρευστοποίηση) από τους κατόχους τέτοιων ομολόγων.

Ο οίκος Moody's από την πλευρά του προέβλεψε την περασμένη Δευτέρα ότι οι προοπτικές για τα ομόλογα παγκοσμίως είναι «αρνητικές» (στην προηγούμενη αναφορά της τις χαρακτήριζε «ουδέτερες»).

Η αγορά «γυρίζει», όπως λέγεται στη χρηματιστηριακή αργκό. Οι σπεκουλάντες αποσύρουν κεφάλαια από τα ομόλογα και τα μεταφέρουν στις μετοχές. Η μαζική μεταφορά κεφαλαίων στα ομόλογα, που οδήγησε στην αποκλιμάκωση των επιτοκίων (από την οποία επωφελήθηκε και το ελληνικό κράτος), οφειλόταν στην ένταση του εμπορικού πολέμου μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας και μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ. Οπως συμβαίνει πάντοτε στον καπιταλισμό, ο οποίος χαρακτηρίζεται από οικονομική αναρχία, η αγορά ομολόγων «έπηξε» και οι αποδόσεις άρχισαν να γίνονται ακόμα και αρνητικές. Αρχισε, λοιπόν, το αντίστροφο δρομολόγιο (από τα κρατικά ομόλογα σε μετοχές επιχειρήσεων), το οποίο ενθαρρύνεται και από το γεγονός ότι διαφαίνονται κάποιοι συμβιβασμοί στον εμπορικό πόλεμο ανάμεσα στα μεγάλα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη πρόλαβε να κάνει μια έκδοση δεκαετούς ομολόγου με επιτόκιο 1,5%. Αυτό δεν πρόκειται να το ξαναδεί βραχυμεσοπρόθεσμα. Και βέβαια, δεν τη συμφέρει πολιτικά να εξηγήσει τι ακριβώς συμβαίνει. Γιατί θα αποκαλυφθεί ότι η αποκλιμάκωση των επιτοκίων των ομολόγων τους προηγούμενους μήνες ήταν συγκυριακή, αποτέλεσμα της διεθνούς σπέκουλας των κάθε είδους σπεκουλαντών και ραντιέρηδων, και δεν οφειλόταν στα... ρίγη συγκίνησης που ξεσηκώθηκαν στους «επενδυτές» μόλις είδαν τον Κούλη να γίνεται πρωθυπουργός. Το «νταβατζιλίκι», βέβαια, το πληρώνει σε κάθε περίπτωση, στην άνοδο και στην πτώση, ο ελληνικός λαός.

Στα χνάρια του ΣΥΡΙΖΑ

Με τη φιλανθρωπία ως πολιτική

Οι υπουργοί (Σταϊκούρας, Σκυλακάκης) τα μασούσαν: να δούμε τι θα βγάλουν τα στοιχεία, να μιλήσουμε με τους θεσμούς κτλ. Μέχρι που βγήκε ο αρχηγός να το ξεκαθαρίσει. Στον πιο ταιριαστό χώρο: στο πρωινάδικο του Αυτιά. Ο Μητσοτάκης εξήγγειλε διανομή του υπερπλεονάσματος στο τέλος του χρόνου «στοχευμένα και με έμφαση στους πιο αδύναμους συμπολίτες μας». Οπως εξήγησε «θα δούμε πού [θα το δώσουμε]. Δεν θα δώσουμε λίγα σε πολλούς. Θέλω αυτά που θα δώσω να πιάσουν τόπο». Το βάφτισε και «μέρισμα ανάπτυξης» το οποίο «θα μοιραστεί με δίκαιο τρόπο», διότι «μετά από δέκα χρόνια κρίσης οφείλουμε η ανάπτυξη να είναι δίκαιη».

Φυσικά, το περιβόητο υπερπλεόνασμα δεν έχει καμιά σχέση με την ανάπτυξη, η οποία άλλωστε θα είναι μικρότερη και απ' αυτή που είχαν προϋπολογίσει οι Τσιπραίοι και απ' αυτή που είχαν προϋπολογίσει οι δεξιοί στο προσχέδιο προϋπολογισμού (τους προσγείωσε ανώμαλα η Κομισιόν με τις φθινοπωρινές έψεις της). Το υπερπλεόνασμα προέρχεται από την υπεραπόδοση που έχουν τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα, με τα χαράτσια και την εν γένει υπερφορολόγηση και με το χαντάκωμα των κοινωνικών δαπανών. Ο Κούλης, όμως, πρέπει να το παρουσιάσει ως αποτέλεσμα της «ανάπτυξης», που πρόλαβε κιόλας μέσα σε λίγους μήνες να φέρει η κυβέρνησή του.

Υπάρχει, βέβαια, ένα πρόβλημα. Τα λεφτά που περισσεύουν είναι λίγα. Διότι κάποια τα έδωσαν προεκλογικά οι συριζαίοι (η περιβόητη «13η σύνταξη κτλ.), ενώ έβαλαν χέρι και οι δεξιοί με τα μέτρα που ανακοίνωσαν τον Ιούλη (κυρίως τον ΕΝΦΙΑ), αλλά και με τη μικρή αύξηση του επιδόματος θέρμανσης (γύρω στα 10 εκατ. ευρώ) και την εμπροσθοβαρή καταβολή του μέσα στο 2019 (για να μην επιβαρυνθεί ο προϋπολογισμός του 2020). Σε λίγες μέρες θα ξέρουν τι τμήμα του υπερπλεονάσματος έχει περισσέψει. Οι εκτιμήσεις τους (τις οποίες κάνουν με διαρροές) μιλούν για ένα ποσό το πολύ 500 εκατ. ευρώ. Η τρόικα, όμως, τους υποχρεώνει να κρατήσουν κι ένα ποσό γύρω συα 200 εκατ. ευρώ ως «κουμπαρά» για την επόμενη χρονιά. Αρα, το «κοινωνικό μέρισμα» που θα μοιράσουν ως χριστουγεννιάτικο μπαναμά θα είναι γύρω στα 300 εκατ. ευρώ. Ποσό που είναι μικρότερο από το μισό του «μερίσματος» που έδωσαν πέρυσι οι συριζαίοι (800 εκατ. ευρώ). Αν μάλιστα χρησιμοποιήσουν ένα μέρος του για να δώσουν «κοινωνικό μέρισμα» στους καπιταλιστές (138 εκατ. ευρώ στις επιχειρήσεις ως επιστροφή του 5% της προκαταβολής φόρου που έχει βεβαιωθεί με τις φετινές δηλώσεις φόρου εισοδήματος!), τότε θα απομείνουν ψίχουλα. Γι' αυτό ο Μητσοτάκης λέει ότι δε θα δώσουν «λίγα σε πολλούς». Θα επιλέξει κάποια στρώματα με εισοδήματα πείνας και θα τους μοιράσει ποσά που θα ξεκινούν από 250 ευρώ με το ταβάνι να είναι πολύ χαμηλότερο από το περσινό (ήταν 1.000 ευρώ).

Τον τελευταίο λόγο θα έχει, φυσικά, η τρόικα. «Συζητάμε με τους θεσμούς το πώς θα μπορούσε να δοθεί ορθολογικά ένα υπερπλεόνασμα», δήλωσε προ ημερών «αρμόδιος κυβερνητικός αξιωματούχος» (λέγε με Σταϊκούρα). Και βέβαια, όταν ανακοινωθούν τα ποσά (που θα είναι μικρότερα από τα περσινά και με λιγότερους δικαιούχους), θα ζήσουμε ένα γύρο «πολεμικής» αντιπαράθεσης μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ. Αυτό περιμένουν οι συριζαίοι και είναι σίγουρο ότι και στο κυβερνητικό επιτελείο ετοιμάζουν πυρετωδώς τα επιχειρήματα που θα αντιτάξουν στην αναμενόμενη συριζαϊκή επίθεση.

Θα ήταν τεράστιο λάθος να εγκλωβιστούμε στη συριζαϊκή προπαγάνδα που θα εγκαλεί τη ΝΔ για μείωση του «κοινωνικού μερίσματος» (το οποίο, άλλωστε, ο ίδιος ο Τσακαλώτος, όσο ήταν υπουργός Οικονομικών, έλεγε ότι θα είναι μικρότερο, γιατί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ξέρει που βαδίζει η οικονομία και φρόντισε να κατευθύνει το υπερπλεόνασμα σε μόνιμα μέτρα ελάφρυνσης). Το πρόβλημα δεν είναι το μέγεθος, αλλά το ίδιο το «υπερπλεόνασμα». Το ματωμένο πλεόνασμα, όπως το χαρακτήριζε ο ΣΥΡΙΖΑ όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση. Και η λογική που καλλιεργεί. Η λογική του Αυτιά που με το γνωστό ύφος της γλίτσας ζητά να μάθει αν θα μοιραστεί «κοινωνικό μέρισμα» και πόσο θα είναι, για να εκφράσει στο τέλος την ευγνωμοσύνη του εκ μέρους των ακροατών του. Η λογική της φιλανθρωπίας των ισχυρών, οι οποίοι πρώτα κατακλέβουν τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους και μετά μοιράζουν κάποια φιλοδωρήματα απ' αυτά που του έκλεψαν.

Για να σπάσει αυτός ο φαύλος κύκλος, της καταλήστευσης από τη μια και της ελεεινής φιλανθρωπίας από την άλλη, δεν αρκούν τα λόγια. Ούτε θα τον σπάσουν οι κυβερνήσεις που μέχρι στιγμής έχουν απόλυτη ελευθερία στους χειρισμούς τους. Μπορούν να τον σπάσουν μόνον οι ταξικοί αγώνες που θα βάλουν στο στόχαστρό τους (και) τη δημοσιονομική πολιτική ως σύνολο, απαιτώντας να καταργηθούν τα χαράτσια, να μειωθεί δραστικά ο ΦΠΑ, να αυξηθούν οι συντάξεις και οι κοινωνικές δαπάνες. 'Η αγωνιστές ή επαίτες θα είμαστε.

βαθύ κόκκινο

Κοινός παρονομαστής

Την ώρα που ο Σι Τζινπίνγκ έμπαινε στο προεδρικό αεροπλάνο που θα τον έφερνε στην Αθήνα, στο Χονγκ Κονγκ οι αποχαλινωμένοι μπάτσοι δεν περιορίζονταν στη συνήθη άγρια καταστολή, αλλά έβγαζαν και τα κουμπούρια. Ενας διαδηλωτής πυροβολήθηκε από απόσταση λίγων μέτρων, επειδή ο μπάτσος ανησύχησε μη τυχόν και του πάρει έναν άλλο διαδηλωτή που τον είχε αρπάξει με κεφαλοκλείδωμα.

Τις μέρες που ο Σι βρισκόταν στην Αθήνα, σφοδρές συγκρούσεις μαίνονταν γύρω από τα τρία μεγαλύτερα πανεπιστήμια του Χονγκ Κονγκ, με τους μπάτσους να εισβάλλουν στους χώρους τους και τους φοιτητές να αμύνονται με πέτρες και μολότοφ. Ηταν η πρώτη φορά που η αστυνομία έσπασε τον άγραφο κανόνα που την κρατούσε μακριά από τους πανεπιστημιακούς χώρους (κάτι σαν το δικό μας πανεπιστημιακό άσυλο).

Η τύχη τα 'φερε έτσι που και στην Ελλάδα να έχουμε τις ίδιες μέρες την de facto παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου, το οποίο έχει καταργηθεί de jure από την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Με τους φοιτητές να αντιστέκονται όχι μόνο στην αστυνομική καταστολή, αλλά και στη λυσσώδη γκεμπελίστικη εκστρατεία των αστικών ΜΜΕ.

Η ένταση της καταστολής σε Κίνα και Ελλάδα είναι, βέβαια, διαφορετική. Διαφορετική, όμως, είναι και η ένταση των λαϊκών αγώνων. Δεν είναι πολύ μακρινό το παρελθόν με τους μπάτσους να ματοκυλούν διαδηλώσεις και να βάφουν τα οδοστρώματα με αίμα διαδηλωτών. Και θα τα ξαναδούμε αυτά τα φαινόμενα, όταν οξυνθούν και πάλι οι ταξικοί και λαϊκοί αγώνες στη χώρα μας.

Ο παρονομαστής είναι κοινός σε όλα τα αστικά καθεστώτα. Μονοκομματικά (όπως στην Κίνα) ή πολυκομματικά (όπως στην Ελλάδα, στη Χιλή και αλλού). Η αστική εξουσία εξασφαλίζει με τη βία τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης, όταν η λαϊκή πάλη ξεφεύγει από τα όρια της απλής διαμαρτυρίας και γίνεται πιεστικά διεκδικητική. Πολλές φορές η αστική βία ασκείται ακόμα και προληπτικά, ώστε διά του τρόμου να επιβληθεί η σιωπή (όταν η συναίνεση των «από κάτω» έχει χαθεί).

Μπορεί να είναι ένας πρώην νεοφασίστας που κάνει καριέρα ως κοινοβουλευτικός δεξιός, όμως ο Βορίδης είπε με κυνισμό αυτό που οι δήθεν προοδευτικοί και οι αστοφιλελεύθεροι αποφεύγουν να υπενθυμίζουν: το κράτος έχει το μονοπώλιο της νόμιμης βίας και όταν την ασκεί θα είναι βία και όχι λουλουδοπόλεμος. Οι υπήκοοι-πολίτες μπορούν να διαφωνούν όσο θέλουν με τις αποφάσεις των θεσμικών οργάνων του κράτους, δεν έχουν όμως το δικαίωμα να τις παραβιάσουν. Οταν τις παραβιάζουν, παρανομούν, και το κράτος έχει όχι απλώς δικαίωμα αλλά υποχρέωση να επιβάλει το σεβασμό αυτών των αποφάσεων διά των εντεταλμένων οργάνων του και να τιμωρήσει αυτούς που παρανόμησαν, όπως προβλέπεται. Αυτό είναι το αστικό Κράτος Δικαίου, έτσι λειτουργεί, είτε στο Χονγκ Κονγκ, είτε στην Αθήνα, είτε στο Σαντιάγο.

Μπορούμε να συζητούμε όσο θέλουμε για τα διαφορετικά προφίλ των πολιτικών δυνάμεων που διαχειρίζονται τα αστικά κράτη, όμως δεν πρέπει να χάνουμε από τα μάτια μας την ουσία. Κι αν θέλουμε να είμαστε διεκδικητικά αποτελεσματικοί, οφείλουμε να οργανώσουμε πρακτικά την αντίστασή μας στην κρατική βία.

ΥΓ1. Φυσικά, στην Αθήνα ο Σι με τον Μητσοτάκη συζητούσαν on camera για τον Αριστοτέλη και τον Κομφούκιο! Και για τους πανάρχαιους πολιτισμούς Ελλάδας και Κίνας...

ΥΓ2. Επί τη ευκαιρία, το «Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας», που συμμετείχε στην «21η Διεθνή Συνάντηση Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων» (Σμύρνη, 18-20.10.2019), υπ' αριθμόν 37 στον κατάλογο που δημοσίευσε το 902.gr, δεν είναι το κόμμα που κυβερνά στην Κίνα και εκτός από τη διαχείριση του κινέζικου καπιταλιστικού ιμπεριαλισμού, είναι υπεύθυνο και για την άγρια καταστολή στο Χονγκ Κονγκ; Μήπως η ηγεσία του Περισσού, που ήταν συνδιοργανωτής της μάζωξης μαζί με το «Κ»Κ Τουρκίας, μπορεί να μας δώσει κάποια εξήγηση;

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση